

Giới thiệu Vương Xin Dừng Bước

Truyện Vương Xin Dừng Bước của tác giả Sam nói về một câu chuyện về cuộc sống của một cô gái trẻ Lãnh Tuyết Băng.

Một cái tên cũng nói lên tính cách con người, cô rất lạnh lùng, rất mạnh mẽ nhưng trong thâm tâm của cô là những mảnh vỡ không bao giờ có thể ghép lại được.

Hắc đạo, bạch đạo, chính phủ cùng tồn tại trên một thế giới thì sẽ như thế nào?

Từ trước đến nay Hắc đạo và bạch đạo như nước với lửa mà chính phủ chính là chất dung hòa nước với lửa này.

Cha cô là trưởng tử của gia tộc Kazen. Một tộc người Ý và ông còn là vua hắc đạo.

Mẹ cô là công chúa của gia tộc Desi. Một trong những tộc người Anh và còn là vương nữ của bạch đạo.

Nghe thì có vẻ rất oai vệ nhưng kết quả thì sao? Vì bảo vệ bí mật của những con người hơn người mà cha mẹ của cô bị thảm sát ngay trước mắt cô.

Cô có thể làm nên những kì tích mà tưởng chừng một cô gái nhỏ tuổi không làm được mục đích chỉ vì mối thù của cha mẹ mình.

8 năm mỗi 1 s 1 phút của cô làm được rất nhiều việc và cô dần mất đi cảm giác được yêu và yêu người khác như thế nào.

Cho đến khi gặp được Anh, một con người mà cô mãi không thể nhìn ra anh đang nghĩ gì.

Anh từng ôm cô vào lòng và nói : " Anh không quan tâm quá khứ của em, cũng không cần biết những chuyện em đã lừa anh, anh chỉ có thể nói cho em biết: Anh chỉ quan tâm đến tương lai của cả anh và em "

Tình yêu của hai người liệu có thay đổi hắc - bạch đạo, thay đổi luân lý luân hồi vạn kiếp nước và lửa không?

Mời các bạn đón đọc truyện hay này hoặc đến với Mèo Con, Em Chết Chắc, một tựa truyện truyện tình yêu mới của tác giả HanaKisuke.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cô Gái Đằng Sau Màn.

Câu dẫn :

Cuộc đời không như là mơ.

Cuộc sống không như mong muốn.

07:00 AM. Thành phố X là thánh phố nổi tiếng của nước Z. (Để đảm bảo phần hư cấu bạn tác giả sẽ để ẩn tên nước, tên thành phố, tên đường và tên trường)

Cũng như mọi ngày ở khu biệt thự hạng sang vẫn yên tĩnh như vậy, cái không khí yên tĩnh này khiến cho người ta phải sợ.

Nơi đây nổi tiếng với căn biệt thự trắng. Vì sao nó nổi tiếng ư? đơn giản vì nơi này rất xa hoa ngay cả chính phủ nước Z cũng chưa từng được phép bước vào.

Người ta đồn đại chủ nhân căn biệt thự này là một trùm Mafia. Nhưng có người đồn đại chủ nhân căn biệt thự trắng này là một chủ nhân của một gia tộc lãnh đời nào đó.

Nhưng sự thật đằng sau mà không ai biết được chủ nhân đằng sau màn chính là một cô gái 17 tuổi.

Trong biệt thự, mỗi người mỗi việc đang dọn dẹp biệt bồng một tiếng nói đầy nghiêm nghị vang lên:

" Mọi người chú ý " - một thanh âm nghiêm nghị của một người đứng tuổi vang lên- ông ta là Quản gia Quân, kiến cho mọi người đang làm việc lập tức bỏ dở công việc của mình chạy đến trước mặt quản gia Quân xếp thành 2 hàng.

Quản gia Quân thấy vậy thì hải lòng gật đầu nhìn 10 con người đứng trước mặt mình nhưng giọng nói vẫn mang theo phẩm nghiêm nghị như trước: "Tiểu thư sắp trở về mọi người dọn dẹp phòng nhạc, thư phòng và phòng ngủ cho tiểu thư đừng để ngài ấy mất hứng."

10 người đứng trước mặt quản gia Quân đồng loạt cúi người một góc 45 độ giọng nói to rõ: "Đã rồi."

"Được rồi đi làm việc đi" Quản gia Quân phát tay ý bảo mọi người tiếp tục công việc của mình.

Hơn 10 con người lập tức tản ra làm nốt công việc của mình, mỗi con người đều mang vẻ mặt hết sức nghiêm trọng chứng minh vị "tiểu thư" trong truyền thuyết là một người rất thích sạch và khó tính cực kì.

Quản gia Quân nhìn đồng hồ sau đó nhanh chân đi đến hoa viên. Quản gia Quân đi đến một cây cột đưa tay xoay nhẹ trên cây cột hai hàng hoa ở chính giữa lập tức được dẹp qua hai bên lộ ra một cái sân trống.

Rất nhanh chừng 5 phút một cái trục thẳng đáp xuống từ trục thẳng bước xuống một thiếu nữ với mái tóc nâu nhạt ngắn ngang lưng trên người một bộ váy màu đen giản dị khuôn mặt trắng hồng được che hết một nửa bằng một đôi kính đen, cả người cô toát lên khí chất vương giả. - Vị thiếu nữ này là tiểu thư và cũng là chủ nhân trong truyền thuyết về ngôi biệt thự trắng này - Lãnh Tuyết Băng

Còn những người còn lại thì đã xếp thành hai hàng dọc theo đường đi, tất cả cúi xuống một góc 45 độ còn quản gia Quân thì đứng ở giữa hai hàng cũng cúi người xuống một góc 45 độ: "Mừng tiểu thư đã về."

Lãnh Tuyết Băng hơi nở nụ cười lịch sự với mọi người sau đó vươn tay đưa chiếc áo khoác cho một người cạnh đó, thấy vậy người bên cạnh lập tức đưa tay đón cái áo mất tiền. Sau đó Lãnh Tuyết Băng đi thẳng về phía trước.

Quản gia Quân thấy vậy lập tức đi đằng sau, Lãnh Tuyết Băng hơi nghiêng đầu: "Dạo này bên kia có việc gì không!?"

"Họ hình như chuẩn bị ám sát vị thương gia đầu mỏ nổi tiếng của Saidi - Rsen." - Quản gia Quân cung kính trả lời.

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì khuôn mặt tuyệt điểm hơi cau mày suy nghĩ gì đó rồi gật gật đầu:

"Chắc phải hy sinh rất nhiều thứ."

Cô nói không sai vì vị thương gia đầu mỏ ở Saidi này một người thâm tàng bất lộ không ham nữ sắc, không hứng thú với tiền tài quyền lực muốn ám sát người này sợ là khó hơn lên trời.

Quản gia Quân cũng gật đầu phù hợp, ngoài phu nhân ra người ông nể phục chính là vị thương gia mang tên Rsen này.

Lãnh Tuyết Băng neho mắt tháo kính ra lộ ra đôi mắt trong trẻo lạnh lùng trong đôi mắt ấy là một vùng băng mỏng, nhưng không kém phần cơ trí.

Cô lạnh giọng nở một nụ cười lạnh: "Cứ để bọn họ đấu đá lẫn nhau đi, Trai cò tranh chấp ngu ông đắc lợi."

Bỏ lại một câu Lãnh Tuyết Băng đi thẳng lên thư phòng. Quản gia Quân nhìn theo thân ảnh cô độc trước mắt không khỏi lắc đầu vì tiểu thư rất giống như ông chủ là một người có trí thông minh hơn người nhưng tiểu thư quá cô đơn, gánh nặng trên vai cô ấy quá nặng.

Lãnh Tuyết Băng đi đến thư phòng ngã người vào ghế dựa đem sự mệt mỏi thể hiện qua một hơi thở dài, 8 năm nay không ngày nào cô không có gắng không ngày nào cô không nhớ đến tình cảnh đó nhưng dù có cố làm việc đến đâu thì cô vẫn không thể quên được.

Sắp tới cô rất bận vì đám người kia chắc chắn sẽ không chịu yên ổn, lúc nào cô cũng phải chuẩn bị sẵn tinh thần chiến đấu.

Có nhiều lúc cô rất mệt mỏi, rất sợ hãi nhưng mà hoàn cảnh không cho phép cô yếu mềm 8 năm qua đi 1 s 1 phút của cô có thể làm rất nhiều việc.

Lãnh Tuyết Băng đang chìm trong cái suy nghĩ của mình thì điện thoại vang lên phá vỡ không gian yên tĩnh. "Rìng rìng"

Đầu dây bên kia một giọng nữ trong trẻo vang lên: "Nghe nói cậu chớ về rồi!?"

Lãnh Tuyết Băng nghe giọng nói hơi nhíu mày sau đó không nhanh không chậm trả lời: "Ừ."

Giọng nữ ấy vẫn mang theo phẩm trên cột: "Tớ chuẩn bị trường Y ho cậu để lấy thành tích giả tiếp cận họ."

"Khi nào?"

" A, 1 tuần nữa sẽ nhập học cùng ngày với ngày khai trường."

"Ừ"

....

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Học Sinh Mới

1 tuần sau.

8:00 am Trường Y

Hôm nay là ngày đầu tiên khai trường của Trường Y một ngôi trường dành cho quý tộc, hắc đạo và bạch đạo.

Nơi này là nơi đào tạo chỉ những người có IQ trên 110, trường Y là một ngôi trường phức tạp nhất thế giới vì quá nhiều tầng lớp ở đây khiến trường này thành một nơi phân biệt giai cấp nhiều nhất.

Nhưng mà cũng có rất nhiều người tình nguyện tán gia bại sản chỉ để được xin vào được trường này. Bất quá 3 năm nay không có nhân học sinh mới vào trường vì yêu cầu của trường quá cao tỉ lệ đánh rớt là 99,99%

Trước cổng trường những học sinh thi nhau đi "siêu xe" của mình vào trường, hai bên hành lan là những nhóm học sinh đang nói chuyện với nhau.

"Này đoán xem năm nay có học sinh mới không!?" - hs 1.

"Làm sao có thể có chứ? 3 năm rồi không có mà. Trường mình càng ngày tỉ lệ đậu càng thấp cứ đà này chắc hết lớp học sinh cũ trường mình chắc không còn ai học" - hs 2.

"..."

Trên phòng hội trường hội học sinh có 3 thiếu niên. Một người mái tóc nâu bộ đồng phục sọc sệt lộ khuôn ngực, vẻ mặt cợt nhả cực kì, tai đeo một hoa tai màu tím (bạch kim tím, trên thế giới chỉ có 3 viên) ngồi trên bàn hai chân vắt lên bàn hai tay bấm điện thoại. - Hắn chính là Quân Minh Phong - Con trai của tập đoàn K&S giàu nhất thế giới nổi tiếng với biệt danh "Bạn gái mỗi ngày mỗi mới"

Một người dựa cửa sổ mái tóc đen ẩn dấu khuôn mặt tuấn mã hoàn mỹ sau cái kính cận, trên tay cầm quyển sách. - Hắn là Tổng Hạo Quân - Con trai của Viện trưởng viện nghiên cứu khoa học Z&Z, thông minh hơn người nổi tiếng với trí thông minh không ai bì kịp

Một người nằm dài trên ghế sofa ngủ, với mái tóc đen phủ mắt, khuôn mặt hoàn mỹ tuấn mã. - Hắn chính là Đàm Kính Nguyên - Con trai của tổ chức W

Quân Minh Phong nheo mắt nhìn "cái đám" ồn ào phía dưới lầu này nhứ lại khó chịu. "Cái đám này không đi học thì thôi chúng nó mà đi học thì như cái chợ"

Tổng Hạo Quân nghe vậy cong môi sau đó nhìn xuống dưới sau đó lắc đầu. "Cũng không có gì thú vị đừng quan tâm"

Tổng Hạo Quân vừa dứt lời thì bên dưới còn ồn hơn vì...

Trước cổng trường một chiếc xe mui trần màu đỏ chạy nhanh đến. Kiến cho mọi người trầm chờ.

"Xe ai vậy!?"

"Không biết"

"..."

Không để mọi người suy nghĩ thì trên xe một thiếu nữ với chiếc váy màu trắng với đôi giày thể thao màu trắng, mái tóc nâu uốn cong ngan lưng, khuôn mặt hoàn mĩ xinh đẹp đến đáng sợ, trên người cô toát ra hơi thở lạnh lùng và vương giả khiến người người chỉ cuối đầu không dám nhìn. - Người con gái này đương nhiên là Lãnh Tuyết Băng.

Mọi người âm lên :

" Học sinh mới " - Hs1 lập tức nhao nhao lên nói một câu mà cả trường ai cũng biết ...

" Biết rồi bộ tôi không có mắt sao!? " - hs 2 gất

" Woa đẹp hơn cả hoa khôi trong trường luôn " - hs 3

" Ê tụi bây có thấy cái gì đó nó lạnh lạnh không!? " - Hs 4

" ... "

Lãnh Tuyết Băng đưa tay gạt mái tóc sau đó khó chịu nhìn xung quanh sau đó trong lòng mắng Thanh Thanh vạn lần.

(Ở nơi nào đó

Thanh Thanh * Hắc xì * aaaa mới sáng ai nhắc mình vậy!?)

Một giáo viên thấy Lãnh Tuyết Băng thì lập tức chạy ra hơi cúi người : " Lãnh tiểu thư, bên này "

Lãnh Tuyết Băng hơi gật đầu sau đó đi theo vị giáo viên đó đến phòng hiệu trưởng.

Phòng hội trường .

Quân Minh Phong nheo mắt nhìn theo dáng người của Lãnh Tuyết Băng sau đó không nhanh không chậm nói, giọng nói mát đi sự cợt nhả mà là một tia thường thức : " Có thấy con nhỏ kia quen mắt không nhì !? "

Tổng Hạo Quân lắc đầu sau đó quay qua Đàm Kính Nguyên bị tiếng ồn đánh thức đang cầm cái máy tính bảng : " Nguyên ai vậy!? "

Đàm Kính Nguyên nhìn hai người trước mắt sau đó nở nụ cười nhạt: " Lãnh Tuyết Băng, điểm thi vào trường 558 điểm gần điểm tuyệt đối. IQ 190. Những thông tin khác bị chính phủ khóa rồi "

Quân Minh Phong hơi cong môi hiện lại về mặt cợt nhả : " Thú vị aaaaa "

Tổng Hạo Quân nghĩ nghĩ sau đó cũng cong môi cười nói : " IQ hơn người bình thường, thân thể được chính phủ bảo mật đến nỗi Nguyên không tra ra được chỉ có 2 loại người ... "

Đàm Kính Nguyên thả cái máy tính bảng ngã người ra sofa : " 1 là nhân vật cực kì nguy hiểm "

Quân Minh Phong tiếp lời hai người : " 2 là nhân vật cực kì cao quý "

Tổng Hạo Quân nghĩ đến Lãnh Tuyết Băng sau đó rừ mắt xuống : " tớ nghĩ cô gái đó thuộc cả hai dạng người đó rồi "

Lại nói đến Lãnh Tuyết Băng khi đến phòng hiệu trưởng thì đập vào mắt là một căn phòng hết sức cao quý toát lên khí thế của người hoàng gia Anh.

Đôi mắt Lãnh Tuyết Băng xoẹt qua tia sát khí sau đó rất nhanh khôi phục về bình thường, cô nhìn chăm chăm vào người trước mắt.

Vị hiệu trưởng này khác xa với tưởng tượng của Lãnh Tuyết Băng vì đây là một phụ nữ ngoài ba mươi toàn thân toát lên khí thế vương giả còn hết sức quyến rũ với mái tóc nâu đậm đôi mắt đen chưa đựng vẻ bí hiểm làn da trắng đặc trưng của người Á Đông trên người là một bộ váy đen tôn lên làn da trắng. - Vị này là Allen một trong những ngôi sao sáng giá của thế giới.

Lãnh Tuyết Băng không khỏi tán thưởng trong lòng. Allen cũng đánh giá người trước mặt trong lòng bà ta cũng tán thưởng đôi mắt cô gái kia và cả hai người cứ như vậy hợp ý nhau lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xì Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đụng Mặt Tổng Hạo Quân

Allen nhìn Lãnh Tuyết Băng sau đó gật đầu, đây là người mà bà cần tìm, bà biết cô gái này không đơn giản như số tuổi của cô : " Em là Lãnh Tuyết Băng? "

Lãnh Tuyết Băng hơi gật đầu giọng nói vẫn lạnh nhạt như lúc trước : " Vâng "

Allen cười hiền nhìn Lãnh Tuyết Băng : " 1 khối băng, thú vị.... em đến lớp A1 dãy A,, từ đây ra"

Sau khi Lãnh Tuyết Băng nghe Allen nói đường đi thì trong lòng cô thầm mừng hồ ly. Vì cô biết vị hiệu trưởng này đang chỉ đường vòng để thử trí nhớ của cô bất quá vị hiệu trưởng này rất hợp ý của cô.

Allen nói xong nhìn nét mặt của Lãnh Tuyết Băng thấy nét mặt không chút thay đổi thì gật đầu cực kì hài lòng thật ra thì bà có thể cho người dẫn đường nhưng bà muốn kiểm tra thái độ của cô gái trẻ này nhưng mà cô gái trẻ này thực sự điềm tĩnh đến đáng sợ : " Được rồi em về lớp đi "

Lãnh Tuyết Băng cười nhạt sau đó hơi cúi người rồi bước ra khỏi phòng hiệu trưởng. Đi trên hành lang cô đánh giá một lần ngôi trường này.

Ngôi trường này thật ra không tệ nhưng phân biệt giai cấp quá nặng ở các học sinh, hắc đạo và bạch đạo thì như nước với lửa và thành viên thuộc chính hủ chính là nguyên tố điều hòa.

Ngôi trường này có rất nhiều tổ chức nhỏ mạnh nhất là tổ chức Kình vôi ba người nổi tiếng < Quân Minh Phong - Tổng Hạo Quân - Đàm Kính Nguyên >

< Quân Minh Phong với đầu óc kinh doanh hơn người >

< Tổng Hạo Quân với kĩ năng suy luận hơn người >

< Đàm Kính Nguyên là một Hacker >

Và 3 người họ là ngôi sao vàng trong trường. Ngoài là còn có Hội quán Miss Girl với " Hot girl truyền thuyết Quý Minh Huyền < một luật sư nổi tiếng >

Và các hội quán khác (Đến chỗ nào tứ giới thiệu chỗ đó luôn nha)

Lãnh Tuyết Băng bỗng mong muốn mình như những học sinh bình thường kia, không có những gánh nặng kia liệu cô có như họ không?

Lãnh Tuyết Băng nở nụ cười tự giễu trên đời này làm sao có từ " nếu " có trách thì hãy trách

Kí ức

" Nhóc con biến chỗ khác chơi "

" Nhóc con máy cút chỗ khác, ăn xin vô đây làm gì "

" Bần quá! con nhóc này đâu ra vậy "

" AI thật tội nghiệp con cái nhà ai vậy "

" Chắc nó bị ba mẹ vứt bỏ a. Thật đáng thương "

" ... "

Những câu châm chọc mắng chửi chưa một giây nào cô có thể quên những lời châm chọc đó. Mẹ cô từng nói " Sống là cho mình không phải nhìn vào người khác "

Ba cô từng nói : " Đừng nhìn bề ngoài mà đánh giá 1 con người. Người tốt người xấu đều có một góc nhỏ ước mơ "

Lúc nhỏ cô không hiểu hai câu đó có ý nghĩa gì nhưng khi không còn họ trên thế gian nữa thì cô mới biết được thì ra hạnh phúc nó chỉ đơn giản lắm.

Hồi còn bé cô rất nghịch không bao giờ nghe lời ba mẹ nhưng hai người họ rất thương cô, nhắc đến thật buồn cười lúc nhỏ cô từng tuyên bố " Không sợ cái gì " nhưng khi nhìn thấy ba mẹ chết trước mặt mình thì cô lại chọn cách hèn nhát trốn đi.

Đây là nỗi nhục nhã lớn nhất của cô, còn bọn họ cứ để rồi xe ai mới là người sống đến phút cuối cùng.

Lãnh Tuyết Băng dựa lưng vào hành lang nhìn quan cảnh bình yên trước mắt rồi lại nhìn lên bầu trời kia : " Ai! Mây thực tự do. Tại sao mình không được như vậy. Vô lo vô nghĩ vô phiền "

Haizz... Lãnh Tuyết Băng quay bước bước nhanh nhưng khi đi hết hành lang thì bị một người đâm phải.

" A " chết tiệt không phải chứ, như thế nào lại ngày đầu tiên đã đâm vào người ta. Lãnh Tuyết Băng loạn choạng ngã xuống có vẻ như tốc độ của hai người quá nhanh nên khiến Lãnh Tuyết Băng ngã luôn xuống đất còn người phía trước bị rơi hết mấy quyển sách trong tay.

Lãnh Tuyết Băng cau mày khó chịu đang chuẩn bị đứng dậy thì một bàn tay ai đó vương ra kèm theo giọng nói ôn nhu: " bạn không sao chứ!?" "

Lãnh Tuyết Băng nhìn lên người phía trước, đó là một nam sinh với mái tóc đen với cặp kính cận nhưng sau cái kính đó là một gương mặt rất soái ca, khuôn mặt ấy có thể hấp hồn tất cả các nữ sinh nhưng đối với Lãnh Tuyết Băng cô thì không như vậy. - Hắn là Tổng Hạo Quân rồi

Lãnh Tuyết Băng lạnh nhạt ngồi dậy nhặt hết đồng sách kia sau đó đặt lên cánh cửa Tổng Hạo Quân sau đó lạnh nhạt đứng dậy không nhanh không chậm trả lời : " Không sao "

Tổng Hạo Quân thấy vậy thì suýt nữa là đập đầu xuống đất vì cô gái này thật.... không biết diễn tả làm sao. Tổng Hạo Quân lấy lại bình tĩnh nở một nụ cười cầu hôn kiến bao nhiêu thiếu nữ run động: " A! bạn là học sinh mới sao? chưa thấy bạn bao giờ "

Lãnh Tuyết Băng hơi nhíu mày sau đó quay lại về lạnh nhạt cười như không cười nói : " ừ "

Tổng Hạo Quân thật sự thua cô gái này nhưng vẫn cố nặn ra nụ cười : " Bạn học lớp nào ?"

" A1 đây A " Lãnh Tuyết Băng vẫn kiên nhẫn trả lời, không hiểu sao cô thấy cậu bạn này nói chuyện rất hợp ý cô (Thường thường thì nàng ấy cho văng rồi, sau này Quân Minh Phong sẽ thưởng thức cái tính cách lạnh nhạt khiến người khác phát điên của Lãnh Tuyết Băng)

Tổng Hạo Quân như suy nghĩ cái gì đó rồi sau đó gật đầu với Lãnh Tuyết Băng rồi chỉ về phía bên trái hai người : " Sao cậu không đường này cho nhanh, cậu mà đi đường này thì cậu sẽ đi du lịch quay trường mất "

" A " Lãnh Tuyết Băng nhớ tới hiệu trưởng yêu dấu của chúng ta sau đó phải lắc đầu : Đúng là chơi mình thật . : "Cảm ơn, cậu có thể chỉ đường "

Nghe câu nhờ vả của Lãnh Tuyết Băng thì Tổng Hạo Quân không khỏi ảo não thật là một cô gái không thú vị mà Ai : " Được đi theo mình dù sao mình cũng học lớp đó "

Nói xong Tổng Hạo Quân đi phía trước Lãnh Tuyết Băng như nghĩ cái gì đó sau đó sải bước theo sóng vai với Tổng Hạo Quân....

(1) Tổng Hạo Quân

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Gặp Quân Minh Phong

Tổng Hạo Quân dẫn Lãnh Tuyết Băng đi dọc hành lang kiến cho vài học sinh cúp tiết thấy mà nhìn chăm chăm Lãnh Tuyết Băng bằng cặp mắt giết người kiến Lãnh Tuyết Băng cực kì khó chịu nhũu mày.

Trong lòng cô thầm mắng : Đúng là họa từ trên đầu rơi xuống.

Rất nhanh cả hai đã đứng trước một lớp học được trang trí thanh nhã, Lãnh Tuyết Băng nheo mắt đánh giá nhìn vào trong lớp.

Đập và mắt Lãnh Tuyết Băng là một lớp học đang rất nghiêm túc học hành kiến Lãnh Tuyết Băng thầm kêu sau đó Lãnh Tuyết Băng đột nhiên nhớ tới cái gì đó sờ sờ trên vai sau đó quay qua Tổng Hạo Quân dùng vẻ mặt " THẬT NGẠI QUÁ " : " Xin lỗi bạn có thể đưa mình đến nhà xe được không, cấp và điện thoại mình để ở đó rồi "

Tổng Hạo Quân dừng bước nhìn về mặt đỏ của Lãnh Tuyết Băng thì hơi cuối người suy nghĩ sau đó lắc đầu : " Không được tiết sau là tiết của giáo viên chủ nhiệm. Vì giáo viên này rất khó tính cậu cứ để nghỉ giải lao 5 phút rồi đi nếu không thì ... rất thảm "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy cũng gật đầu rồi nhanh bước vào lớp, cả lớp nghe tiếng động thì nhìn lên khi thấy Tổng Hạo Quân và Lãnh Tuyết Băng thì đóng sách vở sau đó nhìn lên dùng vẻ mặt khó hiểu nhìn Tổng Hạo Quân.

Lãnh Tuyết Băng nhìn thấy cảnh này thì hơi ngạc nhiên nhưng mặt vẫn không chút biểu cảm, ngạc nhiên vì lớp học này nghiêm túc a. Khác hẳn lời đồn phân biệt giai cấp a.

Tổng Hạo Quân nhìn qua Lãnh Tuyết Băng sau đó nhìn lại các bạn trong lớp nở nụ cười ôn nhu : " Bạn ấy là học sinh mới. Từ nay bạn ấy sẽ học chúng lớp với chúng ta "

Lãnh Tuyết Băng nhìn quanh một vòng sau đó cười như không cười nhìn xuống dưới : " Xin chào tôi là Lãnh Tuyết Băng ... "

Mọi người trợn mắt nhìn Lãnh Tuyết Băng như mong muốn Lãnh Tuyết Băng còn nói gì đó nhưng mà 1... 2 3....4... phút lớp im như tờ nhìn Lãnh Tuyết Băng nhưng không thấy gì nữa.

Tổng Hạo Quân thấy vậy thì nở nụ cười : " Lãnh Tuyết Băng cậu ngồi bàn kia nhé ". Tổng Hạo Quân chỉ vào góc lớp còn trống sau đó nhìn lại Lãnh Tuyết Băng bày ra bộ dáng " còn chỗ đó thôi "

Lãnh Tuyết Băng gật đầu xuống chỗ của mình, vừa vào chỗ thì cũng vừa lúc vào tiết học

3 tiết học đối với Lãnh Tuyết Băng như một cực hình. Vì sao ư!? tất nhiên là cô rất thông minh mấy cái đó cô đã hoàn thành năm 12 tuổi rồi bây giờ còn học lại... thật là phiền phức.

Vì thế Lãnh Tuyết Băng khi vừa hết tiết thì lập tức đi luôn ra bãi đỗ xe, trong đầu cô quay vù vù tại sao dạo này cô rất hay quên.

Lãnh Tuyết Băng nheo mắt nhìn xung quanh sau đó đi dọc hành lang dãy C đến khu đỗ xe nhưng khi đang đi thì cô nghe tiếng đánh nhau kiến cô đặt mình.

Lãnh Tuyết Băng theo thói quen lùi lại hai bước sau đó lách qua hàng rào, nào ngờ vừa lách qua hàng rào của trường đập vào mắt là hơn 20 người áo đen vây đánh một thiếu niên mặt đỏ học sinh tóc nâu tên lỗ tai có bấm một chiếc khuyên tai màu tím Lãnh Tuyết Băng liếc qua là biết người đó là - Quân Minh Phong.

Lãnh Tuyết Băng chưa gặp qua người này nhưng hẳn là rất nổi tiếng với chiếc khuyên tai màu tím này, sau đó cô nhìn qua đám người áo đen thì Lãnh Tuyết Băng giật mình vì đám người này của hội quán Tử Minh.

Nhìn tình hình thì hẳn là cái tên Quân Minh Phong gặp rắc rối rồi nhưng mà Lãnh Tuyết Băng cũng không có ý định giúp đỡ gì. Trai cò đánh nhau ngư ông đắc lợi là nguyên tắc làm việc của Lãnh Tuyết Băng.

Đúng như Lãnh Tuyết Băng nghĩ chỉ một lát thì Quân Minh Phong hạ 10 tên thì có dấu hiệu rơi vào thế hạ phong. Bỗng từ đằng sau có một người đánh lên.... Lãnh Tuyết Băng thấy vậy thì không nghĩ nhiều nhứt cục đá ven đường ném vào cổ tay tên kia kiến cả cánh tay hắn bị gãy (ặc có ảo quá không nhĩ)

Cả bọn người đều quay lại nhìn cô như một quái thai mới xuống còn Quân Minh Phong thì hơi cong môi vì hẳn biết cô ở đó ngay từ đầu nên đã cố gắng không hạ nhanh bọn này.

Lãnh Tuyết Băng thấy cả mấy người đều nhìn cô thì cười gượng ngừng : " Tiếp tục đi "

Nghe vậy Quân Minh Phong trong lòng càng thấy thú vị hơn nhưng mặt vẫn không cảm xúc nhìn đám người kia.

Lãnh Tuyết Băng quay người bước đi còn 10 người kia thấy vậy thì cầm cây chạy lên tính đánh cô. Một tên vừa giơ lên không trung thì trực tấp ngã đi.

Lý do ư, vì cô gái đang đi đột nhiên hơi cuối người dơ cù tro tay trái kết hợp với động tác chân đá xoáy trên không khiến tên kia lộn một vòng trên không rồi ngã xuống.

Mấy tên còn lại thấy vậy thì xông vào nhưng mà Lãnh Tuyết Băng nhanh gọn né tránh bằng những bước lùi né sang trái sang phải mặt dù là những động tác khó nhưng nếu không có đôi chân trợ lực tốt sẽ ngã ngay lập tức.

Lãnh Tuyết Băng vừa né vừa nhìn 9 người trước mặt sau đó nhắm tính thời gian - 2 phút.

Tính thời gian xong Lãnh Tuyết Băng đột nhiên nở nụ cười khiến mấy người kia phải run sợ vì nụ cười kia là nụ cười của tu la.

Không để bọn họ nghĩ một bóng đen lách qua giữa hai người đầu, nhanh gọn dơ cù chỏ chúng ngay gáy cả hai khiến cả hai ngã xuống.

Sau đó bóng đen tung một cước đá xoáy từ mặt đất một cái cây đập vào bụng tên thứ 3. rồi xoay người tung một quyền vào cổ thứ 4 cứ như vậy 9 tên bị hạ nốt ao trong 2 phút.

(2) Quân Minh Phong

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Gặp Mặt Đàm Kính Nguyên.

Hiện giờ thăm cảnh trên đất là người người la liệt còn Lãnh Tuyết Băng thì hơi nhú mày nhìn cái đám đầu đón đang quần quai dưới đất khoe miệng khoe câu lên nụ cười lạnh.

Lãnh Tuyết Băng tóm cổ áo một tên đang lẩn qua lẩn lại nhất bồng hắn lên không trung, miệng cười như không cười : " Phải xem người đó là ai. Là kẻ nào trước khi ra tay có biết không? Con bây giờ thì xuống địa ngục đi "

Vừa dứt lời thì tên kia bay bồng lên không trung sau đó mạnh mẽ văng vào bức tường gai bên cạnh chết không nhắm mắt.

Mấy người xung quanh nhìn cô gái mặt mày trắng nhìn yếu đuối kia nhưng lại giết người không chớp mắt. Bọn họ bỗng thấy lạnh sống lưng cô gái này không đơn giản a.

Quân Minh Phong nheo mí mắt nhìn người trước mặt sau đó nhìn cái đám ở dưới đất trong đầu nhớ cái gì đó song hơi cong môi cười.

Còn về phần Lãnh Tuyết Băng sau khi xử xong một tên thì lấy từ trong váy ra một chiếc khăn sạch màu trắng sau đó kì kì bàn tay như cô vừa chạm vào một thứ gì đó cực kì dơ bẩn rồi cực kì vô tư vuốt lại mái tóc rồi.

Một mảng này lọt vào mắt Quân Minh Phong khiến hắn không khỏi cong môi: Cô gái này thực....

Lãnh Tuyết Băng hơi nghiêng đầu nhìn Quân Minh Phong sau đó nhún vai bỏ đi.

Thấy Lãnh Tuyết Băng khuất bóng thì Quân Minh Phong đi đến trước mặt 9 tên kia ngồi trước mặt một tên : " Tao không thích giết tại đây bất quá là tự tại đây kiếm họa "

Hắn nói không sai nếu lúc này bọn này không sống lên cô gái kia thì này giờ toàn mạng rồi nhưng... bỏ đi dứt khoát giết hết cho xong.

Quân Minh Phong nhặt một con dao dứt khoát giết hết đám người này sau đó lấy điện thoại ra : " Sau trường ----- gọn một chút đừng để mấy vị khách không mời đến "

Sau đó hắn cũng lấy một cái khăn tay ra lau sạch vết máu trong tay rồi tùy tiện quần chúng một bên đi rồi xoay bước bỏ đi.

Còn Lãnh Tuyết Băng sau khi giết người thì về mặt không thay đổi đi đến chiếc xe mui trần hơi cuối người cầm chiếc cặp màu đen được đẩy dưới gầm xe ra lấy một chiếc khăn lau tay thêm lần nữa rồi tùy tiện ném vào cái thùng rác bên cạnh.

Cô nghĩ nghĩ cái gì đó rồi với tay lấy cái điện thoại bên hộp đồ đựng đồ, trượt dây số Lãnh Tuyết Băng bấm nhanh dãy số của Thanh Thanh.

Bên đầu dây bên kia vang lại tiếng nói trẻ con đùa cợt : " A, không phải hôm nay cậu đi học sao? "

Lãnh Tuyết Băng nghe cô hỏi vậy thì mảy mòi cong lên : " Tôi muốn Hội quán Từ Minh biến mất sau ngày hôm nay "

Thanh Thanh đang uống nước nghe vậy thì trực tiếp phun ra, lắp bắp hỏi : " Bọn họ đắc tội gì với cậu "

Lãnh Tuyết Băng hơi chậm ngâm một tí sau đó lạnh giọng nói : " Xử lý bọn họ hay tở xử lý cậu ? "

Vừa nghe vậy Thanh Thanh lập tức nuốt 1 ngụm nước miếng song đó gật đầu như đã tởi : " Không không không... tở rất thức thời. Lúc cậu đi học về sẽ không còn Hội quán Từ Minh "

Lãnh Tuyết Băng hài lòng gật đầu : " Tốt "

Sau khi tắt điện thoại thì Lãnh Tuyết Băng sửa lại cặp sách mang lên lớp nhưng vừa quay đầu thì bên tai nghe thấy một bản nhạc bằng piano Sonata của Beethoven.

Lãnh Tuyết Băng nhú mảy nhìn xung quanh bởi tiếng nhạc này được đánh giống như dành cho những người đã chết nó giống như một bản nhạc tiễn con người vào cõi chết.

Người đang chơi đàn có cái tâm rất cao rất tiếc người này lệ khí quá nặng nếu không có lệ khí hẳn đây là một bản nhạc rất hay.

Lãnh Tuyết Băng đi xuyên dãy nhà C theo hướng lúc này lách ra khỏi hàng rào, bắt quả chỗ lúc này tàn tạ bao nhiêu bấy giờ được sửa rang như không có bất cứ trận đánh nhau gì nhưng cô chỉ cần đưa mắt cũng biết đám lúc này không sống một tên rồi.

Lắc đầu cười khê Lãnh Tuyết Băng tiếp tục đi về phía trước thì bất gặp một vườn hoa sau đó là một căn biệt thự có vẻ khá yên tĩnh nhưng tiếng nhạc vẫn giéo đặc vang lên mà không phá vỡ sự yên lặng của những bông hoa ở đây đột nhiên cô cảm thấy mình gặp phải một người cực kì yêu sự đáng sợ.

Nhìn xuyên qua khe cửa thì thấy một thiếu niên tóc đen trên người mặc một bộ đồng phục học sinh, khuôn mặt tuấn mĩ đang nhắm hai mắt để thưởng thức những nốt nhạc được đánh ra như một nghệ thuật. Nhưng Lãnh Tuyết Băng nhìn ra hẳn chính là vua hacker - Đàm Kính Nguyên.

Bỗng cô cảm thấy kì diệu vì một ngày cô đã gặp cả 3 nhân vật truyền thuyết kia. Lãnh Tuyết Băng vừa cúi mắt nhìn lên thì chỗ lúc này đang có người đánh đàn đột nhiên biến mất kiến Lãnh Tuyết Băng nghiêng đầu nhìn xung quanh sau đó không nghĩ nhiều nhảy qua cửa sổ giờ cô mới biết trong căn phòng này ngoài chiếc piano một chiếc ghế ngói thì hầu hết không có bất kì vật dụng gì.

Lãnh Tuyết Băng đi đến chiếc piano ngón tay chạm nhẹ lên đàn sau đó nghiêng đầu nhìn xung quanh rồi cong môi lên cười. Cô ngồi xuống và đánh lại bản Sonata nhưng nhịp điệu này.....

(3) Đàm Kính Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Cô Gái Trong Bóng Tối. (1)

Những nốt nhạc được bàn tay nhỏ nhắn lướt nhanh trên mặt đàn tạo ra những ma ám ru ngủ người ta không bao giờ tỉnh lại.

Đàm Kính Nguyên đứng sau cánh cửa khoe miệng đang câu lên nhưng khi nghe tiếng đàn kia thì không tin vào mắt mình nhìn cô gái mặt vấy trắng phía trước kia.

Bản nhạc này là một bản nhạc đưa người khác vào thế giới kinh dị, một thế giới tu la địa ngục.

Lãnh Tuyết Băng lướt nhanh trên phím đàn được nửa bài thì dừng lại, cô đóng sập Case (hộp đàn) lại rồi lướt nhanh ra khỏi căn phòng bằng đường

cửa sổ.

Đàm Kính Nguyên thấy vậy thì thất vọng khi đi đến cây đàn piano thì nguyên bộ dây đàn đã đứt hết không còn nguyên vẹn, sống nhiều năm như vậy đây là lần đầu tiên có một việc đáng sợ như vậy bên cạnh bộ đàn còn có một tờ chi phiếu để trống số tiền. Lần này kiến cho Đàm Kính Nguyên hắc tuyến đầy đầu.

Hắn trầm mặc : Đây là cái thể loại gì vậy????????

Đàm Kính Nguyên nghĩ nghĩ cái gì đó sau đó cười: Lãnh Tuyết Băng, thú vị.

Lại nói đến Lãnh Tuyết Băng sau khi kết thúc tiết học cô đi nhanh ra xe của mình không mở cửa xe mà tự chống tay lên thành cửa xe để vào xe, đeo kính râm rồi lái nhanh đi.

Cô vươn tay gọi điện thoại qua bộ đàm không xe.

Bên đầu giấy bên kia một giọng nam : " Chủ tịch bên kia gửi thiệp mời cho ngài đến saidi tham gia bữa tiệc của Rsen"

Lãnh Tuyết Băng vừa nghe vậy thì nhủ mảy sau đó mắt lóe qua một tia sáng : " Nguồn gửi là ?"

Bên đầu giấy bên kia nghĩ nghĩ cái gì đó sau đó lại giọng nói nghiêm nghị: " Là đích thân Rsen gửi "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì tựa người ra phía sau hơi nghĩ cái gì đó sau đó đập thẳng gấp nhìn ra bên ngoài xe : " Nói với hắn tôi nhất định sẽ đến "

Tắt điện thoại Lãnh Tuyết Băng xuống xe, nơi cô đến là tầng hầm của một công ty đứng hàng nhất nhì thế giới (công ty của LTB) - Công Ty AM (Ân tên)

Tầng hầm này được thiết kế riêng biệt chỉ để giữ xe cho chủ tịch công t, vừa bước xuống xe là thấy hai hàng người mặt đồ đen đứng xếp hàng đang cúi chào Lãnh Tuyết Băng dọc đường đi.

" Chủ tịch "

Lãnh Tuyết Băng cũng không qua để ý mà cứ đi thẳng đến thang máy, khi cô bước vào thì thang máy tự động lên thẳng tầng cao nhất.

Vừa bước ra khỏi thang máy thì một con lóc lao vào người Lãnh Tuyết Băng sau đó là một tiếng khóc hu hu ầm trời : " Cứu tinh của tôi ơi, cậu về rồi, nhanh nhanh công việc trong năm tháng qua tớ làm sắp đến rồi cậu mà không đến tớ thật không biết làm sao "

(cái bóng và giọng khóc này đương nhiên là của Tiêu Thanh Thanh một người bạn luôn giúp đỡ Lãnh Tuyết Băng trông coi công ty)

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì hắc tuyến đầy đầu đưa tay đẩy Tiêu Thanh Thanh ra, sau đó nhìn cô gái trước mặt như vài năm rồi không thấy, đầu thì lâu năm rồi không chải, quần áo thì sộc sộc, cô cảm thấy người này... : " Cậu ... lập tức đi tắm ngay cho tôi "

Lãnh Tuyết Băng rống to, sau đó lấy một cái khăn trong người lau lau cái áo của mình sau đó chính thức bức bối quay lại người vệ sĩ bên cạnh: " Tìm cho tôi bộ đồ "

Nói xong không thèm nhìn mặt Tiêu Thanh Thanh đang đen như đất nòi mà đi thẳng vào phòng thay quần áo mới.

Sau 30 phút như đầu Lãnh Tuyết Băng đã ngồi trên bàn làm việc bắt đầu kí những hợp đồng trong năm tháng qua. " Xoạt xoạt " tiếng bút kéo dài trên giấy rồi lại tiếng xoay bút, đang đọc thì Lãnh Tuyết Băng đột nhiên thấy một bản hợp đồng Cansi, hợp đồng này đang trong thời kì xét duyệt.

Đọc một hồi Lãnh Tuyết Băng nheo mí mắt sau đó lập tức tắt điện thoại : " 2 phút nữa, hợp "

Sau đó cô đi thẳng lên phòng họp, vừa mở phòng họp ra thì đã có 2 người trong phòng (Một nam một nữ) nữ đương nhiên là Tiêu Thanh Thanh, nam thì là Cres

Tiêu Thanh Thanh bây giờ ngồi ngay ngắn trên ghế mặt thì dán chặt vào hợp đồng, bây giờ mái tóc đen được chải thẳng tóc mái được cột lên lộ ra gương mặt trắng tinh đôi mắt to cái miệng nhỏ hơi mỉm cười, trên người mặc một cái váy trắng.

Còn Cres thì mặc một đồ vest màu đen trên tay cũng cầm tờ hợp đồng đọc, trên gương mặt toát lên ẽ anh khí , lông mày kiếm đôi mắt hổ phách chiếc mũi cao tuấn mĩ.

Lãnh Tuyết Băng cảm tò hộp đồng ngồi xuống một cái ghế cạnh hai người, nhìn hai người sau đó hơi gò lên bàn : " Hộp "

Tiêu Thanh Thanh nhìn Lãnh Tuyết Băng sau đó gật đầu, về mặt bình thường cười cợt bấy giờ vẫn phần nghiêm nghị : " Ủ, tớ đã đọc hộp đồng rồi nhưng " Tiêu Thanh Thanh nhìn qua Cres giọng nói vài phần đùa giỡn: " Hộp đồng này thoát nhìn mình có lợi nhưng nếu thất bại thì mình sẽ lỗ cực kì "

Cres mày kiểm hơi nhú nhú sau đó cũng gật đầu : " Thật sự là vậy "

Lãnh Tuyết Băng cũng nhìn chăm chăm vào hai người bắt đầu mày cong cong, miệng hơi nhếch lên : " Ủ, bên phía công ty kia là một phần công ty trong bóng tối cũng là đối thủ của mình "

Tiêu Thanh Thanh nhú mày sau đó hơi nghĩ nghĩ cái gì đó : " Ý cậu nói là bọn họ tung hỏa mù để ta mắc bẫy sau đó tìm cách hủy hợp đồng ta sẽ vì vậy mà phải bù thiệt hại và tổn thất "

Cres nghe vậy cũng hơi nghĩ nghĩ sau đó cũng hơi thắc mắc nhìn Lãnh Tuyết Băng : " Từ đầu tôi đã thấy việc này rất không đơn giản "

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dùng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cô Gái Trong Bóng Tối. (2)

Lời tác giả :

Bắt đầu trong fic bắt đầu có mấy cái không được thực lắm nhưng mà mong mọi người ủng hộ

Lãnh Tuyết Băng hơi xoay bút sau đó gõ cây bút xuống mặt bàn nhìn nhìn vào bản hợp đồng : " Vài ngày trước tớ có cho người điều tra phát hiện tổ chức ZF cũng có vài phần trong hợp đồng và có 70% cổ phần trong công ty này ... "

Tiêu Thanh Thanh lập tức lấy laptop ra lướt nhanh trong vòng 2 phút sau đó lập tức chuyển qua cho Cres cười như không cười nói : " Tớ vừa hacker thông tin bên đó thật sự là 70 % của công ty là của tổ chức ZF. "

Cres lướt trên màn hình sau đó nhìn qua Tiêu Thanh Thanh miệng cười châm chọc : " Không hổ là bà hoàng Hacker " sau đó nhìn vào màn hình : " Vậy nó có liên quan đến vụ tai tiền của 3 năm trước sau đó tổ chức ZF đã bí mật thu mua % của công ty này. "

Lãnh Tuyết Băng hơi gật đầu sau đó lập tức cầm một cái điều khiển bấm lên màn hình tivi lớn trên tường, trên màn hình hiện ra sơ đồ thu lợi nhuận những năm gần đây của Can- Si: " Đây là lợi nhuận những năm gần đây của can-si có 39.23% được trích vào một tài khoản bí mật, bên tớ phải mất 2 ngày để tìm ra tài khoản đó là của sếp tổng của ZF "

Cres hơi ngả người nhìn vào màn hình : " Vậy tổ chức Zf muốn đối phó với chúng ta nên đã tung hỏa mù lớn như vậy? "

Tiêu Thanh Thanh cũng gật đầu đồng ý sau đó hơi nhìn lên màn hình : " Thật ra nếu bẫy chúng ta vào tròng được thì công ty họ sẽ lợi toàn lợi nhưng mà nếu chúng ta cắn lại một miếng thì chỉ sợ đám người này phải phá sản một công ty "

Lãnh Tuyết Băng hơi cong môi nhìn hai người trước mặt, hai người này luôn là người hiểu cô nhất không cần cô nói họ cũng biết tiếp theo nên làm gì.

Cres cầm bút xoay một vòng sau đó khoé miệng vẽ lên nụ cười tà mị : " Tạm thời kí kết sau đó trực tiếp tiến bước người kí đi thiên đường vậy là cả dự án không phải vào tay mình sao ? "

Tiêu Thanh Thanh cũng cười phá lên đôi mắt lóe lên sự giao hoạt đầu gật lia lịa : " Ha ha ha trực tiếp giết chết người kí kết sau đó làm rối loạn thị trường chứng khoán của công ty rồi nhanh thu mua, dù có là ZF cũng không thể nào chớ tay kịp mà đội họ chớ tay kịp thì công chẳng phải cũng đã vào tay chúng ta rồi sao? "

Lãnh Tuyết Băng hắc tuyến đầy đầu, đây thực sự là tác phong làm việc của xã hội đen a, cô nhớ cô cũng không như vậy, tại sao họ lại ... nhưng mà cũng là một cách hay : " Không đâu như vậy quá mạo hiểm "

Nói xong Lãnh Tuyết Băng lại chuyển nút bấm trên điều khiển, kiến nó hiện ra một số thông : " Đây là thông tin gần đây của họ, tuy rằng không gì quan trọng nhưng tớ đã liên kết lại thành một đoạn với nhau chứng minh họ phạm pháp "

Tiêu Thanh Thanh nhìn màn hình đến chấn trời trong lòng nắng to : cái này mà là một ít sao ? một mình đồng này đủ để ngồi tù đến già rồi. Nhưng cô vẫn nhen lại : " Nhưng mà đám chó săn kia chắc chắn sẽ giúp chúng ta chứ "

Cres ngồi bên cạnh bàn tay to lướt trên bàn phím máy tính sau đó hơi cúi đầu mi mắt rũ xuống không biết nghĩ cái gì : " xác thực là dùng vũ lực sẽ không được vì bên phía chó săn đã cái người được vào ZF chỉ sợ dự án lần này đám chó săn kia cũng biết "

Tiêu Thanh Thanh tròn mắt nhìn trời sau đó quay qua Lãnh Tuyết Băng thắc mắc hỏi : " Như vậy không phải là đám chó săn kia cũng muốn triệt mình hả ???? cậu tính như thế nào "

Lãnh Tuyết Băng một tay chống trán một tay xoay bút, cái này cũng là việc cô đau đầu nha : " Đám người này muốn ngồi xem kịch sau đó lúc thích hợp sẽ vơ đũa cả nắm vì vụ này bên mình hay ZF gặp chuyện không may thì đám chó săn kia cũng có lợi "

Tiêu Thanh Thanh cũng bắt đầu mù mịt xoa xoa mi tâm trong lòng không khỏi thâm than vì cứ như vậy thì đám chó săn chuột lợi quá nhiều tuy bọn cô có thể lật đổ bên kia nhưng mà phải bỏ ra quá nhiều vốn cứ như vậy kinh tế cũng sẽ bị nhit một chút ảnh hưởng đến cả nước cờ của cả ba người.

Với tình hình này mà cứ như vậy thì cả bọn sẽ bị kéo xuống nước hết cả lũ còn nếu bọn cô không kí hợp đồng này sẽ không bị gì hết nhưng mà chẳng phải bỏ qua một đám tính kế bọn cô sao, cứ như vậy cũng không phải là cách hay toàn diện.

Nhưng mà bây giờ chỉ có cách không kí là ngon ăn mà cả 3 đều không mất đi thứ gì.

Cres cũng cùng suy nghĩ với Tiêu Thanh Thanh bất quá Lãnh Tuyết Băng thì không suy nghĩ đơn giản như hai người được vì bên kia đã giăng bẫy ra thì không chắc chắn sẽ tránh được.

Trong căn phòng cứ như vậy lặng đi đến đáng sợ mỗi người mỗi suy nghĩ riêng của mình bỗng một tiếng điện thoại kéo dài ba người nhìn nhau kiểu hỏi " điện thoại đưa nào reo vậy "

Tiêu Thanh Thanh hơi nhú máy sau đó thò tay xuống dưới đất nhất cái điện thoại dưới đất lên sau đó nhìn hai người : " Điện thoại ai vậy "

Cres nhìn cái điện thoại sau đó nhìn chăm chăm vào hai người trước mặt nhún vai một cái sau đó lắc đầu bĩu môi : " Không biết "

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cô Gái Trong Bóng Tối. (3)

Tiêu Thanh Thanh như nhớ cái gì đó sau đó hít một hơi quay qua Lãnh Tuyết Băng cười như không cười : " Phòng họp này ngoài ba người bọn mình vào được chắc chắn sẽ không có kẻ thứ 4 vậy tại sao lại có cái điện thoại này "

Cres ngồi bên laptop lướt nhanh xem lại camera ghi hình thì phát hiện có cái gì đó không đúng sắc mặt lại đổi nên khó coi : " Camera bị người ta nhiễm sóng rồi "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì sắc mặt hơi đổi phải biết rằng dân hacker của công ty AM đều tuyển chọn rất kĩ như vậy mà camera vẫn nhiễm sóng được chỉ sợ là sát thủ cấp cao bắt quả sát thủ cấp cao tại sao lại rơi điện thoại ở đây?

Tiêu Thanh Thanh cũng đồng dạng lập tức lắp cái điện thoại nhặt được cắm dây kết nối với laptop bắt đầu chương trình hacker dữ liệu.

Trong phòng ngoài tiếng " Cạch cạch " phát ra từ bàn phím máy tính thì Cres và Lãnh Tuyết Băng đều lâm vào trầm mặc, hiện tại nếu thực sự mà có sát thủ đột nhập vào thì hệ thống bảo an của AM kém đi không ít hoạt nói là trong AM có nội gián.

Nếu như thực sự có nội gián thì người này tâm kế thực quá sâu, sêu đến độ Tiêu Thanh Thanh và Cres không biết.

Lãnh Tuyết Băng đứng dậy ra khỏi ghế bắt đầy men theo mép tường ấn một cái một kệ sách để tài liệu hiện ra trước mặt. Cô vương nhẹ tay bắt đầu tìm kiếm tài liệu gì đó.

Cres thấy vậy cũng bước đến tìm tài liệu nhưng trong vòng nửa tiếng kiểm tra song hết và kết quả là có một bản tài liệu bị đánh tráo đó là một tập tài liệu màu cam.

Lãnh Tuyết Băng cầm tập tài liệu ngồi lại xuống ghế và nhìn qua Tiêu Thanh Thanh vẻ mặt không mấy dễ chịu nhìn cô và Cres giọng nói mang theo vài phần không thể tin nổi : " Chúng ta có nội gián "

Tiêu Thanh Thanh nhanh chóng dò la sóng ngoại tình trong phòng qua laptop nhanh chóng bắt được một con chip nhỏ dưới gầm bàn đặt lên trước mặt Lãnh Tuyết Băng và Cres : " Đây là chip từ ngoại không có liên kết với máy tính nên sóng điện của nó rất thấp. Bất qua người gài cái này phải quay lại căn phòng này một lần nữa để lấy con chip này đi "

Cres cầm con chip lên nhìn nhìn sau đó không khỏi nhủ mày nhìn Tiêu Thanh Thanh tỏ vẻ khó chịu : " Đây chẳng phải là sản phẩm mới nhất của ZF nhằm để đối phó những người trong sổ đen của họ sao? vậy nội gián lần này là một trong những cực phẩm của họ sao? "

Tiêu Thanh Thanh lấy cái điều khiển chuyển qua trên màn hình lập tức hiện ra một dãy danh sách 10 người : " tớ đã dùng hack bay máy tính bên đó rồi so sánh với sổ người làm nhiệm vụ của Zf ở thành phố Z là 3 người. tớ dùng số liệu thống kê thì tạm thời có 10 người trong công ty là gián "

Lãnh Tuyết Băng nhìn chằm chằm cái điện thoại trên bàn sau đó quay sang Tiêu Thanh Thanh : " Vậy cái điện thoại này ??? "

Tiêu Thanh Thanh cầm chiếc điện thoại lên lắc đầu ý tỏ về việc này cô không biết.

Lãnh Tuyết Băng đương nhiên cũng biết vì cái điện thoại này căn bản là đặt ở đây để cho bọn họ biết bọn họ đang bị theo dõi một là người của ZF đặt còn hai chính là đồng minh của họ đã biết đây là một hình thức nhắc nhở.

Vẫn mong đây là một hình thức nhắc nhở nếu không thì sẽ bị phạm một sai lầm, Tiêu Thanh Thanh nhủ mày : " Chúng ta cũng phải quét sạch chuột trước "

Lãnh Tuyết Băng cũng gật đầu vì bây giờ chuột ở trong tối ta ngoài sáng lại thêm theo tình hình này con chuột kia cũng chẳng phải hạng người dễ đụng đến gì.

Cres cũng cúi đầu như đang suy nghĩ cái gì đó rồi rất nhanh hần đứng bắt dậy trước khi đi ra khỏi phòng hần bỏ lại một câu : " Việc này để tớ các cậu lo vụ họp đồng đi "

Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh nhất thời hắc tuyến đầy đầy : đây là cái thể loại gì ?????

Tiêu Thanh Thanh lập tức chao con chip khác vào chỗ lúc nãy còn cái điện thoại thì lập tức à không trực tiếp nhưng thẳng vô cốc nước. Một loạt hành động khiến Lãnh Tuyết Băng giống như nhớ được cái gì đó.

Lãnh Tuyết Băng cười như không cười nhìn Tiêu Thanh Thanh : " Tớ nghĩ là có cách rồi "

Tiêu Thanh Thanh nghe vậy thì mắt sáng lên nhìn Lãnh Tuyết Băng : " Như thế nào nào "

" Việc này "

Hai người nhìn nhau sau đó lắc đầu. Sau đó cũng đứng lên về phòng làm việc của mình.

Tiêu Thanh Thanh bước nhanh vào phòng của mình đây là một căn phòng rộng chỉ có một bàn tiếp khách và một bàn làm việc còn lại là 7 cái màn hình máy tính rộng, trên kệ sách là động đồng tài liệu. Nếu một người bước vào cái phòng này sẽ phát hiện căn phòng này không khác gì căn phòng của một nam nhân ...

Tiêu Thanh Thanh nhìn căn phòng sau đó lập tức vui đầu vào đồng tài liệu trên bàn làm việc. Bên kia Lãnh Tuyết Băng sau khi vào phòng làm việc cũng vui đầu vào đồng sổ sách của mình.

Nhưng mà Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh không biết rằng khi hai người vừa bước ra khỏi phòng thì một bóng người đi đến căn phòng họp nhanh chân nhặt cái điện thoại trong nước con chip dưới gầm bàn và vô tung vô ảnh biến mất khỏi hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dùng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Nguy Hiểm Cận Kề. (1)

Lãnh Tuyết Băng đang ngồi trong đồng tài liệu thì bắt đầu cau mày khó chịu không hiểu là cô quá mẫn cảm với những thứ khác hay không nhưng mà cô lần đầu tiên cô cảm thấy bất an như vậy.

Lãnh Tuyết Băng nhìn lên cái đồng hồ trên tường đồng hồ chỉ rõ 10:00p.m đây là thời gian thể hiện rõ sự thanh toán lẫn nhau trước những ban phái. Bỗng " rầm " Tiêu Thanh Thanh mặt mày không được tốt mấy chạy vào trong tay cầm một tài liệu không nói không rằng quăng xuống bàn cho Lãnh Tuyết Băng.

Thấy vậy Lãnh Tuyết Băng cũng biết đây hẳn chẳng phải chuyện gì thú vị rồi, cô cầm tập tài liệu lên sau đó mặt cũng biến sắc... tay cầm tập tài liệu nghĩ sâu xa sau đó cô bỏ tài liệu xuống cong môi giọng nói không nặn không nhạt nhìn Tiêu Thanh Thanh : " Bọn họ đang đánh giá cao mình hay đánh giá thấp độ tinh tường của chúng ta vậy "

Tiêu Thanh Thanh nghe câu hỏi của Lãnh Tuyết Băng thì suy nghĩ : hình như có cái gì đó sai sai, câu hỏi kia nó giống nhau mà, nhưng mà cô cũng không ngốc nếu hỏi ngộ nhờ khụ tóm lại là xử lý vụ này rồi tính : " Tớ nói là không biết nha tớ vừa mới nhận được thông tin nên chạy đến đây "

Lãnh Tuyết Băng gõ ngón tay xuống bàn vẽ mặt thích thú khi người gặp họa : " Cậu nói xem cái hội quán Từ Minh người chân chính đứng sau là ai ? Thật sự là ngu ngốc như bề ngoài sao?????"

Tiêu Thanh Thanh thả người xuống ghế sau đó thắc mắc nhìn Lãnh Tuyết Băng giọng nói có vài phần nghiến ngậm : " cậu nói cũng có lý, thoát nhìn hội quán này làm việc rất ngu ngốc vì thể đám chó săn cũng không mấy nhưng mà tớ có lần hacker thông tin thì tớ biết được bảo an ở đó vốn dĩ rất cao không phải cứ như đám người thất học kia thường đồn đại "

Lãnh Tuyết Băng lại cười không mấy phúc thần nói : " Hôm nay tớ bắt gặp bọn họ ám sát Quân Minh Phong "

Tiêu Thanh Thanh như " sáng tỏ " cái đó miệng lẩm bẩm : " Quân Minh Phong cái tên sao quen vậy nè ..." sau đó vẽ mặt không thể tin rống lên : " Cái đám đàn độn đó không biết Quân Minh Phong là ông hoàng ... có sát thủ cao cũng không lấy mạng được hẳn. "

Lãnh Tuyết Băng vừa nghe vậy thì miệng lập tức giật giật đây thật sự là bạn cô sao ? hình như cô không quen biết : " Cậu làm sao vậy ?"

Tiêu Thanh Thanh nghe Lãnh Tuyết Băng hỏi thì lập tức nghiêm trang, mày nhíu chặt lại : " Cậu thử nói xem có khi nào là bọn" vừa nói một nửa cô lập tức bắt đầu lấy điện thoại ra vẽ mặt không mấy tốt bầm gọi đi : " Lập tức rút....."

Tiêu Thanh Thanh chưa nói hết bên kia nhấm nháp mắt liên lạc, Tiêu Thanh Thanh mặt biến sắc lập tức ném luôn cái điện thoại vào tường rống lên : " Khốn kiếp, hội quán Từ Minh các người chuẩn bị chết đi "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy cũng biết ít nhiều người được phái đi lần này là ai, xem ra lần này hội quán Từ Minh thật sự động đến người không nên động rồi, bất quá cô cũng không phải người tốt lành gì : " Tớ đi với cậu "

Sau đó cô đi thẳng vào phòng thay đồ bỏ lại Tiêu Thanh Thanh mặt mày ngơ ngát nhìn bóng của Lãnh Tuyết Băng sau đó nghĩ đến hội quán Từ Minh bắt đầu cười, nếu cô đi thì bọn họ chết dễ dàng một tý còn mà tàn băng kia đi thì ... tự cầu phúc đi.

11.00pm Bar V (một trong những hội sở của hội quán Từ Minh, nói tóm lại là trung tâm)

Bar V được thiết kế cách âm đặc biệt vì thế bên trong có như thế nào thì bên ngoài cũng chẳng nghe thấy gì vì thế Bar V được rất nhiều người yêu thích, bất quá cũng rất ít người biết đến Bar V là trung tâm trụ sở của hội quán Từ Minh vì có lần đầu tiên có một người chọn nơi ồn ào để xảy ra sự cố nhất làm trụ sở.

Trước cổng quán Bar một chiếc xe mui trần màu trắng dừng lại trên xe bước xuống một thiếu nữ tóc đen được cột cao và uốn cong phần đuôi tóc, cô mặc một chiếc quần sooc bằng ren màu xanh nhạt thêm chiếc áo thun đơn giản màu trắng cộng thêm đôi giày cao gót màu trắng nhạt, gương mặt trắng hồng kèm theo nụ cười trang nhã cuốn hút người nhìn. - Thiếu nữ này đương nhiên là Tiêu Thanh Thanh rồi.

Tiếp bước Tiêu Thanh Thanh là một thiếu nữ tóc nâu nhạt được búi cao tóc mái uốn cong vô cùng cân xứng với khuôn mặt thanh tú nhưng cũng không làm mất đi sự quyến rũ, thiếu nữ mặc một chiếc váy màu xanh nhạt cùng chiếc áo phông màu trắng, một đôi giày vans màu trắng tôn lên dáng người cao mảnh khảnh của cô gái này. - Cô gái này đương nhiên khỏi phải giới thiệu còn ai ngoài Lãnh Tuyết Băng.

Tiêu Thanh Thanh cười quyến rũ nhìn Lãnh Tuyết Băng sau đó nhìn xuống dưới chân Lãnh Tuyết Băng vẽ mặt treu tức : " Ai bạn của tôi cậu nên học mang giày cao gót đi hắc hắc cứ đi giày như vậy, um rất không hợp thời trang "

Lãnh Tuyết Băng mặt lập tức hắc tuyến đầy đầu cô không phải là không muốn đi mà là căn bản không thể đi được, cô vô duyên với giày cao gót a, đi cứ eo ẻo.

(Tịch * phiên bản sắc súa * Tác giả là nói bạn nữ chính vì sau này phải tập đi giày cao gót mà có người chịu khổ hắc hắc)

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nguy Hiểm Cần Kê. (2)

Tiêu Thanh Thanh nhìn về mặt hết sức biểu cảm của Lãnh Tuyết Băng cô cũng chỉ kêu khổ, người bạn này của cô khi mang giày cao gót vào thì đảm bảo gót giày sẽ gãy. Cô lại nhớ đến thảm cảnh của Cres lần trước mới Lãnh Tuyết Băng đi dự tiệc kết quả cậu lựa cho Lãnh Tuyết Băng đôi giày cao gót hại

Lãnh Tuyết Băng phải đi cà nhắc mấy tháng liền còn Cres thì bầm dập nằm bệnh viện hơn một tháng.

Ngồi lại Tiêu Thanh Thanh không khỏi rung mình may mắn là mình không khụ khụ... mình vẫn là biết tính cách của Lãnh Tuyết Băng vẫn nên thấy còn may mắn nếu không thật sự không biết khóc tiếng gì cho đúng.

Lãnh Tuyết Băng đang ảo não nên cũng không biết bộ mặt biến hóa muôn màu của Tiêu Thanh Thanh cô chỉ mong mau mau kết thúc nhiệm vụ chứ, cô ảo não nhìn xuống cái váy màu xanh phía dưới trong lòng mắng thầm: có cần phải bó như vậy không? rất không thoải mái a.

Sau một hồi lên mây hai người mới nhớ đến việc chính hôm nay lập tức nghiêm lại Lãnh Tuyết Băng khôi phục lại vẻ lạnh nhạt còn Tiêu Thanh Thanh khôi phục bộ dáng điềm đạm đáng yêu bước vào Bar.

Tại một góc nào đó trong bar một tổ hợp ba nữ nam đang ngồi bọn họ đồng dạng đều rất tuấn mĩ, một thiếu niên tóc nâu, bên tai có đeo một chiếc khuyên tai màu tím, mặt một bộ quần skinny kết hợp với áo khoác dệt kim cùng bộ da khăn quàng cổ, về mặt cột nhà trên tay mân mê ly rượu đỏ. - Hẳn không ai khác chính là Quân Minh Phong.

Người ngồi bên phải với mái tóc đen đôi mắt màu đen được che lấp bởi một cái kính gọng đen, hẳn mặt một chiếc áo phong khoác bên ngoài một chiếc áo da màu đen cộng thêm chiếc quần kaki màu đen vẽ mặt chán ghét nhìn xung quanh. - Hẳn chính là Tổng Hạo Quân.

Người ngồi bên trái cũng nổi bật bởi mái tóc mái tóc đen, khuôn miệng cười lịch sự, trên người mặt một chiếc áo phong đơn giản màu đen cùng chiếc quần skinny màu đen kết hợp với đôi giày vans màu đen nốt. - Hẳn không ai khác ngoài Đàm Kính Nguyên.

Tổng Hạo Quân vừa uống rượu vừa cười cười nhìn Đàm Kính Nguyên : " Không phải chứ cây đàn cậu yêu quý nhất cư nhiên bị đứt sạch khung dây, là kẻ nào to gan vậy "

Đàm Kính Nguyên nghe đến chỗ này mặt liền nở nụ cười bất đắc dĩ hẳn thật sự rất bất đắc dĩ a, lúc chiều có người gọi điện thoại đến nói cái gì mà thang khung dây, hẳn ngắm khung dây rồi đó là bộ dây quý nhất chỉ có 30 bộ hẳn kiếm không được vậy mà cô gái kia không tiếc đổi cho hẳn nào có người như vậy? Cô gái kia rốt cuộc là người như thế nào : " Bỏ đi người ta đền cho tớ một bộ khung dây mới còn tốt hơn cái cũ "

Quân Minh Phong đang uống rượu cũng nhíu mày, không vui hỏi : " Rốt cuộc người đó là ai? bình thường cậu cũng sẽ không như vậy nha "

Tổng Hạo Quân cũng gật đầu lia lịa thấy vậy Đàm Kính Nguyên lập tức đổi chủ đề : " Phong nghe nói hôm nay cậu đang đánh nhau có người tham dự vào ????"

Tổng Hạo Quân nghe vậy thì lập tức liếc xéo Quân Minh Phong : " Hà, là ai? "

Quân Minh Phong đang định trả lời thì nhìn ra cửa thấy hai cô gái bước vào, các nàng đều da trắng một người lạnh nhạt một người điềm đạm đáng yêu, hẳn cau mày nhìn hai người kia sau đó quay qua Đàm Kính Nguyên và Tổng Hạo Quân không miễn cưỡng trả lời : " Là cô ta "

Tổng Hạo Quân tựa hồ cũng nhìn thấy hai người thiếu nữ đó (Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh) mày cũng nheo lại : " Lãnh Tuyết Băng, a người bên cạnh cô ta là ai vậy Nguyên? "

Đàm Kính Nguyên nhìn chăm chăm vào cô gái điềm đạm đáng yêu đang cười tươi kia sau đó lắc đầu : " Tiêu Thanh Thanh nữ hoàng hacker sao Lãnh Tuyết Băng lại đi chung với cô ta? "

Tổng Hạo Quân và Quân Minh Phong nghe vậy thì nghĩ sâu xa bọn họ đương nhiên biết Nữ hoàng Hacker của thương giới liên ban hắc & bạch đạo có bao nhiêu chỗ đứng vậy Lãnh Tuyết Băng đi chung vậy chắc chắn Lãnh Tuyết Băng đúng như những gì họ suy đoán. Lãnh Tuyết Băng không đơn giản như vậy.

Đàm Kính Nguyên nheo mắt nhìn 2 người thiếu nữ kia sau đó mày càng nhíu chặt : " Thương giới đã từng bỏ ra vài tỉ USD để mua chuột Tiêu Thanh Thanh nhưng cô ta chẳng hề xoay chuyển, lần này xuất hiện ở thành phố Z là ý gì? "

Tổng Hạo Quân cũng nhìn Tiêu Thanh Thanh sau đó quay qua nhìn chăm chăm Đàm Kính Nguyên : " Nguyên, cậu cũng là ông trùm hacker. Cậu với cô ta ai sẽ cao tay hơn ????? "

Đàm Kính Nguyên chính thức lắc đầu : " Việc này không biết nhưng cô ta từng dờ dẫm cả hệ thống đường mạch của một tổ chức mafia trong vòng 2 phút. Tớ không chắc mình sẽ cao tay hơn cô ta "

Quân Minh Phong nheo mắt nhìn chăm chăm Lãnh Tuyết Băng từng cái nhăn mày hay lạnh như băng ngàn năm hẳn đều nắm rõ, sau đó hẳn lại quay qua Tiêu Thanh Thanh đang cười cười nói gì đó với Lãnh Tuyết Băng, theo khẩu hình miệng hẳn cũng biết hai người đang nói chuyện gì, sau đó bất thốt một câu chẳng liên quan : " hai người bọn họ là bạn thân "

Đàm Kính Nguyên và Tổng Hạo Quân ngờ ngác nhìn Quân Minh Phong...

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Điệp Vụ Hoàn Thành (1)

Tiêu Thanh và Lãnh Tuyết Băng vừa bước vào thì lập tức chỉnh tai phone bên tai bắt đầu thăm dò xung quanh.

Bên đầu giấy bên kia một giọng nói của nữ nhân vang lên, giọng nói rất trầm và rất lạnh - cô ái này tên là Điệp Thiên Thiên bạn đồng hành của Tiêu Thanh Thanh và Lãnh Tuyết Băng trong mỗi lần làm nhiệm vụ, cô đảm nhận nhiệm vụ trong bóng tối nên rất ít người biết đến:

" Tớ vừa xem xét tình hình xung quanh, đám người ở đây là hắc đạo ở Italia xem ra bọn họ chuẩn bị tẩy trần nơi này "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì con mắt sắc bén liếc nhìn xung quanh sau đó khòe miệng co rút vì cô thấy ba nam nhân trong góc : " Thiên Thiên tại sao lại có Quân Minh Phong, Tổng Hạo Quân còn có Đàm Kính Nguyên?"

Tiêu Thanh Thanh có tần số tai nghe nên nghe rất rõ lời của Lãnh Tuyết Băng, đôi mắt đậm đậm đáng yêu xoẹt qua một tia kì quái sau đó cong môi : " Ông trùm hacker?"

Điệp Thiên Thiên gõ gõ bàn phím sau đó cười ngượng ngạo : " Thật ngại quá tớ không có biết tin tức về họ " say đó Điệp Thiên Thiên lập tức kết nối mạng chiếu rõ những địa điểm gần đó:

" Năm ngoái tớ có thăm dò tư liệu về Tần Thụy, nhưng mà tớ có đánh liều nhờ Thanh Thanh hacker máy tính của nước Y nhưng mà thông tin đều bị chính phủ khóa sạch, không phải khóa mà là xóa. Tớ đã cho người đo chỉ số IQ lại của những người đang đứng đầu Neverowk hiện tại họ đều báo sai chỉ số IQ vì thế tớ ghi ngờ ba người nam nhân kia chính là 3 người mất tích trong cuộc thí nghiệm đó "

Điệp Thiên Thiên giọng nói trầm trọng lên tiếng sau đó tiếp tục trên màn hình hiện ra một dãy thông tin : " Còn có tớ chép lại tất cả các thông tin những sát thủ của ZF phái tới thành phố M làm nhiệm vụ thì có hai người đang ở trong công ty chúng ta, tớ rất tiếc phải nói với hai người là tớ buộc phải lộ diện vì 2 người này chính là 2 kẻ đã tham gia nhiệm vụ diệt gia của tớ vào 7 năm trước "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì neho mắt nguy hiểm, Tiêu Thanh Thanh càng nghe càng rối : " Này ý cậu là 3 người kia chính là 1 trong 20 người cùng chúng ta ở thí nghiệm Neverowk 6 năm trước sao? Nhưng mà điều đó có liên quan gì đến Bar V của Hội Quán Từ Minh "

Điệp Thiên Thiên bình tĩnh nói : " Được tớ nói luôn, hiện tại trùm ở hội quán Từ Minh không phải kẻ ngu ngốc hán ta hiện tại đang tìm 20 người của Neverowk để thực hiện kế hoạch thống trị hắc đạo của chúng. Có lẽ cậu cũng biết chức năng của 20 người ở Neverowk chính là IQ hơn người hơn nữa thông tin của họ đều bảo mật đến tuyệt mật, không ai biết đến. Lần này ám sát Quân Minh Phong họ chỉ vờ tỏ ra ngu ngốc nhưng không ngờ lại bị Tuyết Băng phá hủy nên họ mới đánh chủ ý lên công ty AM mà liên kết với hai sát thủ hiện đang làm tay trong cho ZF ở AM "

Tiêu Thanh Thanh nghe vậy thì lập tức về mặt đậm đậm đáng yêu biến mất giọng nói lạnh đi vài hần : " ý cậu là bọn họ cần chỉ số IQ vượt biên trong Neverowk, nhưng mà chẳng phải tớ đã hacker thông tin, ba người kia IQ không quá 200. Chả lẽ thông tin của họ cũng giống chúng ta bị sửa đổi "

Lãnh Tuyết Băng nãy giờ im lặng sau đó lập tức đổi sắc mặt : " Có chuyện gì lác hần nói nếu chúng ta không hoàn thành nơi này chỉ sợ không không sống nổi đâu "

Điệp Thiên Thiên lập tức theo dõi camera giám sát ở Bar V sau đó lập tức phóng to tình hình : " Bên trái có hai người khả gh, bên trái có một cây súng ở trên tóc người phụ nữ có kim châm còn người đàn ông bên gấu giày có một cây súng lắp ráp, tớ đoán không nhầm thì họ chính là Long Môn Song Sát "

Tiêu Thanh Thanh lập tức đến quầy rượu lấy một cốc rượu tiện thể liếc nhìn xung quanh sau đó gạt gạt đầu, Điệp Thiên Thiên trong camera thấy hành động của Tiêu Thanh Thanh lập tức tiếp tục giám sát : " Ai, ngoài bar v hiện tại bị bao vây 3 vòng, vòng ngoài cùng chính là đám chó săn, còn vòng thứ hai là hai sát thủ bên trong công ty chúng ta vòng trong cùng là W một chuyên viên nghiệp vụ hạng nặng "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì nhủ mảy cũng đến quầy bar lấy một ly rượu, Điệp Thiên Thiên thấy vậy thì lập tức hoàn thành quá xem xét : " Bên cửa trái phòng vệ sinh có mã sát nhận vân tay dẫn đến trụ sở dưới lòng đất, Thanh Thanh, Tuyết Băng còn lại giao cho hai người tớ giải quyết hai tên sát thủ còn W thì nhường lại cho đám chó săn đi. Long Môn Song Sát thì giao lại cho ba người Quân Minh Phong "

Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh gạt đầu sau đó lập tức đứng dậy, không hoang mang mà vào nhà vệ sinh. Vừa vào hai người lập tức bỏ bộ đồ lênh kênh trên người, cả hai người đều mặc đồ đen bó sát người.

Lãnh Tuyết Băng gạt gạt đầu, Tiêu Thanh Thanh lập tức cầm một con chip sau đó đồng bộ hóa mở ra đường hầm. Toàn bộ quá trình không đến 1 giây kiến người ta tròn mắt ra nhưng mà Lãnh Tuyết Băng cũng không lạ gì lắm.

Cả hai rất nhanh đột nhập vào trong sau đó cũng rất nhanh cài kíp nổ, nhưng vừa dặt kíp nổ xong thì phía sau hai người có hai cây súng để vào đầu cả hai .

Một giọng nói âm trầm vang lên : " Các người tính làm gì, đứng thẳng người, ra đây "

Lãnh Tuyết Băng trong lúc giờ tay đã tiện tay gài thêm một con chip gây nổ bí mật còn Tiêu Thanh Thanh vẫn giữ khuôn mặt sau đó liếc mắt nhìn Lãnh Tuyết Băng.

Cả hai nhìn xung sát định chỉ có hai tên thì lập tức ra hiệu cho nhau.

1

2

3

4

....

"Rầm" cả hai nhanh rất nhanh cùng một động tác nghiêng người đá khuỷu tay người kia, sau khi rút khẩu súng xuống thì lập tức Lãnh Tuyết Băng nắm tay Tiêu Thanh Thanh, Tiêu Thanh Thanh thuận đà bay trên không trung hạ hết cả hai người kia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Điệp Vụ Hoàn Thành (2)

Một cú móc điều luyện thành thực kiến cho cả hai kẻ áo đen cao to đều nằm sải lại trên sàn. Lãnh Tuyết Băng rút ra một con dao găm, rất nhanh xử lý hai tên áo đen.

Tiêu Thanh Thanh mặt hơi nhúu lại sau đó kết nối phone không dây bên tai : " Thiên chúng ta còn 1 phút 44 giây"

Bên đầu giây bên kia chuyển đến một giọng nói mang đầy phản kích : " Cửa thoát hiểm bên trái, có mã xác nhận còn có hai con bọ đang canh giữ ở đó. Cần thận cả hai đều là những chuyên viên giỏi."

Lãnh Tuyết Băng rút ra một cái kính vừa đeo lên mắt thì con mắt trái lập tức hiện ra ba chấm đôi đỏ, cô hơi nhúu mày sau đó quay qua Tiêu Thanh Thanh : " tò nghĩ chúng ta nhanh lên, ba tên kia quay lại "

Tiêu thanh Thanh nghe vậy thì lập tức đeo găng tay cách điện nhanh chóng vượt qua mấy tia laze au đó thành thực mở cửa thoát hiểm.

Lãnh Tuyết Băng thì nhìn đầu tường bên phải sau đó chỉnh lại giày lập tức lấy đá đập lên tường nghiêng người qua bên phải nhanh chóng vượt qua hàng tia laze rồi đi vào cửa thoát hiểm đã mở sẵn.

Toàn bộ quá trình của hai người cũng không quá 15 giây.... Lãnh Tuyết Băng lách mình đi về phía trước. Đi khoảng một đoạn thì thấy một cánh cửa nhưng nếu cô không nhầm thì bên tòa nhà bên kia có 1 tay súng nhắm, bên lối đường đi có 2 vệ sĩ đồ đen đứng canh.

Lãnh Tuyết Băng liếc mắt sau đó lập tức nhỏ giọng : " Thiên! tòa nhà bên kia có 1 tay súng nhắm"

Điệp Thiên Thiên đang lau mồ hôi nghe câu nói của Lãnh Tuyết Băng thì mặt lập tức đen lại, ai nói cho cô biết 6 năm huấn luyện của cô vậy mà không thể biết được có tay súng nhắm gần đó hay không. Điệp thiên Thiên lập tức leo lên mô tô giọng nói mang theo vài phần mắng mỏ : " Chết tiệt! Cậu xử hai tên kia, tay súng nhắm để tớ "

Tiêu Thanh Thanh đang nép vào tường nghe cái giọng ngai ngái đó liền cố nén cười, thật sự là Thiên Thiên đôi khi rất tự phụ lúc nào cũng có tự tin vào chính mình không bao giờ sai sót, nhưng đến khi sai sót thì lập tức sẽ mắng người làm kỉ đã ngay lập tức hoặc là cho kẻ đó xuống địa ngục.

Lãnh Tuyết Băng hơi chau mày giọng nói lạnh đi vài phần : " Thiên, Thanh, chúng ta chỉ còn 46 giây. Tớ tên súng nhắm , Thiên lập tức về trụ sở, Thanh hai tên gác kia giao lại cho cậu "

Điệp Thiên Thiên và Tiêu Thanh Thanh đều đồng loạt : " Oke "

Lãnh Tuyết Băng hơi giờ tay : " Được rồi , Hành động đi "

Tiêu Thiên Thiên lập tức cời bao tay sau đó lập tức xoay lắp ráp một cây gậy dài đủ độ dẻo để đá thương người. Sau đó nhìn qua Lãnh Tuyết Băng ý bảo song rồi có thể hành động.

Lãnh Tuyết Băng cũng rất nhanh lắp ráp một cây súng nhắm sau đó lấy vai của Tiêu Thanh Thanh làm bàn trợ lực, điều chỉnh điểm nhắm giảm âm thanh trong súng sau đó rất nhanh bóp cò.

Viên đạn có bộ chế giảm âm thanh nên rất nhanh viên đạn chỉ bay sượt qua cửa thoát hiểm và nhắm thẳng vào đầu tên súng nhắm kia.

Có lẽ vì Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh nhắm đạn trong bóng tối, và khoảng cách quá xa nên tốc độ bay của viên đạn bị ma sát không khí giảm xuống còn 0.98s nên đường bắn bị lệch đi vì tay súng nhắm kia kịp thời né kịp.

Tiêu Thanh Thanh thì rất nhanh hạ cả hai tên nên không để ý tay súng nhắm kia đã né kịp vì vậy khi cảm thấy nguy hiểm thời gần, cô chỉ kịp nhét sang phải một tý và bị thương ở tay phải.

Lãnh Tuyết Băng thấy vậy cũng không nản tiếp tục bắn viên đạn thứ hai, lần này cô lấy góc chết điều chỉnh điểm bắn sau đó dứt khoát bắn đạn đi... Viên đạn lần này chuẩn hơn nên rất nhanh hạ nốt ao tên súng nhắm.

Vừa bắn xong thì Lãnh Tuyết Băng lập tức cổng Tiêu Thanh Thanh ra khỏi cửa thoát hiểm. Cũng có lẽ là cuộc đối chiến giữa Lãnh Tuyết Băng và tay súng nhắm nên rất nhanh có người phát hiện và bắt cói báo động.

Lãnh Tuyết Băng nghiêng rằng, cô bình tĩnh nhìn xung quanh, thấy xung quanh cô một đám người áo đen vây quanh, khoảng chừng 40 mấy người.

Mặt cô lạnh đi vài phần : " Tiêu Thanh Thanh cậu có thể đi được không !? có thể hạ được mấy tên này không?"

Tiêu Thanh Thanh rất muốn hét lên : Tớ là bị thương ở tay, như thế nào lại không đi được, cậu thật sự làm quá đi mà. Nhưng mà cô cũng không có điện chộc điện Lãnh Tuyết Băng nên lập tức leo xuống khỏi lưng của Lãnh Tuyết băng, lấy bộ cây dài khoảng nửa mét : " yên tâm, đánh nhau là sở trường của tớ"

Lãnh Tuyết Băng nhét mép : " vậy thì gọn luôn nào "

Cùng lúc này bên trong bar đã loạn không chịu nổi, ở giữa là hai xác người, một nam một nữ nếu nhìn kĩ thì hai người đó chính là người mà Diệp Thiên Thiên nói là " long môn song xác ", ba người thiếu niên lúc này đang ngồi uống rượu giờ đang chỉnh lý quần áo rồi liền ngang rời khỏi.

Lúc đám người Quân Minh Phong đi sang bên hong nhìn một mảng 2 cô gái dạng người mảnh khảnh một người bị thương ở tay nhưng cầm cây thước dài còn một người thì mặt lạnh lùng nghiêm người liếc mắt nhìn xung quanh.

Đàm Kính Nguyên lập tức nhăn mày : " Khụ! trò gì vậy "

Tổng Hạo Quân trên cột nói : " 2 đầu 40, cần giúp không?"

Quân Minh Phong lắc đầu cười cột nhà : " đám người đó không làm gì họ đâu"

Quân Minh Phong vừa dứt lời thì bên kia Tiêu Thanh Thanh chuyển bước chân xoay người dứt khoát hạ một người bằng cây thước. sau đó xoay người tung một cú đá móc hạ tên thứ 2.

Đàm Kính Nguyên tròn mắt sau đó lẩm nhẩm : " Có nhầm không? đó là con gái sao?"

Bên kia Lãnh Tuyết Băng cũng nhanh chóng xoay người hạ mấy tên. Hai người Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh rất nhanh lấy lại tinh thần đồng đội cả hai người đều khom người cú đá móc, cả hai cứ như một cặp song sinh thực hiện cùng một động tác giống nhau.

Quân Minh Phong khóe miệng giật giật lắc đầu : " Chúng ta đi thôi, không tí nữa chúng ta sẽ giống như mấy tên không biết tốt xấu kia "

Tổng Hạo Quân và Đàm Kính Nguyên nhìn một mảng này cũng gật đầu, vẫn là tốt nhất đi thì hơn nếu không thì thật đáng sợ...

Bên Kia Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh rất nhanh hạ song 40 tên, cả hai chống gối thở hổn hển sau đó nhìn nhau nở nụ cười.

Tiêu Thanh Thanh thái quá nói : " ha ha lâu rồi mới sân khoái như vậy"

lãnh Tuyết Băng cũng gật gật đầu...

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dùng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Phá Hủy Kế Hoạch Của Zf

Sau khi Lãnh Tuyết Băng và Tiêu Thanh Thanh thành công phá hủy hội quán Từ Minh thì bắt đầu giới hắc đạo có hơi rơi vào thế cầm cự.

Cầm cự ở đây thì chắc cũng chẳng ai hiểu gì đâu thực ra thì lấy tám gương trước từ hội quán Từ Minh, một số người tham luyện về 20 người ở Neverowk có vẻ đã thu liễm đi rất nhiều, những người đó hầu như đều ngộ ra những người ở Neverowk còn hơn cả lời đồn thổi bên ngoài.

Còn một số hắc đạo có tầm mắt bình thường thì chỉ nghĩ đó là một điềm báo của con sóng thần cần quyết nên tìm một vài hội sở lớn để quy thuận và phục tùng nhằm giữ vững không để bị tiêu diệt.

Nhưng nói gì thì nói đó chỉ là mặt ngoài còn trong thâm tâm thì vẫn chưa chắc chắn lắm.

Về phần Diệp Thiên Thiên, Tiêu Thanh Thanh và Cres sau vụ này gần như bại lộ ở thương giới hắc bạch đạo bắt đầu chuyển hầu hết mũi nhọn hợp tác qua công ty A/M vì ở đây có 3 người hiện tại là ngôi sao mới của thương giới ở đây.

Còn có một vài lời đồn thổi nên họ được biết đằng sau ba người đó còn có một vị sếp lớn sau màn, người này chính là chủ nhân thật sự của công ty A/M về phần chủ nhân đó là ai thì không ai biết được.

Khi nghe thấy tin tức này bên Zf lập tức rục rịch liên hệ với can-si bắt đầu giờ vờ rồi phá hủy công ty A/M nhưng bọn họ không biết được một cái bẫy lớn đang chờ bọn họ.

Một tuần qua Lãnh Tuyết Băng không còn ghé lại trường vì cô xin nghỉ phép 2 tuần với mục đích cá nhân còn mục đích gì thì chỉ có cô cùng hiệu trưởng của trường biết, bà ta chỉ cung cấp thông tin vắng mặt dài hạn của cô còn không nêu rõ lý do khiến cho vài người trong trường sinh ra sóng gió.

Nhưng mà việc đó thì cô không biết vì hiện tại Lãnh Tuyết Băng đang ngồi ở văn phòng chủ tịch của công ty A/M và trên một đồng văn kiện kiến cho cô đau đầu.

Trên bàn làm việc một thiếu nữ tóc nâu được cột gọn gàng, trên người một bộ đồ đen gương mặt thanh tú xinh đẹp động lòng người đang thể hiện sự mệt mỏi.

Đôi mắt hồ phách sâu không đáy, được phủ một tầng bằng mỏng khiến cho người ta nhìn cô thêm kinh sợ. - Người này là ai? còn ai ngoài Lãnh Tuyết Băng nữa.

Lãnh Tuyết Băng nhìn đồng văn kiện rồi đảo mắt ra cửa phòng thờ dài một hồi.

Diệp Thiên Thiên từ ngày sơ xuất một tên súng nhắm thì lập tức đóng cửa từ ki một mình, Tiêu Thanh Thanh thì quá hơn bị thương thì lo ở nhà dưỡng thương nhưng mà cô cứ nhiên to gan quảng một đồng việc cho mình rồi tung tấn vui vẻ xếp đồ đi Hawaii chơi.

Cres thì suốt ngày thần thần bí bí nói cái gì đi kiểm cách hạ công ty Can-si, báo hại một mình cô phải xin nghỉ phép ở công ty tự ki một mình với đồng văn kiện làm không biết mấy năm mới hết.

Trước giờ văn kiện toàn là Tiêu Thanh Thanh xử lý bây giờ thì hay rồi mình cô tự xử, biết vậy không đồng ý với Tiêu Thanh Thanh.

lãnh Tuyết băng khó khăn tiếp tục vùi đầu vào đồng công việc nhưng ai biết chưa quá nửa phút cánh cửa phòng bắt mở, một cơn gió chạy thẳng vào.

Bất chấp hình tượng quảng một tập tài liệu xuống bàn. Lãnh Tuyết Băng nheo mắt nhìn. Đó là một cô gái cỡ chừng 17 tuổi mái tóc đỏ rực đôi mắt tím đẹp hút hồn.

Làn da trắng hồng miệng méo xẹo vừa nhìn là biết không vui. trên người cô mặc một tà váy màu xanh nhạt vừa nhìn đã biết mới từ phòng ngủ ra. - Cô gái này là Diệp Thiên Thiên, một trong những người đứng đầu về IQ và là 1 trong những chuyên gia bày mưu tính kế.

Diệp Thiên Thiên cao giọng nói : " Cổ phiếu tập đoàn Cansi nữa tiếng trước đột nhiên tăng cao quá mức bình thường nhưng sau đó vừa rút lại tuột dốc như xe không thắng. Hiện tại chỉ còn lại 20 % so với bình thường, dự đoán nữa tiếng nữa sẽ dị động mạnh dẫn đến phá sản. "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì cau mày sau đó nhận được một cuộc điện thoại của Cres cô mới biết Cres lấy danh nghĩa là giáo sư trường đại học kiêm dự án đầu tư bảo vệ môi trường như Cansi vào trông sau đó không quá một tuần.

Cansi cứ ngỡ mình vớ phải vàng nên cổ phiếu tập đoàn không ngừng lên cao ai ngờ không quá một tiếng đã có 7 tụ sở bị tố cáo với người dân sự dụng nguyên liệu trái phép kiến cho giới truyền thông lập tức nhắm vào tập đoàn Cansi.

Diệp Thiên Thiên nghe xong không khỏi bội phục Cres, hấn đúng là một người tài, bất quá việc này có hơi khó khăn nha : " Nếu như vậy tiếp theo chúng ta làm gì ?"

Lãnh Tuyết Băng tựa phi tiêu phát tay đôi mắt thoáng qua một ý cười, giọng nói không mặn không nhạt : " Không cần! sẽ có người giúp ta thu dọn chiến trường, còn có nếu chúng ta hành động có gì dị thường thì đám người ở ZF chắc chắn ngu ngờ chúng ta vờ như không biết là được. Bất quá cũng sẽ có vài người được lợi rồi "

Lời nói lập mờ của Lãnh Tuyết băng hầu như khai sáng ra đầu óc của Diệp Thiên Thiên cô cũng cười, phải nha! được lợi....

Tập đoàn K&S.

Một trung niên nam nhân đứng tuổi đang đứng quay lưng về phía gian phòng mất hướng về phía cửa giọng nói ông ta trầm thấp : " Con đã nghe qua việc của tập đoàn Cansi có liên quan đến ZF ?" - Người hỏi ông ta là ai? ông ta là chủ tịch tập đoàn K&S - Quân Phong Hiên.

Còn có một thiếu niên tầm 18 tuổi mái tóc nâu trên người một bộ đồ bình thường không có gì có thể bình thường hơn. - Hẳn chính là Quân Minh Phong chỉ có điều về mặt cột nhả được thay thế bằng khuôn mặt tà mị:

" Đã nghe qua, xem ra người sau màng không có ý thu phục Cansi"

" Hừ, ta không nghĩ vậy chỉ có điều người sau màng này là một người tâm kế sâu quá mức không lường được "

" Con cũng không tin là bọn họ có thể làm gì bắt quá con nghĩ sẽ thu mua tập đoàn Cansi "

Quân Minh Phong cười nhẹ, hẳn cũng rất muốn biết người sau màng đang có âm mưu gì

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 14: Nữ Sinh Và Cô Giáo Kì Quái

8.00AM - Trường Y.

Một chiếc xe thể thao Lamborghini màu bạc dừng trước cổng trường kiến cho cả trường lại một lần nữa vỡ òa trong bàn luận.

" Đây chiếc xe đó là của học sinh mới đúng không "

" Phải nha! nhưng nghe nói học sinh đó được đặc cách không phải đến trường, chỉ là hôm nay có bài thi tháng chắc đến để làm bài thi "

" Hà? cô ta là ai mà quyền như vậy?"

" Không biết nghe nói là đích thân hiệu trưởng phê chuẩn, các giáo viên khác hình như không biết thân phận thì phải"

" Ai? tại sao mấy người xinh đẹp thì đều có tiểu sử như vậy nhỉ. Như Quý Minh Huyền cũng vậy đều được đặc cách không phải đến trường nhưng ít nhất mọi người còn biết cô ta là một nữ luật sư khó mời nhất trong giới luật sư"

" Tôi nghĩ học sinh mới này là con gái của một lão trùm hắc đạo nào đó. Vẫn là không nên biết tốt hơn "

Cùng lúc đó trên chiếc xe thể thao lamborghini một thiếu nữ có mái tóc nâu uốn cong mặt một chiếc quần sock ngắn màu đen và chiếc áo thun đơn giản, khỏi nói cũng biết cô ấy là Lãnh Tuyết Băng và như thường lệ cô mang một đôi giày thể thao.

Nhìn cô như một cô gái nhỏ thuộc hạng " Tiểu bạch kiểm " kiến mấy nam học sinh phải liêu siêu còn mấy nữ học sinh thì cực kì khó chịu nhưng cũng có người hâm mộ.

Lãnh Tuyết Băng nhìn đám cười xung quanh sau đó quất tay với một vệ sĩ ở cổng không nói hai lời trực tiếp quăng chìa khóa cho người đó rồi cầm cặp sách đi đến phòng học.

----- Trích dẫn kí ức 2 tiếng trước ----

[Biệt thự trắng]

Một cô gái mặt một bộ váy xanh lam (váy ngủ) chạy từ ngoài cửa biệt viện.

Không cần nhìn người xung quanh trong vườn trực tiếp chạy như gió vô bắt lấy một người giọng nói mười phần ngái ngủ:

" Tiểu Thư đâu rồi "

" Cô ấy sáng nay mới về, vừa lên phòng có vẻ như dạo này công việc rất bận "

" Cảm ơn "

Cô gái váy xanh chạy như bay lên phòng LTB sau đó không quản lịch sự hay không song vào:

" Lãnh Tuyết Băng cậu dậy ngay, hôm nay trường học có bài thi tháng, cậu mà không đi là không được đâu "

Ai đó mồi ngã lưng xuống giường trực tiếp ngồi dậy không nói hai lời quăng cái gối vào cô gái váy ngũ màu xanh :

" Diệt Thiên Thiên, ồn quá "

-----trở lại hiện thực -----

Lãnh Tuyết Băng trong lòng không được vui đi vào lớp.

Vừa vào lớp đập vào mắt cô là một lớp học nghiêm túc có mức bình thường, trên bàn người nào người nấy là một chồng sách dài.

Lãnh Tuyết Băng bắt đầu cảm thấy hình như cô thật sự đi lộn trường rồi, như thế nào cái lớp này lại như vậy?

Thật ra thì Lãnh Tuyết Băng bất ngờ cũng không sao vì cô cứ nghĩ ngôi trường này những người vào đây là hoạt động IQ cao hơn người khác nên việc gì phải lênh kênh như vậy?

Lắc đầu Lãnh Tuyết Băng cười lạnh đi về chỗ vừa ngồi xuống thì một nữ sinh mang một cap85 kính lớn cũng đi vào sau đó cũng như Lãnh Tuyết Băng nhìn xung quanh, đôi mắt cô ta rũ xuống che dấu cảm xúc nhưng Lãnh Tuyết Băng thấy được nụ cười khinh miệt kia.

Lãnh Tuyết băng không hiểu vì sao khi thấy cô nữ sinh mang chất nhà quê kia lại đánh giá cao và xếp luôn vào nhân vật nguy hiểm.

Nữ sinh kia đi ngang qua Lãnh Tuyết Băng rũ mi mắt xuống sau đó lại câu môi cười lạnh rồi không thèm để ý đi xuống. Mấy người trong lớp thấy nữ sinh kia đã vào chỗ thì cũng khinh miệt nhìn cô gái đó sau đó lại nhìn qua cô gái sinh đẹp ngồi phía trên (LTB) không khỏi ngẩn ngơ.

Rất nhanh có một giáo viên vào lớp, đó là một cô gái tầm 28 sinh đẹp quyến rũ đeo theo cặp kính nhìn một vòng quanh lớp sau đó dừng lại miệng không mấp míp lên tiếng :

" Ai là Lãnh Tuyết Băng và Du Hiên Vi?"

Lãnh Tuyết Băng nhún mày đẹp sau đó đứng dậy đồng dạng bên kia nữ sinh " rất bình thường " kia cũng đứng dậy cũng đồng dạng nhún mày.

Cô giáo kia khinh thị nhìn hai người sau đó cười châm biếm : " Tôi không cần biết hai cô là ai là gì nhưng đã đi học thì phải cho nghiêm túc. Các cô tưởng mình là nhân vật nổi tiếng sao "

Nữ sinh tên Du Hiên Vi miệng đột nhiên cong lên nụ cười lạnh, giọng nói không cảm xúc : " Cô không muốn tồn tại ở trên thế giới này sao?"

Lãnh Tuyết Băng khựng luôn trong không khí sau đó rất nhanh hồi phục về lạnh nhạt vốn có khoe miệng nở nụ cười câu dẫn : " Hình như tôi đã được sự đồng ý của hiệu trưởng, cô có quyền hơn hiệu trưởng sao?"

Cô giáo kia mặt không biến sắc nhìn hai người sau đó cười thâm ý gõ bàn : " Ngồi xuống đi "

Du Hiên Vi nhét miệng nhìn cô giáo sau đó ngồi xuống, Lãnh Tuyết Băng nhìn một mảng quỹ dị này thì không hiểu nhưng cả lớp thì hiểu đây là ý gì, mọi người cuối đầu xuống.

Cô giáo kia phát tay : " Hôm nay là bài thi tháng các em không cần thống kê điểm trong tháng chỉ cần bài thi này quá 50 điểm thì qua bài thi còn lại trong tháng, thế lệ thi thì chắc các em cũng biết đã ngồi vào cái ghế này là 8 tiếng không được ra khỏi, tôi biết các em sẽ áp lực nhưng mà đây chính thử thách IQ. Nếu dưới 40 điểm vậy các em cũng không cần đi học nữa. Tôi nói xem Du Hiên Vi em có thể sao? "

Du Hiên Vi cuối đầu trực tiếp không thèm để ý. Lãnh Tuyết Băng thì lấy cây bút xoay nhẹ nhìn xung quanh sau đó lại nhìn bà cô giáo kì quái kia.

Cô có thể khẳng định bà cô giáo kia chính là hắc đạo người đồn Mị phù thủy bởi vì lúc này bà ta gõ bàn bên tay đeo vòng tay bên trái lộ ra vết xăm hình cánh quạt, đệ nhất cao thủ dịch dung thuật hắc đạo - Mị phù thủy.

Nếu như ô không nhầm nữ sinh bình thường - Du Hiên Vi kia chính là công chúa nhỏ của Lăng Thị hoàng kim - Lăng Hiên Vi.

Cả hai người này đều có trong Neverowk năm đó. Thật ra ẩn tượng của cô rất mơ hồ về neverowk bởi từ khi đến đó cô chỉ được cái tạo trong lồng kính nhưng mà có một sự thật của 20 người neverowk mới biết đó chính là trên người họ có một mùi hương khác người bình thường.

Mùi hương không phải của con người bình thường mà có được đó chính là mùi hương của người biến dị qua cái tạo mới có.

Lăng Tuyết Băng thờ dãi xem ra ở thành phố M này là nơi tập trung gần hết 20 người ở neverowk chỉ là không biết họ là ai thôi.

Đang mải suy nghĩ thì một sếp bài kiểm tra được đưa ra trước mặt Lãnh Tuyết Băng, Lãnh Tuyết Băng không nhìn bà cô kia mà chỉ xoay bút lướt qua đề sau đó đánh dấu.

Đằng sau Du Hiền Vi cũng như vậy vừa đọc qua đề cũng xoay bút đánh dấu kiến cho cả lớp nhìn hai người như quái vật.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Mĩ Nam Nhà Bên Cạnh.

Lời của tác giả :

Vì theo nguyên bản gốc của truyện thì nam chính xuất hiện quá muộn nên bạn tác giả sẽ chỉnh sửa tại cho nam chính bắt đầu xuất hiện sớm đi

Thật ra thì sửa một chút ở đây cũng là sửa lại hết mất rồi.

Sau khi Lãnh Tuyết Băng làm xong bài thi tháng thì cũng không cần phải ở lại trường, thì Lãnh Tuyết Băng có một cuộc họp tại Mĩ.

Nguyên bản rất ít người biết được cô là chủ tịch công ty A/M vì thế lần này có cuộc họp cô dùng thân phận là kiểm toán cho công ty.

Thật ra cũng đâu cần cô xuất hiện chỉ là Tiêu Thanh Thanh, cậu ta thật sự là rất rảnh rỗi đi hawaii xong lại đi du lịch lung tung hiện giờ thì tốt rồi mình cô và Diệp Thiên Thiên xoay như chong chóng. Cres tốt bụng lắm chạy thẳng về italia lo vụ hắc đạo.

Lãnh Tuyết Băng ngồi trên máy bay mà nghiêng răng nghiêng lợi, cô đưa tay vuốt mái tóc của mình sau đó nhìn ra bên ngoài.

Bỗng một giọng của tiếp viên vang : " Đây là chuyến bay 033 từ thành phố M đến New York chỉ còn 3 phút nữa máy bay sẽ hạ cánh. Kính xin quý khách cài dây an toàn. " (Đó là một bản tiếng anh nhé).

Lãnh Tuyết Băng sửa lại quần áo sau đó đeo kính canh đồng hồ đúng 3 phút thì lập tức đứng dậy sửa lại quần áo sau đó đi ra ngoài.

Lãnh Tuyết Băng không biết bên ngoài sân bay là hai hàng dài người mặt áo đen sắp hàng đứng canh một tấm thảm đỏ, mọi người ở sân bay nhìn thấy cảnh này cũng chỉ tặc lưỡi vì cứ nghĩ là ông trùm nào đó.

Nhưng khi trước thảm đỏ xuất hiện một đàn người mảnh khảnh xuất hiện đó là một thiếu nữ tầm 17 tuổi mái tóc nâu bồng bênh, cô đeo một cái kính đen che nửa khuôn mặt chỉ thấy cái miệng nhỏ, cô mặc một chiếc quần sock một cái áo thun đơn giản và một đôi giày thể thao.

Mọi người sân bay muốn té xỉu bởi vì họ từng thấy rất nhiều chuyện lạ rồi nhưng thế này có lạ hơn không một cô gái mảnh khảnh kia đem so với một ông trùm mặt mũi hung dữ??? hợp lý?

Cô gái kia đương nhiên là Lãnh Tuyết Băng, cô đi ra giữa thảm đỏ thấy hai hàng người cúi chào chỉ hơi phát tay đi lên chiếc xe ở chính giữa đã có người mở sẵn cửa rồi bước vào.

Lãnh Tuyết Băng phát tay ý bảo có thể đi giọng nói lạnh lạnh không cảm xúc : " Đưa đến căn chung cư mà Tiêu Thanh Thanh "

Tài xế nghe vậy thì gật đầu : " Vâng tiểu thư "

----- 30 phút sau ---- chung cư DAS---

Lãnh Tuyết Băng vừa bước xuống đập vô mắt là một cảnh một ngôi chung cư gồm 5 tầng không khí ở đây khá tốt, ở xa khu đô thị nhưng lại cũng không quá vắng vẻ.

Cuộc sống như thế này, cả không khí này rất thích hợp với Tiêu Thanh Thanh. Có lẽ có người sẽ thắc mắc vì sao một người như Tiêu Thanh Thanh lại không có biệt thự riêng đúng không?

Vì Tiêu Thanh Thanh không thích màu mè, nhà của cậu ấy lúc nào cũng một tay cậu ấy dọn - có thể là cả năm mới có một lần cậu ấy chịu dọn một ngày (cứ tưởng tượng mà coi ngày làm việc bận mấy tháng mới tắm thì làm sao đây?)

Lãnh Tuyết Băng đi thẳng lên chung cư, lên thẳng căn phòng của Tiêu Thanh Thanh bấm mật mã tra chìa khóa rồi cầm túi ném thẳng vào salong nhìn căn phòng siêu bừa bộn kia thì dụt dụt khoe miệng, có ai nói với cô là tại sao nó lại bẩn như vậy không?

Lãnh Tuyết Băng bóp điện thoại đi thẳng ra cửa kính bên kia kéo rèm đẩy cửa kính bước ra ngoài ban công, cô hít một hơi không khí trong lành sau đó

bấm một dãy số.

" Alo! cướp của giết người gì mà vào giờ này có để yên cho người ta ngủ không hả? " Bên đầu giường bên kia một giọng nói lạnh lạnh vang lên. Khỏi nói cũng biết đó là Tiêu Thanh Thanh.

Hiện giờ cô đang ngồi nằm ngủ nha, thật thoải mái mà. Lại chẳng biết ai lại không có mắt như vậy?

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì nghiêng răng nghiêng lợi nói : " Tiêu Thanh Thanh cậu thật sự vui vẻ như vậy sao?"

" Hả, Băng là cậu sao? aaaa không không hiện giờ tớ rất bận. Bận lắm, bận thật đó " Tiêu Thanh Thanh nghe giọng nói lạnh kia thì từ trên giường bật dậy cười hề hề nói.

Lãnh Tuyết Băng chống một tay lên lan can rồi nhìn xuống dưới lầu nghiêng răng nghiêng lợi nói : " Đạo này bên Anh quốc có sự cố cậu lập tức kết thúc kì nghỉ và trở lại làm việc cho tôi. Còn có gọi điện cho người dọn ngay cái phòng ở chung cư của cậu tại Mĩ cho tôi nếu không "

Tiêu Thanh Thanh nghe vậy thì lập tức cười hi hi : " Ấy đừng, tớ gọi tớ gọi giờ tớ về liền nhưng mà bây giờ mới có 2 giờ sáng cậu có thể để sáng mai không?"

" Không, ngay và lập tức hạng cậu 6 tiếng nữa. Oke không nói nữa " Nói rồi Lãnh Tuyết Băng cúp máy nhìn về phía xa xôi sau đó đang tính xoay người bước vô thì thấy một cảnh cực kì dở khóc dở cười.

Lãnh Tuyết Băng neho mắt nhìn đó là một nam một nữ, nam tựa vào ban công quay mặt đi còn nữ thì ôm cổ nam hôn thầm thiết.

Lãnh Tuyết Băng không hứng tặc lưỡi đi vào nhà lấy một chai rượu vang một cái ly rồi lại đi ra lại. Cô rót rượu vào ly rồi vừa uống vừa ngắm cảnh đêm đột nhiên truyền đến một giọng nam trầm mang theo vài phần chán ghét:

" Cút được rồi "

Mặt dù chỉ có ba chữ nhẹ nhàng nhưng khiến cho Lãnh Tuyết Băng phải quay lại nhìn đập vào mắt là cảnh người phụ nữ kia bị đẩy nằm bệt trên sàn còn người đàn ông thì đang kéo tay sửa lại bộ áo ngủ của mình.

Người phụ nữ kia không nói hai lời lập tức đứng dậy bỏ chạy, Lãnh Tuyết Băng thấy một mảng thì nhét mép nói thầm : " Đàn ông bây giờ thật đúng là động vật đáng ghét. Tại sao nơi chung cư văn minh như vậy lại có người như vậy, chơi chán song bỏ...."

Nói rồi Lãnh Tuyết Băng cực kì khinh thường tiếp tục xoay người uống rượu. Người đàn ông kia dường như nghe thấy tiếng gì đó nhìn xuống thì thấy một cô gái mặt áo thun đơn giản màu trắng sữa, một chiếc quần đùi lộ đôi chân trắng, mái tóc nâu được xõa ngang vai tùy tiện bay trong gió, cô gái đó dường như đang nghĩ cái gì đó thỉnh thoảng nhấp một ngụm rượu rồi thở dài.

Lúc này hẳn cũng có nghe cuộc điện thoại của cô gái kia, giọng cô rất lạnh lại rất nghiêm túc, một cô gái mới hơn 10 tuổi thì làm được gì hẳn cũng rất thắc mắc.

Hắn đang tính xoay người đi vào thì tiếng chuông điện thoại dưới lầu vang lên.

Lãnh Tuyết Băng đứng dưới lầu đang ngắm nhìn lung tung đột nhiên có tiếng chuông điện thoại. Cô liếc nhìn điện thoại sau đó nhúm mày không vui nghe máy.

Còn chưa đợi Lãnh Tuyết Băng nói gì bên kia đã sỏ một trăn đó là giọng của Diệp Thiên Thiên :

" Băng, không song rồi, bên Thịnh Á bị gửi đơn kiện buôn bán trái phép chúng ta vì có hợp đồng với bên đó gần đây mà bị kéo xuống theo ."

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì nhét mép cười : " Lập tức liên lạc với bên luật sư biện giải còn có tớ kêu Thanh về rồi có thể 1 tiếng nữa cậu ấy xuống sân bay, việc này cứ giao cho cậu ấy đi. "

Diệp Thiên nghe vậy thì à một tiếng sau đó gật đầu cảm thấy làm vậy cũng không sai : " Được rồi. Nhưng mà mình thanh sẽ làm được chứ? cậu ấy vừa bị thương "

Lãnh Tuyết Băng cầm ly rượu tính đi vào nhưng vừa gần đầu lên đập vào mặt là một người đàn ông tầm 25 thành thực, mặt một bộ đồ vest đen.

Người đàn ông thật tuấn mĩ nha, đẹp theo kiểu phong hoa tuyết đại kiến người khác rung mình cộng thêm ánh nắng buổi chiều làm cho người hắn ta thêm chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Thà Đem Tiền Quăng Qua Cửa Sổ

Lãnh Tuyết Băng cứng ở không trung một lát bên đầu điện thoại bên kia truyền lại một tiếng nói lo lắng: "Băng sao vậy?"

"Không việc gì, chuẩn bị đi! cậu ấy vẫn tốt lắm, một vết thương nhỏ cũng không phải vấn đề gì" Lãnh Tuyết Băng lấy lại tinh thần rồi không thèm nhìn người đàn ông kia nữa mà trực tiếp quay bước đi vào.

Còn người đàn ông trên kia thì ngón ngang trong gió bởi lúc này khi giao nhau ánh mắt với cô gái kia khiến hắn khựng lại vài giây bởi vì hắn phải công nhận cô rất quyến rũ thành thực, mặc dù khuôn mặt đó chỉ mới 17 - 18 tuổi nhưng lại có mị lực mê người, tức nhất là khi cô thấy hắn không như những cô gái khác.

Cô chỉ khựng lại rồi xoay người bỏ đi, thật không biết mị lực của hắn bị giảm rồi sao???

Còn Lãnh Tuyết Băng sau khi nghe điện thoại trong thì trực tiếp ném luôn điện thoại lên sofa đi vào nhà tắm còn chẳng thèm quan tâm người đàn ông vừa rồi cô thấy.

Thật ra con người cô là vậy sẽ không quá để tâm đến những hạng người cô ghét và người đàn ông vừa rồi cũng chỉ là một trong số đó.

Hôm nay sau chuyến bay cô sẽ có 1 tuần ở Mỹ để làm song nhiệm vụ hợp đồng lần này tại tổng công ty, nghe nói lần này có hợp đồng với một công ty mới thành lập.

Bản hợp đồng này Diệp Thiên Thiên kêu sẽ có tiềm năng nên phải đưa ra hội đồng quản trị.

Lãnh Tuyết Băng đứng lên bước đến tủ đồ lấy 1 bộ đồ (Vẫn là quần sock ngắn, áo thun đơn giản và một đôi giày boots cao hơn mắt cá)

-----30 phút sau --- tổng công ty----

Một chiếc xe lamborghini dừng lại tại một tòa nhà hơn 10 tầng một tấm bảng ghi rõ " Trụ sở A/M"

Trên chiếc xe bước xuống là một thiếu nữ mặc áo thun đơn giản khoác thêm một cái áo vest mang một đôi giày thể thao năng động - Lãnh Tuyết Băng.

Theo sau Lãnh Tuyết Băng là một cô gái mắt kính dày cộm mặt một bộ đồ công sở. Trên tay cầm một tập hồ sơ, cả người tỏa ra hơi thở ta đây rất không thích người lạ, nên tốt nhất là đứng đến gần.

Hai người đi vào đã có rất nhiều nhân viên đang làm việc cũng ngừng hẳn việc đang làm nhìn qua và cuối người kính cận.

Cách đó không xa là một đám người, nếu như để ý thì sẽ thấy trong đám người đó là một nam nhân mà Lãnh Tuyết Băng đã thấy trên ban công nhà mình. Hắn là - Tư Hàn.

Tư Hàn mâu trung cũng liếc nhìn qua sau đó nhìn qua thư kí của mình nhú mày :

" Cô gái đó là? "

Thư Kí trần nhìn qua thấy hai thiếu nữ kia thì nghĩ nghĩ một hồi lâu mới trả lời :

" Nếu không nhầm thì là thư kí đặc biệt của chủ tịch tập đoàn A/M Hew Sang, người này rất ít khi xuất hiện trừ những khi có sự kiện trọng đại "

" ý cậu là cô ta biết mặt chủ tịch đằng sau màn là ai?" Tư Hàn nghiêng người hứng thú nhìn Lãnh Tuyết Băng.

" Phải! " Thư kí trần không phủ nhận.

" Đi thôi "

Bên kia Lãnh Tuyết Băng rất nhanh vào thang máy chuyên dụng đi lên thẳng phòng họp ở tầng 6. Ở bên cạnh nữ thư kí đeo mắt kính - Hà Anh bây giờ mới lên tiếng:

" Sắp tới K/S sẽ kí hợp đồng với Thịnh Á, tấn công vào thị trường Italy sợ lần này hợp đồng này chúng ta không kí sẽ bị K/S đàn áp "

Lãnh Tuyết Băng nheo mắt đẹp lại, đôi mắt lạnh lùng đến âm độ nghĩ nghĩ cái gì đó sau đó gật đầu :

" Xem ra Quân Minh Phong muốn ép chủ tịch sau màn lộ diện, hắn làm như vậy là để đánh một đòn sát thủ lên tâm lý của A/M một khi chủ tịch sau màn lộ diện tức là bọn họ càng có cơ hội ra tay hơn. Hà Anh lập tức thông báo Cres bên Italy dồn ngay mấy công ty gây sức ép cho họ đừng kí được hợp đồng, chỉ là đừng để k/s không kí thì Tây Thần chắc chắn sẽ không ngồi yên, cứ để bọn họ cắn xé mình ngu ông đắc lợi là được."

" Vâng " Hà Anh lập tức làm theo lời của Lãnh Tuyết Băng, sau đó tiếp tục báo cáo: " Lần này SSS cùng ta kí hợp đồng chỉ sợ không đơn giản "

"Không đơn giản?" Lãnh Tuyết Băng cũng nghĩ như vậy chỉ sợ sau mạng còn có những gì đó mà không ai biết " SSS thành lập mới có 2 tháng nhưng lại vuron lên top 10 công ty đứng đầu thế giới doanh thu vược xa cả huyền thoại ông hoàng Hiên Viên, người đứng phía sau quả thực rất có năng lực quản trị. Bất quá SSS này chỉ sợ cũng không dừng lại ở đó"

" Vâng, nghe nói họ bắt đầu thu mua các tài sản thuộc quyền sở hữu của ông hoàng Hiên Viên. Xem ra là đuổi cùng giết tận gia tộc này "

" Thú vị ta cũng phải gặp vài người bên đó xem thế nào bất quá nếu mà là một đám vô dụng chỉ biết nịnh nọt này nọ thì thà tôi ném tiêng qua cửa sổ còn hơn là kí hợp đồng với một đám vô dụng "

Hà Anh nghe vậy thì nở nụ cười tươi rồi lãnh khí trên người bớt đi một chút : " Ha ha chỉ sợ hợp đồng lần này rất thú vị "

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tính Khí Kì Cục Của Lãnh Tuyết Băng.

Bên này Tư Hàn cùng thư kí của mình cũng vào thang máy.

Thư kí trần cũng rất nhanh sắp xếp lại tình hình đứng một bên nói :

" Hàn chúng ta hợp tác với A/M có quá nguy hiểm không? dù sao công ty cũng mới đưa ra ánh sáng 2 tháng vẫn chưa đủ thực lực. Chỉ sợ hợp đồng này A/M sẽ gây sức ép rất lớn."

" Ân?" Tư Hàn mâu trung lạnh lùng, trong con mắt nhìn không ra cảm xúc, khóe miệng khẽ nhếch lên như biểu hiện một cái gì đó " Trần cậu coi thường mắt nhìn người của A/M rồi, với lại đạo này K/S gây sức ép để làm lộ diện người sau mạng A/M ra ngoài ánh sáng, chúng ta lần này kí hợp đồng vừa giúp họ đôi bên lại có lợi "

" Việc này!? ý cậu là sức ép bên Italy sao? tớ vừa nhận được tin tức Tây Thần có động tĩnh muốn hợp đồng đó " Thư kí Trần đôi mắt như sáng tỏ cái gì đó sau đó bật cười ha ha : " Chủ tịch A/M thật âm độc, nguời ông đặc lợi thật khâm phục ha ha "

Tư Hàn câu khóe miệng hứng thú : " Lần này thử thăm dò luôn nếu cùng trí hướng với chúng ta thì không ngại kí luôn hợp đồng, còn nếu không thì cứ coi như là đi dạo đi."

Nghe vậy khóe miệng thư kí Trần kéo giật giật cực kì khó coi.

Tầng sau được thiết kế theo kiểu Âu hóa các dãy hành lang lịch sự trang nhã hút ánh nhìn bởi màu sắc không quá tối, xung quanh được lau sạch đến nỗi một hạt bụi cũng không có.

Những chậu cây xung quanh đều xanh ngắt chứng tỏ có người sẽ thay đổi chậu vào mỗi ngày, nếu nhìn kĩ thì đều là mấy nhấm.

Nhìn khung cảnh xung quanh mặt Tư Hàn lập tức đen lại, đây là mạng lưới bảo vệ kiểu gì vậy, vừa đi ngang qua những vết giày kia lập tức bị hút hết bụi mấy nhấm được liên kết theo chiều đối nhau, khoảng 2 phút lại đổi kênh cho nhau, trên tường có một hàng laze tiêu cực ngay cả một con muỗi cũng đừng hòng đi qua được.

Hắn bắt đầu cảm thấy bị đá kích không nhỏ, cảm thấy có hơi hối hận khi đến đây....

Đi được một đoạn thì hắn thấy một cô gái mặt đỏ vest đen đeo kính gầy cộm đang đứng nói chuyện điện thoại, hắn nhìn ra đó là cô gái thấy dưới đại sảnh.

Vừa thấy Tư Hàn Hà Anh không nói hai lời xoay điện thoại rồi cúp đi hơi nheo mắt lạnh nhạt anh rồi nở nụ cười : " Xin chào Tư tiên sinh, tiểu thư chúng tôi vừa nói nếu 2 phút nữa các người không tới tiểu thư không ngại đi về đâu "

Tư Hàn và Thư Kí Trần bắt đầu suy đoán vị tiểu thư kia là ai? nhưng cũng không hỏi chi theo Hà Anh đến phòng họp.

Đó là một phòng thiết kế theo kiểu cổ điển nhưng thanh nhã, ở đó chỉ có hơn 20 người ngồi xung quanh và ở chính giữa là một cô gái không nói đúng hơn là một thiếu nữ.

Người thiếu nữ kia mâu quan lạnh lùng nhìn lướt qua hắn rồi xoay trái xoay bút sau đó nặng nề gõ lên bàn : " Các anh trễ 1 phút 23 giây, buổi họp hôm

nay không cần họp nữa, giải tán "

(Người đó là ai ngoài LTB nữa)

Lãnh Tuyết Băng không khách khí đứng dậy rất không nhanh không chậm đi ngang qua Tư Hàn cả người toát ra lãnh khí bức người đến đáng sợ.

Phòng họp mọi người cũng rất tự nhiên đứng dậy đi ngang qua người Tư Hàn bọn họ thấy việc này là rất bình thường, đó chính là tính khí thất thường của thư kí đặc biệt của chủ tịch, ai chọc đến cô ta thì sống không bằng chết, vẫn là tốt nhất đừng qua kì dị.

Một người đi ngang qua Tư Hàn thấy hần chết sững thì ngừng lại giọng nói mang theo vài phần nhút nhủ : " Cả công ty A/M chúng tôi đều biết có thể đắc tội với chủ tịch nhưng mà người vừa rồi vẫn là nên đứng đắc tội, đắc tội với cô ta thì sống chẳng mấy tốt đẹp lắm. "

Nói rồi người đó lắc đầu thờ dãi bước đi bỏ lại Tư Hàn và Thư Kí Trần.

Tư Hàn khòe miệng giật giật : " Cô ta thực đặc biệt "

" Cái đó cậu không biết nghe nói vị thư kí đặc biệt Haw Sang này tính khí như người đa nhân cách, bình thường thì không sao nhưng mỗi lần làm việc thì cô ta có thói quen vô cùng xấu đó là lấy tay xoay bút, nghe nói đừng chọc cô ta vì có rất nhiều người chỉ nói xấu cô ta một câu ngay cả người nhà cũng không còn một ai sống sót, có rất nhiều người cho rằng cô ta chính là sếp tổng của A/M nhưng mà cậu nghĩ xem một cô gái 17 tuổi thì làm gì có cái thể lực kia...." Thư kí Trần nữa đùa nữa thật nói.

Tư Hàn nghe vậy cũng câu môi xoay người bỏ đi giọng không mặn không nhạt cũng không tức giận vì thái độ vừa rồi của Lãnh Tuyết Băng:

" Đi thôi, mai cậu hẹn lại đi "

Trên một chiếc Lamborghini Hà Anh vừa lái xe vừa liếc mắt nhìn cái người bên cạnh đang im lặng, cô biết tính tình tiểu thư không tốt nhưng ai biết vừa lúc này còn tốt nhưng khi thấy thư kí đại diện biên kia trong màn hình giám sát thì sắc mặt liền đổi, nói không tốt liền không tốt luôn.

Bỗng một tiếng chuông điện thoại reng, Lãnh Tuyết Băng còn chẳng thèm nhìn đã biết ai gọi cô không mặn không nhạt lạnh lùng nói : " Bảo tôi không có thời gian, họp đồng... không hứng thú "

Hà anh khòe miệng giật giật sau đó nghe điện thoại giọng nói lãnh đạm không một tí vui mừng nào cả: " Xin chào "

" Không biết cô có thể nói với Hawsang tiểu thư bỏ ra một chút thời gian vào ngày mai không?" Thư Kí Trần giọng nói thoải mái.

Hà Anh nghe song cong lông mày khòe miệng nổi húng trâu trọc : " Xin lỗi tiểu thư nói rằng cô ấy sẽ " rất bận " vẫn là ... không rảnh rồi "

" Là như vậy sao?" Thư kí trấn tĩnh nói cái gì đó nhưng mà Hà Anh cúp máy luôn.

Bên này Thư Kí Trần mặt mày như tro tàn, không phải chỉ trễ 1 phút sao? cần gì mà phải như vậy chứ, tính cách đúng là quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dùng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đụng Mặt Nơi Hẻm Nhỏ.

Lãnh Tuyết Băng vừa về chung cư là tung cánh bay thẳng lên giường mình ngủ, thật ra thì cô cũng quên mất vài chuyện...

Còn về phần Tư Hàn sau khi từ cuộc họp về thì ngồi trên đồng tài liệu trong thư phòng bắt đầu nghiên cứu thị trường thật ra thì hôm nay hần cũng chẳng mấy có hứng thú với nữ nhân mà nhất là hần vừa gặp được một nữ nhân quái dị nhất trong đám nữ nhân hần từng gặp.

Hần cũng chẳng biết mình đã đắc tội gì với vị tiểu thư này nhưng mà nghe cái cách kể lại từ thư kí của hần hần là họp đồng này chỉ sợ nếu hần không bỏ chút tâm kế thì đừng mong kí được.

Thật ra thì hần sớm biết họp đồng này sẽ khó kí nhưng mà thôi bỏ đi.

Thật ra hai người cũng không biết rằng chỉ vì ngày hôm nay mà mang lại cho họ những chuyện gì họ chỉ biết sau vấn đề này chỉ là đối thủ tiếp theo sẽ vô cùng khó khăn.

3 ngày sau.

Trong ba ngày Lãnh Tuyết Băng không ra khỏi nhà chỉ biết làm hết công việc mà số công việc cô phải làm là tổng số sổ sách trong vòng 2 tháng phải làm.

Bên Tư Hàn đã thử nhiều lần mà không gặp được nên bọn họ đang ráo riết thực hiện một số kế hoạch phụ trợ khi nghe được tin này con người của Lãnh Tuyết Băng xoẹt qua một tia tán thưởng.

Thật ra thì cô cũng không định làm khó bọn họ cô chỉ muốn xem bọn họ sẽ giải quyết vấn đề khi một công ty lớn gây sức ép mà không kí hợp đồng thì sẽ có vài công ty khác đừng mong họ nhận hợp đồng ấy, nếu như bên kia không có lối giải pháp thích hợp thì hợp đồng của họ chỉ sợ mang lại một số rắc rối trong nội bộ công ty.

Nhưng khi cô nhận được tin bọn họ vẫn trấn tĩnh tìm một vài biện pháp nhỏ, biện pháp này cũng chẳng phải nịnh nọt ban quản trị mà là thể hiện cho tất cả biết rằng bọn họ có thực lực đảm nhận hợp đồng này.

Lãnh Tuyết Băng cười nhẹ cô quyết định đợi hai ngày nữa sẽ kí kết hợp đồng này nếu như đám người kia còn làm cho cô bất ngờ hơn.

Đứng lên cô vương nhẹ tay vào lấy chiếc áo khoác trên ghế sofa chỉnh lại quần áo rồi sải bước ra khỏi căn hộ.

Hôm nay cô quyết định đi siêu thị mua vài thứ, cũng đã lâu rồi cô không xuống bếp.

Thật ra Lãnh Tuyết Băng có dáng người nhỏ nhắn dễ thương nên lúc lúc cũng vì vậy mà gặp rắc rối chần hạp như lúc này.....

.....

....

....

.....

....

Lãnh Tuyết Băng vừa đi ra khỏi siêu thị trên tay cầm hai ba cái túi nhỏ đi dạo trên đường phố thì gặp một đám người chặn đường, Lãnh Tuyết Băng ngừng lại đôi mắt neo lại đây bí hiểm nhìn hai ba tên thiếu niên xâm mình xâm mảy cứ như gian hồ trước mặt.

Cô không khỏi ca thán ở tháng phố M An ninh tựa hồ cũng không có gặp tình cảnh này...

Lãnh Tuyết Băng đẩy mắt xoẹt qua tia lạnh lẽo nhưng vẫn nhìn đám thanh niên này nghiên đầu ý bảo họ có việc gì.

Một tên trắng trẻo dáng người như người châu Á ra về ta đây sành đòi liếc nhìn Lãnh Tuyết Băng sau đó cười hề tiện:

"Này cô bé, đi chung với tụi anh chứ "

"Ai cô bé thực dễ thương, chắc lần đầu đến nơi này, có cần tụi anh dẫn đường không "

"Phải nha. nơi này có nhiều cái rất vui "

"A, vậy sao " Lãnh Tuyết Băng câu lông mày nở một nụ cười lạnh lẽo giọng nói tiếng anh bình tĩnh nghe không ra người từ nơi khác đến, nhưng mà bọn kia cũng rất không có cảm giác nghe Lãnh Tuyết Băng nói vậy thì lập tức gạt đầu lia lịa.

Sau đó còn không làm những cái phụ họa, người đi đường tựa hồ cũng rất thờ ơ họ chỉ đi ngang qua nhìn một chút sau đó ánh mắt ánh lên sự kinh bỉ rồi bỏ đi.

Tụi kia liếc mắt ra hiệu cho nhau, sau đó tụi nó rất khách khí kéo tay Lãnh Tuyết Băng vào một con đường hẻm.

Vừa đi vào đường hẻm thì cũng đến lúc tụi nó nổi trò bi ôi xâm xì với nhau Lãnh Tuyết Băng đưa tay phải lên miệng thổi qua một ít khí sau đó túm lại mấy cái túi trong tay cầm qua một tay, cô bé cổ quai lại nở nụ cười lạnh lẽo nhìn đám người 6 - 7 thiếu niên trước mặt.

Sau một lúc cũng là tên mặt trắng đi lại nở nụ cười bi ôi nhìn từ trên Lãnh Tuyết Băng xuống sau đó chập chập nói :

"Lần sau phải coi loại người mà đi theo không thôi thực là đáng tiếc á. "

"Vậy sao " Lãnh Tuyết Băng vươn tay chụp cánh tay tên mặt trắng sắp đụng đến mình túy ý xoay nhẹ.

"Rắc " một tiếng gậy vỗ vang lên khiến cho 5 thiếu niên còn lại trợn trắng mắt ra nhìn người thiếu nữ lúc này yếu đuối bây giờ tựa như ác ma.

Lung của bọn họ đều đỏ mề hôi hột nhìn về thiếu nữ nhẹ nhàng đáp ngã tên mặt trắng rất tự nhiên đập lên người tên đó rồi lạnh lẽo nhìn cả 5 người:

"Yếu như vậy sao ? " nói rồi cô lại dùng sức dẫm lập tức tên kia ngoài xương tay gãy ngay cả xương chân đều gãy vụn thành mảnh nhỏ.

Nhưng hắn vẫn thủy chung không mở miệng được, đến khi nhận thức được định hết lớn lên thì Lãnh Tuyết Băng đã đập một phát vào mắt hắn, dùng sức xoay chân khiến cho hắn ngay cả hàm răng cũng không mở ra được. Lãnh Tuyết Băng sau khi xử song một tên thì nở nụ cười vô cùng ngậy thì nhìn hắn :

" Không phải ai trên đời này cũng dễ chọc. Hiểu chứ "

Đám thiếu niên kia nghe vậy thì lập tức bỏ chạy nhưng mà chưa cất bước đi thì cô gái lúc này cách bọn họ 6 bước chân bây giờ đã đến bên cạnh họ như một bóng ma không nói hai lời trực tiếp đánh bọn họ.

Lãnh Tuyết Băng ra tay rất độc ác không cho tụi nó kịp kêu thì đã đem khớp xương hàm bọn họ đá trật ngay cả lên tiếng cũng không thể được.

Đánh song Lãnh Tuyết Băng vui vẻ phủ tay nhưng sau đó phát hiện ra có cái gì sai sai đôi mắt nhìn vào đôi bàn tay lúc này còn nắm mấy cái bị đứt đồ thức ăn bây giờ đã bốc hơi đâu mất kiến ánh mắt cô tối sầm lại tìm kiếm xung quanh.

Bỗng một tiếng vang lên phá vỡ sự rối loạn của cô:

" Cái túi này của cô "

Nghe tiếng gọi Lãnh Tuyết Băng ngừng hẳn đồng tác quay người lại

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ăn Tối Chung

" Cạch cạch cạch... " Tiếng dao cắt....

Thì thoảng lại có tiếng nước chảy, tiếng bật bếp khiến cho căn bếp thêm sôi động.

Trong bếp hai người, một người cao 1m86 một người 1m65 cách nhau như cả một thế kỉ.

Hai người họ rất ấn ý trong việc làm bếp....

Mà hai người đó còn ai xa lạ nữa chính là Tư Hàn và Lãnh Tuyết Băng , Lãnh Tuyết Băng nhìn người nam nhân tuấn mĩ bên cạnh thì khuôn mặt lạnh lùng có hơi ngưng ngừng.

Thật sự là đánh nhau không có cái gì tốt điển hình như lúc đó... phải chính là lúc đó

----- Ta đây đây phân cách đáng yêu ----- bắt đầu hồi tưởng -----

Trở lại 2 tiếng trước.....

" Cái túi này của cô phải không?"

Lãnh Tuyết Băng thôi quay xung quanh và nhìn ra đằng sau thấy một nam nhân cực kì tuấn mĩ ôm hai ba túi giấy của cô.

Phải nói tuấn mĩ đến yêu nghiệt và chọc mù đôi mắt người nhìn nhưng mà cái bộ đồ vest anh ta đang mặc thì cực kì không liên quan đến hình tượng.

Là chẳng biết cái hình tượng đó được xếp xó từ năm nào rồi,... bây giờ mặt hắn ta còn âm trầm hơn cả hàn băng bắc cực.

Tuấn mĩ thì được gì? Yêu nghiệt thì có làm sao hiện tại hắn chính là thảm hại như từ bãi rác mới ra.

Cả người toàn trùng gà khiến cho Lãnh Tuyết Băng cảm thấy thực không biết nói cái gì cho phải :

" Cái kia... anh không sao chứ ?"

Tư Hàn nghiêng răng nghiêng lợi nói: " Cô nói xem tôi có sao không ? hả?"

" Cái đó tôi lau giúp anh " khuôn mặt lạnh lùng của Lãnh Tuyết Băng thay vào đó là một chút bối rối.

Thế rồi một tiếng " rống " khắp con đường làm cho mọi người đi đường đều ngừng lại rồi trong lòng thầm nhủ : chắc có tên nào sàm sỡ con gái nhà lành, kẻ đi thanh niên bây giờ nhiều đứa biến thái lâu lâu gặp được vài nữ sinh khó ăn hiếp thì chịu thôi....

Nếu như họ biết Lãnh Tuyết Băng cái gọi là " lau giúp " kia chính là do Tư Hàn quăng hai ba cái túi giấy của cô xuống đất khiến cô tức quá đạp luôn vào cái chỗ kia.... thì mọi người nói xem sẽ có dở khóc dở cười không?

----- Kết thúc hồi tưởng -----

Lãnh Tuyết Băng nghĩ đến mấy túi đồ ăn của mình thì càng buồn bực, cất công đi siêu thị lựa thức ăn kết quả chính là bị Tư Hàn - một cái tên đang ghét. Rất ghét bỏ quăng xuống đất, rồi sau đó trưng cái mặt ra gọi đến thoại cho người mang thức ăn đến.

Nghĩ lại là cô nghiêng răng nghiêng lợi thật sự muốn tạt nước vào mặt hắn đúng là vô si....

Tư Hàn thấy mặt cô bé bên cạnh thay đổi như thời tiết lúc trắng lúc xanh mà không khỏi buồn cười. Hắn hôm nay vốn dĩ là đi đến tổng công ty A/M nhưng đang đi trên đường thì nhìn thấy cô đang cầm túi giấy tờ mờ nên kêu tài xế đi theo phía sau.

Chẳng biết cô có phát hiện gì lạ hay không nhưng khi hắn thấy cô bị mấy tên thanh niên chặn đường thì rất sốt ruột tính đi theo cô.

Ai biết được cô gái thoát nhìn nhu nhược này lại biết đánh nhau, mà mấy chiêu thức càng ngày càng đẹp ai biết được hắn mới " ngấm một tí " thì hai ba cái túi giấy bay đến chỗ hắn....

Tiếp theo là nó rơi vô cùng xinh đẹp lên người hắn.... hắn phản xạ nhanh chạp được thì từ trên trời rơi xuống cái gì nhót sau đó còn giòn giòn....

Phải.... chính xác mà nói chính là mấy quả trứng rất xinh đẹp bay vào người hắn lúc đó nét mặt của hắn thực thối không tả nổi.

Sau đó cái người chủ mưu kì lạ cực kì vô tư nhìn xung quanh tìm kiếm túi giấy kiến hắn nhìn không được mở miệng.

Rồi cô quay lại trưng bộ mặt như vô tội kiến hắn trực tiếp quăng túi giấy xuống ai biết cô lại ...

.

Nhắc đến việc đó khuôn mặt tuyệt mỹ của hắn lại hắc tuyến.

Hai người mỗi tâm trạng, mỗi người mỗi công việc nhưng họ vẫn có chung mục đích đó chính là " hành hạ " mấy gia vị nấu ăn kia.

----- 1 tiếng sau -----

Trên bàn xanh xanh đỏ đỏ kiến cho cả hai nhìn nhau sau đó họ khan ngại ngừng sờ mũi. Bởi vì mang tâm tình có hơi kì quái nên hai người bình thường là siêu bếp bà giờ thì nhìn bếp thì tang hoang.

Đồ ăn thì xanh xanh đỏ....

Tư Hàn khụ một cái xoa xoa khóe miệng : " Ăn thôi "

" Ân " Lãnh Tuyết Băng tự nhiên ngồi vào bàn, Tư Hàn thấy vậy cũng tự nhiên ngồi xuống sau đó hai người nhau cả hai trong mắt đều hiện lên :

- Anh Nấu anh ăn đi....

- Tôi chủ nghĩa nhường con gái, cô ăn đi

- Chúng ta cùng nhau ăn

Sau đó cả hai cùng nhau hít một hơi, tay run run cầm đũa gấp một cọng cà rốt cho vào miệng sau đó cả hai cùng một động tác gập đầu :

- Cũng không tệ lắm

Cả hai người đều cuối đầu ăn và đảm bảo nguyên tắc ăn chính là " ăn không nói "

Đột nhiên Tư Hàn nghĩ đến cái gì đó buộc miệng hỏi :

" Tôi làm gì đắc tội cô sao?"

" Hà " Lãnh Tuyết Băng ngừng đưa ngu ngốc nhìn người trước mắt kiến cho Tư Hàn nhìn không được muốn ôm cô vào lòng hung hăng hôn lên môi cô.

Phát hiện mình lại đi động tâm với một cô gái vị thành niên kiến Tư Hàn hơi xấu hổ nói : " Bỏ đi "

Lãnh Tuyết Băng thộn mặt nhìn Tư Hàn sau đó cong khóe miệng không mặn không nhạt nói : " Nhìn mặt anh rất đáng ghét"

" Hà " Lần này đến Tư Hàn ngu ngốc.

" Anh chính là loại người tôi ghét nhất, thay bạn gái như thay áo, đã mặt một lần thì không có lần thứ hai. Loại người như anh nếu ai có bạn gái của anh sẽ rất đau khổ " Lãnh Tuyết Băng không biết hôm nay mình bị trùng tá gì đột nhiên nói như vậy....

Tư hàn nghe vậy thì ho sặc sụa thức ăn trong miệng nghẹn lại ngay cổ không biết làm gì cho phải kiến cho lãnh Tuyết Băng một người quên mất cách người cũng nờ nự cười đưa cho anh một cốc nước.

Tư Hàn không khách khí nhận lấy cốc nước sau đó nhìn chăm chăm vào cô gái trước mặt, anh cũng bị ngừng thờ với nụ cười nhẹ của cô, phải nói cô cười rất đẹp rất có hồn, nhưng có lẽ cô lại không mấy người kiến cho anh bật thốt :

" Cô cười rất đẹp "

Nụ cười của Lãnh Tuyết Băng khi nghe câu nói của anh thì cứng lại bên miệng sau đó mặt cô trầm xuống cổ nén không hắt đi cả bàn thức ăn mà rất " tự nhiên " cầm đĩa thức ăn tất cả đều cho vô chén của Tư Hàn sau đó rất vui vẻ nờ nự cười :

" Phiền anh ăn song hết tất cả, rồi dọn dùm tôi" Nói song Lãnh Tuyết Băng cũng đi ra khỏi bàn ăn.

Bỏ lại Tư Hàn trong cơn gió bão quay cuồng không biết mình lại nói sai cái gì chọc cô nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xì Dừng Bước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Điều Kiện Hợp Đồng

Ánh sáng của buổi chiều chiếu vào khung cửa sổ rộng chiếu vào gian phòng khách, men theo đường ánh sáng trên ghế sofa một thiếu nữ mặt một chiếc váy đơn giản màu xanh được biến, mái tóc nâu uống lượng tí mỉ nay được cột gọn gàng,

Nước da trắng sáng cộng thêm gương mặt tuyết nỉ không có một lỗi nhỏ cộng thêm hiệu ứng ánh sáng làm cho cô gái trẻ kia thêm lung linh. - Người này dĩ nhiên là Lãnh Tuyết Băng rồi.

Sau khi Tư Hàn dọn song cái chiến trường trong bếp và vòng lên nhà trên, hẳn phải dừng hẳn ở không trung, Lãnh Tuyết Băng rũ mi chăm chú nhìn bản hợp đồng cả người cô cũng giống như ánh sáng của buổi chiều tà.

Cô tịch, cả người hàn khí hàng ngày được thay vào đó là vẻ gì đó rất mềm yếu nhưng lại rất hấp dẫn ánh mắt người nhìn, từng cái cau mày, khóe miệng kẻ nhếch hay mỗi cái gợn tay nhất chân đều kiến cho nam nhân đau lòng mà ôm cô vào lòng.

Người ta nói không sai : Nữ nhân đẹp nhất khi làm một việc gì đó chăm chú mà quên đi mọi thứ xung quanh.

Đột nhiên hẳn cảm thấy mình thật biến thái, dù biết cô rất hấp dẫn ánh nhìn nhưng cô cũng nhỏ hơn hẳn tận 8 tuổi, bầy bầy cũng được vui dập bông hoa của tổ quốc.

Vừa đúng lúc hẳn tình tránh ánh nhìn của mình thì cô gái đang mãi chăm chú làm việc kia bỗng nhiên ngẩn đầu lên.

Bốn mắt nhìn nhau khựng trong không gian sau đó cả hai đều cảm thấy không khí trong phòng quả thực có hơi ám muội.

(Sam * Đờ chán * thật ra thì hai người không cảm thấy mấy hôm trước còn mặt lạnh mấy ngày sau lại có hơi sao? / TH : Hơi gì? đánh hơi được gì sao ?)

Hai người lập tức tránh ánh mắt nhau, sau đó cùng một lúc ho khan rồi lại " trùng hợp " một cách kì dị lên tiếng:

" Tôi có việc muốn nói với anh/cô "

Sau đó cảm thấy có hơi gì đó trả lời theo quán tính : " Anh/cô trước đi "

Không khí lại một lần nữa im bất mà trong lòng cả hai đều cảm thấy lời kịch này dường như thật quen, hình như cũng gặp nhiều lần rồi, tí nữa mà không ai nói trước thể nào cũng đứng dậy đóng cửa ra về cho coi.

Tư Hàn nhanh lấy lại bình tĩnh ngồi ghế sofa đối diện cô sau đó nhìn vào tập hồ sơ trên bàn rồi gật gật đầu :

" Vậy cô nói trước đi "

Lãnh Tuyết Băng cũng không vội nói chỉ để tập hồ sơ xuống bàn rồi thuận tay rót một cốc nước cho anh và một cốc nước cho cô.

Uống một ngụm nước đôi mắt của cô rũ xuống mà nghĩ đến việc gì thì cũng chỉ có mình cô có thể biết được, đáy mắt một vùng băng mỏng không có một chút cảm xúc:

" Tôi đã xem qua hợp đồng kí kết của chúng ta "

Tư Hàn cũng không nói gì chỉ cầm ly nước nhấp một ngụm, đáy mắt hắn nói gì cũng chỉ mình hắn biết và hắn cũng không có tiếp lời chờ cô tiếp tục nói.

" Nếu chúng tôi kí hợp đồng này được lợi nhuận chúng tôi sẽ ăn được 55% nhưng thiệt hại chúng tôi không lỗ gì mà các người sẽ phải mất trắng toàn bộ tài sản có hay không quá liều lĩnh đi " Lãnh Tuyết Băng cũng không quan tâm cảm xúc của người trước mặt mà thông thả nói tiếp: " Còn có trong vòng 2 tháng liên lợi nhuận sẽ thu vào tổng bộ dự án công ty A/M, chủ tịch các anh cũng thật biết dụ người khác "

" Chúng tôi chưa bao giờ tính đến việc thất bại mà có thất bại chúng tôi đã có phương án dự phòng sẽ không để tổng bộ công ty A/M mất một khoảng tiền nào, chỉ có lợi không có hại " Tư Hàn nhếch nhếch bộ dạng nghiền ngẫm một cái gì đó.

Thật ra hắn luôn quan sát cô, mặt dù dù có thành công hay thất bại bên tổng bộ công ty A/M luôn có lợi nhưng trước mắt là cảm dỗ của lợi nhuận mà cô gái nhỏ này mặt không đổi, mặt không gọi một tí sóng nào khiến hắn phải khâm phục: Đúng là tổng bộ công ty A/M rất khó dò.

Lãnh Tuyết Băng nhếch mép cười nhún vai : " Anh biết đấy dù công ty A/M có thiệt hại cũng chỉ là một số tiền nhỏ và bọn tôi sẽ không quá để ý đến số tiền nhỏ đó nhưng mà bọn tôi muốn thấy là tiềm năng phát triển, mặt dù bây giờ tôi không biết SSS như thế nào nhưng tôi nói trước một điều chúng tôi tha quãng tiền qua cửa sổ chứ không bao giờ thực hiện một hợp đồng mà cả thế giới ai cũng biết nó không có tiềm năng "

" Việc này cô yên tâm, nếu không có tiềm năng công ty chúng tôi cũng không đánh đổi cả tài sản của mình vì một hợp đồng không có tiềm năng " Tư Hàn cười nhẹ nói.

Lãnh Tuyết Băng thấy vậy thì bật cười khanh khách nhưng trong đáy mắt không một chút ý cười vẫn lạnh như cũ như khi nhìn vào mắt người đối diện cô cũng phát hiện trong đáy mắt đó của hắn cũng không có bất cứ một tí gì xao động để người khác có thể biết ý nghĩ của hắn là gì khiến cô cũng thầm khen: Dù bình tĩnh.

" Được, chúng ta sẽ nhanh mở hội đồng quản trị sẽ bắt đầu cuộc họp thông tin bàn chi tiết những gì liên quan. Bất quá tôi còn một điều kiện "

Tư Hàn ngưng mi : " Điều kiện!?"

" Đừng nóng lòng, tôi biết chắc hẳn anh cũng biết K/S và ZF đang gây sức ép cho A/M bắt buộc sếp tổng của tôi ra mặt, lần này SSS nghịch họ kí kết hợp đồng với bọn tôi sẽ mang đến không ít phiền toái cho các anh vì thế tôi cần một sự đảm bảo nhỏ trong quan hệ hợp tác lần này "

Tư Hàn lần này bật cười : " Việc này cô yên tâm, chúng tôi sẽ lấy cái danh dự ra để đảm bảo "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì đứng dậy : " Rất vui được hợp tác " cô đưa tay trái ra trước mắt Tư Hàn.

Tư Hàn thấy vậy cũng đứng dậy : " Rất vui được hợp tác "

Cả hai cũng không biết rằng chỉ vì một hợp đồng mà buộc chặt cả hai con người mãi mãi.

Một nơi nào đó.

Một căn phòng chỉ toàn là màu đen và chỉ có một cái ghế da màu đen cùng với bàn làm việc và một mảng ánh sáng chiếu sáng cả căn phòng màu đen.

Một giọng nói mang theo vài phần lạnh nhạt, trầm thấp và có một nét vương giả khiến người ta run sợ:

" Bên kia thế nào " một giọng nói nữ nhân quyền rũ vang lên.

" Chủ nhân, hẳn bắt đầu hành động rồi, chắc trong vài ngày nữa toàn bộ gia tộc Hiên Viên sẽ thu về tay hẳn còn có bên ZF bắt đầu chuyển kế hoạch "

Nam nhân kia ngưng mi ý cười nhàn nhạt : " Nhóc con lại nghĩ ra trò mới rồi, được rồi có gì hãy giúp đỡ cho tổng bộ A/M đừng để cho hắn biết chúng ta làm gì. "

" Chủ nhân chỉ sợ hắn sẽ hành động vào bữa tiệc của Rsen "

" Tìm cách thông báo cho Tiêu Thanh Thanh đi..."

" Vâng "

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Bí Mật Khó Nói Của Diệp Thiên Thiên.

Sau khi kí hợp đồng với SSS được 2 ngày công việc của Lãnh Tuyết Băng cũng giảm đi gần hết, hầu như chỉ còn lại những văn kiện quan trọng đến tay cô.

Mà thật ra là công suất làm việc của Tiêu Thanh Thanh rất nhanh nhay, Tiêu Thanh Thanh không làm thì thôi mỗi khi làm thì Lãnh Tuyết Băng và mọi người trong tổng bộ A/M đỡ đi một nửa công việc trong vòng 2 tháng liền.

Nhưng mà tiếp đến vài ngày bọn cô lại chẳng vui về gì mà tiếp tục kẻ hoạch tìm ra kẻ chủ mưu năm đó.

Rất nhanh Lãnh Tuyết Băng biết được trong thời gian Tiêu Thanh Thanh đi du lịch có vài lần nhận được thư nạp danh, đó là những bư kiện kì quái như muốn ám chỉ một điều gì đó kiến cho cô và 3 người còn lại lập tức mở cuộc họp hội nghị dành cho 4 người.

Cảm giác mình làm việc gì người ta cũng biết kiến cho cả bốn người họ rất khó chịu, đặc biệt là cảm giác như một con cò bị sắp xếp.

Trong phòng họp bốn người lần lượt là: Lãnh Tuyết Băng, Tiêu Thanh Thanh, Diệp Thiên Thiên và Cres.

Lãnh Tuyết Băng một tay xoay bút một tay cầm một ly nước nhấp một ngụm :

" Đạo gần thông tin về những kẻ năm xưa gần như bị xóa hết trong chính phủ, tớ đã phải mất mấy năm liền nhưng vẫn không có một chút tiến triển nào "

" Phải! mặc dù hiện tại chúng ta thế lực không kém, nhiều thế lực phải nghi kị nhưng vẫn chưa đủ mạnh để có thể dụ đám người trong bóng tối ra hết " Tiêu Thanh Thanh cũng phải đau đầu vì việc này, đặc biệt là cách đây hai ngày cô đã nhận được mail nạp danh thông báo việc làm sắp tới của đám người kia tại bữa tiệc của Rsen.

Cres cũng tiếp lời, lần trước tại Italy nếu như hân không trở về kịp thật sự là không nghĩ tới kết quả của mọi người xây dựng trong 6 năm qua thành đồ sông đồ bể hết rồi :

" Nền tảng của chúng ta mặc dù đã vững trong một vài nơi nhưng đạo gần đây một ớ tổ chức hắc đạo dị động tự đồng đầu quân vào những thế lực lớn rất nhiều, chúng ta lại liên tục nhận được công kích từ quá nhiều phía ... mặc dù không ảnh hưởng gì to tát nhưng nước cờ tiếp theo chúng ta phải đi cẩn thận "

Lãnh Tuyết Băng cũng không có ý kiến gì : " Kế hoạch lần này là dụ đám người tham luyện bí mật kia nhưng mà suốt 6 năm qua bọn họ vẫn chưa rục rịch nhưng mà bí mật tồn tại của 20 người chúng ta càng ngày càng lan rộng, theo thông tin gần đây 20 người của Neverowk tập chung gần hết tại thành phố M, còn một số khác vẫn chưa thấy xuất hiện "

Diệp Thiên Thiên nghiền ngẫm sau đó gật gù đầu : " Có thể là bọn muốn 20 người của Neverowk lộ diện hết thì mới bắt đầu hành động thì sao?"

" Vậy chúng ta phải nhanh chóng tìm được đám người ở Neverowk năm đó trước bọn chúng " Tiêu Thanh Thanh chóng cầm đũa cọt nói.

" Không, chúng ta đang bị theo dõi trước mắt tìm ra kẻ đang bám đuôi chúng ta trước đã chứ mọi việc chúng ta làm đều như có bàn tay của ai đó sắp xếp là điều mà tớ cảm thấy khó chịu nhất " Lãnh Tuyết Băng lập tức phủ định quyết định này vì cô biết 20 người ở Neverowk không phải vô dụng như vậy, họ biết cách tồn tại và ẩn thân cho người khác không biết trừ phi những kẻ làm thí nghiệm lên họ

" Vậy sao chúng ta không chia nhau ra hành động, hình như kẻ nạp danh chỉ nhắm vào Thanh vậy tớ và Thanh sẽ lo vụ người nạp danh còn Băng và Thiên hai người lo vụ tại Neverowk đi " Cres cau mày sau đó đưa ra giải pháp.

Tiêu Thanh Thanh gật đồng đồng ý : " Ý kiến không tệ, nhưng trước mắt chúng ta còn bữa tiệc của Rsen tại saidi "

Diệp Thiên Thiên lập tức đập đầu xuống bàn gào khóc : " Tớ không đi Saidi đâu, đánh chết cũng không đi "

Lãnh Tuyết Băng khó hiểu cau mày nhìn Tiêu Thanh Thanh sau đó lại nhìn Cres bằng ánh mắt : cậu ta bình thường cũng không trẻ con như vậy, như thế nào vừa nhất đến đi Saidi lại trẻ con như vậy!?

Cres ho khụ một cái xấu hổ đứng dậy : " Tớ còn việc bận, ba người đẹp tính sao đó tính, ngày mai phải xuất phát đi Saidi rồi " sau đó bỏ đi thẳng ra ngoài

Tiêu Thanh Thanh cũng hấp tấp đứng dậy gom vội mấy tài liệu kiến nó vung vãi ra sàn cũng không từ bỏ ý định nhanh chóng gom hết mấy tài liệu bỏ cái đồng rơi xuống sàn mất kế mà chạy đi chỉ bỏ lại một câu : " Ngày mai gặp, tớ cũng bận lắm còn chưa làm xong việc "

Lãnh Tuyết Băng lập tức hắt tuyền nhìn theo dáng hai người vừa chạy kia rồi lại nhìn xuống đồng tài liệu rơi dưới sàn cuối cùng nhìn qua Diệp Thiên Thiên ngồi im như tượng gỗ mặt chẳng chút biểu cảm.

Hình như Diệp Thiên Thiên khóc đủ rồi nhưng mà không thấy ai lên tiếng vừa ngẩng đầu lên nhìn thấy gương mặt ngàn năm không đổi thì lập tức xụ mặt ra trong lòng gào khóc : nhà tư bản bóc lột sức lao động mà....

" Băng à, tớ không đi có được không " Diệp Thiên Thiên chân chó nịnh nọt nói : " Thanh đi với cậu tớ ở đây thế nào? "

Lãnh Tuyết Băng đẩy mắt lóe lên một chút gian xảo, nhưng mặt vẫn không biểu cảm hỏi : " Tại sao? "

" Ai Băng năng nỉ đó, dù sao thì Thanh cũng nghĩ phép được 1 tuần còn gì, coi như cho tớ nghĩ phép đi " Diệp Thiên Thiên vẫn ngu ngốc nói.

" Vậy sao? "

Diệp Thiên Thiên gật đầu như đã tởi, khoe miệng Lãnh Tuyết Băng nhét lên thành nụ cười : " Chẳng phải cậu kêu bây giờ là thời điểm nước sôi lửa bỏng sao? "

Diệp Thiên Thiên nghĩ nghĩ cái gì đó cũng cảm thấy có lý không biết là mình bị sói cho vào tròng ngu ngốc nói : " Phải nha "

" Vậy nên cậu có cảm thấy giờ này nghĩ phép là không hợp lý không? " Khoe miệng Lãnh Tuyết Băng càng sâu hơn.

Ai đó ngu ngốc gật đầu rồi sau đó cảm thấy cái gì đó sai sai. Lãnh Tuyết băng lập tức đứng dậy bước ra khỏi phòng họp : " vậy thì không nghĩ phép được rồi, về sớm chuẩn bị đồ ngày mai đi Saidi à mà đừng nghĩ trốn nếu không tớ sẽ cho người bắt trói cậu mà kéo đi đó "

Diệp Thiên Thiên lập tức biết mình bị nhà tư bản dụ lập tức hét lên : " AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Băng cậu thật là cmn vô sỉ, nhà tư bản không có ai tốt hết "

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dùng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Bữa Tiệc Đắm Máu. (1)

Gió nhẹ thổi qua làm cho lòng người nguội lạnh nhưng nó không im ắng hay có bất cứ một cái gì của sự tĩnh lặng lúc về đêm.

[Khách sạn NSA - Saidi - 08:00PM]

Những chiếc " siêu xe " tụ tập thành đàn trước khách sạn năm sao rộn rã, ai cũng lung linh, cũng quần áo tương tất gọn gàng.

Cách đó không xa Jaguar F-Type màu đỏ (Khó để biết chiếc xe nó như thế nào bạn có thể hỏi google mình cũng không biết nó như thế nào)

Chạy phía xa đến gần kiến cho không ít người phải ngoái nhìn và ghen tị, đó là một chiếc xe mui trần hai chỗ trên xe bước xuống một thiếu nữ 17 - 18 tuổi mặt váy dài màu tím phù đi đôi chân của mình.

Mái tóc của cô màu nâu nhạt được kết hợp với những làn sóng tóc mềm mượt tạo cho cô thêm khí chất quyến rũ, khuôn mặt cô mị mị khiến cho người nhìn không thể rời mắt được, khi cô gái nhất đôi chân lộ ra đôi giày cao gót màu bạc tím khiến cho người nhìn thêm phần hâm mộ.

Bên cạnh ghé lái một thiếu niên tầm 20 tuổi khuôn mặt cuồng hút người nhìn, một thân khí chất bất khả xâm phạm nhìn là biết không phải người dễ chọc gì.

Hai người này tất nhiên là Lãnh Tuyết Băng cùng Cres rồi. Cres vòng qua xe đi đến bên cạnh Lãnh Tuyết Băng. Lãnh Tuyết Băng rất tự nhiên vòng qua tay Cres nhưng sắc mặt tuy không có thay đổi nhưng trong lòng đang mắng ai đó.

----- Ta đây hồi tưởng lại lúc sáng -----

" Lãnh Tuyết Băng cậu không đi giày cao gót không được mà, phải đi nếu không đi chắc chắn không đẹp " Giọng Tiêu Thanh Thanh hét to hét cỡ vang cả căn phòng chứa trang phục.

Ai đó nghe song rất tự nhiên lấy một đôi giày thể thao : " Vày dài mà đi đôi này nó có che được mà "

" Cái gì cậu còn nói hử, cậu có biết gu thời trang của cậu có vấn đề không? không được phải đi giày cao gót " Tiểu Thanh Thanh lập tức cứng rắng lấy một đôi giày cao gót màu bạc : " này đi vô, còn có mặc bộ váy này vô "

Lãnh Tuyết Băng thở dài mặc một cái váy màu trắng mang một đôi giày màu bạc lấp lánh trong cô cứ như một nữ hoàng nếu không như thế này....

Thế này là thế nào?

Đương nhiên là Lãnh Tuyết Băng vừa đi được hai bước thì đạp váy ngã lảng ra đất, hình tượng nữ thần sụp đổ. Tiểu Thanh Thanh nghe tiếng động bước vào nhìn thấy cảnh này thì trừng to mắt nhìn ai đó ngang nhiên đứng dậy.

Tiểu Thanh Thanh nuốt nước miếng cái ực nhìn bộ váy và đôi giày của mình.

..... 5 phút sau

Một tiếng hét kiến gà bay chó sủa.

Một cô gái đang ngồi ôm một cái váy trắng bị rách làm đôi và đôi giày cao gót khóc rống lên : " Trời ơi! tiền ơi tiền, bộ trang phục độc nhất vô nhị của tôiaaaaa nhà tư bản cậu đền lại cho tớ nhanh không biết đâu "

Ai đó làm lơ cầm ly trà thưởng thức sau đó còn liên tục gật đầu khen trà hôm nay ngon hơn mọi ngày.

----- Kết thúc hồi tưởng -----

Cres nhìn gương mặt biểu cảm của người bên cạnh thì cười khổ, hửn như thế nào lại không biết người bạn thân này của hửn nghĩ cái gì chứ.

Nhớ cách đây một năm hửn vì bắt ai đó mang giày cao gót mà phải nằm viện mấy tháng liền không giám trung bộ mặt yêu nghiệt ra cho người khác nhìn thì không khỏi đau đầu, tưởng tượng hôm nay mà như hôm đó bảo đảm hửn không toàn mạng cho xem.

Vì thế Cres đánh liều nhỏ giọng nói : " Cậu chỉ cần dùng sức thân thần dồn vào tay tót, thả nhẹ bước chân thì sẽ không sao nữa rồi "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì gật đầu bắt đầu làm theo những lời Cres hướng dẫn đúng là bước chân nhẹ hơn rồi cô bắt đầu tưởng tượng dưới chân là một đôi giày thể thao thoải mái nên căng thẳng trong lòng giảm bớt đi.

Cres thấy cô ổn định tinh thần lập tức thẳng lưng đi về phía trước, Lãnh Tuyết Băng đang quảng tay Cres nên cũng như vậy mà đi theo.

Nơi đây có rất nhiều người đi đến, già có mà trẻ cũng có, là một bữa tiệc của giới thượng lưu đương nhiên ai cũng muốn mình nổi bật.

Nhưng mà đối với Lãnh Tuyết Băng cô không cần có bất cứ một hành động nào cũng gây sự chú ý lạ thường, đặc biệt là những bước đi cùng với khí chất vương giả khiến nhiều người phải than thầm trong lòng.

Tất nhiên cũng có kẻ không vừa mắt rồi. Cres và Lãnh Tuyết Băng vừa vào đại sảnh thì có một đám người bước tới. Đó là một trung niên nam tử bên cạnh chắc là ái nữ của ông ta, cô ta cũng rất xinh đẹp nhưng lại khiến cho Lãnh Tuyết Băng không thoải mái.

Ông ta có lẽ là người trong chính phủ - Đương Phương Cần Hiến còn bên cạnh là ái nữ được ông ta sủng ái nhất Đông Phương Mỹ Lệ.

Cô ta nổi tiếng xinh đẹp động lòng người, tuổi nhỏ nhưng làm nên không ít thành quả, lúc trước nhiều người cứ nghĩ cô ta là người của Neverowk nhưng cô chắc chắn rằng người của Neverowk không ai ti tiện như cô ta.

Còn dám tự nhận mình là người của Neverowk nữa chứ, Lãnh Tuyết Băng cong môi cười lạnh nhỏ giọng : " Cô ta tự nhận mình là người của Neverowk chúng ta đó "

Cres nghe vậy nhìn theo hướng của Lãnh Tuyết Băng nhìn, khoe môi cũng câu lên nụ cười khinh miệt : " Những người ở Neverowk thì cầu làm người bình thường cô ta là người bình thường lại tự nhận mình là người ở Neverowk, chính phủ ngày càng ngu ngốc rồi "

" Cô ta đang bắn mị lực về phía cậu đó, tự xử lý đi, tôi ra ban công đợi cậu " Nói rồi Lãnh Tuyết Băng lách người đi.

Cô cũng không muốn cùng một loại người ngu ngốc như thế ở chung một chỗ thật sự rất không

Lãnh Tuyết Băng tiện tay lấy một ly rượu vang sau đó nhẹ nhàng thả bước chân lách khỏi nơi đông người đứng ra ban công nhìn buổi đêm lạnh.

Cô không khỏi thở dài nhìn cảnh xa xôi kia bỗng có một giọng nam trầm trầm vài phần cợt nhả vang lên : " Thật không ngờ gặp cô ở đây "

Chương 23: Bữa Tiệc Đắm Máu (2)

Lãnh Tuyết Băng tay cầm ly rượu khựng hẳn ở không trung, rất lâu sau đó cảm thấy có người đã đứng xác bên mình.

Đó là một người đàn ông mặc vest đen, tóc nâu sánh giữa con gió, về mặt tuy cột nhả nhưng lại có cái gì đó ưu thương kiến cô thật không hiểu hết.

Hắn rất mỹ, bên tai trái vẫn theo thường lệ là một chiếc bông tai bạch kim tím càng tôn thêm vẻ huyền bí, hẳn chính là kẻ thù sau này của cô. - Quân Minh Phong

Lãnh Tuyết Băng cười nhạt nghiêng đầu gió nhẹ thổi nhẹ làn tóc bay vút trong gió, khóe miệng kia là một nụ cười lạnh nhạt, trong mắt cô là một tầng băng mỏng, cô nghĩ gì chỉ có mình cô mới biết được mà thôi.

Quân Minh Phong cũng cảm thấy cô gái bên cạnh mình không thể nắm bắt được trong thâm tâm cô nghĩ gì, chỉ biết mắt cô không nhìn ra một tí gì là gọn sòng, con người cô được chôn vùi như một đáy vực thăm vầy:

" Cô còn nhớ tôi chứ " Quân Minh Phong cười đùa cợt nói, còn không quên lắc lắc ly rượu trên tay, nét mặt của hắn rất thần bí.

Lãnh Tuyết Băng cười như không cười nhìn xa xôi giọng nói tựa như không như có nói một câu hai nghĩa : " Chúng ta thân như vậy sao "

Quân Minh Phong không những không tức giận mà còn cực kì thể hiện cái gọi là " mặt dày tám thước cũng bằng " hài hước nói : " Tất nhiên"

Lãnh Tuyết Băng giật giật khóe miệng trong lòng mắng: Người này thực không biết từ ngữ nói viết làm sao sao?.

Bất quá nét mặt cô cũng không thay đổi : " Tôi chỉ gặp anh một lần thì phải, cũng không nói chuyện....."

" Cái đó với tôi gặp mặt đã thân rồi " Quân Minh Phong buộc miệng trên cột đột nhiên thấy cái gì đó sai sai đang định biện giải thì bên kia truyền đến một tiếng châm chọc.

" A! thì ra là vậy " Lãnh Tuyết Băng nụ cười dài sau đó nhấp ngụm rượu kết luận : " anh là hạng người tùy tiện "

Lần này Quân Minh Phong quẫn, thật sự quẫn rồi, anh là bị người ta gái a. Thật sự là một cô gái

Đột nhiên phía sau vang lên một tiếng cười nhẹ nhàng, trầm thấp : " Băng cậu ở đây à "

Lãnh Tuyết Băng nghe tiếng của Cres thì lập tức xoay người bước đi không thèm liếc nhìn ai đó một cái chỉ tập trung vào Cres : " Xong rồi sao?"

" Phải nha, đi thôi, Rsen muốn gặp cậu đó " Cres liếc nhìn Quân Minh Phong một cái sau đó nhủ mảy, Lãnh Tuyết Băng không biết suy nghĩ của hắn không có nghĩa là Quân Minh Phong không biết.

Cres nhướn mày nhìn Quân Minh Phong sau đó trực tiếp xem thường : Người này là kẻ thù của cả bọn, tại hắn mà..... đừng tưởng rằng 9 năm trước xảy ra chuyện gì hắn không biết. Băng chắc chắn cũng biết vì thế hắn muốn xem tên này tiếp cận Băng làm gì nếu vì lý do năm đó, hẳn tuyết đôi không tha cho người này.

Lãnh Tuyết Băng quàng tay Cres lướt đi, bỏ lại phía sau Quân Minh Phong nhìn theo thân ảnh hai người, hẳn cảm thấy cả hai rất quen thuộc, giống như là bọn họ vậy, liệu có phải bọn họ không?

Cres và Lãnh Tuyết Băng đi đến một góc tối, Cres dò xét xung quanh bắt đầu báo cáo : " Tớ đã đi ngang qua hầu hết người ở đây đều trang bị súng, bọn chó săn như hồ rình mồi giả trang thành nhân viên phục vụ, ở dưới khay rượu, bàn tiệc dưới các đĩa thức ăn có chip định hình thông tin quan sát tình huống, còn có súng được giấu khắp nơi trong bụi cây có cả máy nhắm. Thanh đã vô hiệu hóa hết tất cả đồ điện tử, Thiên bắt đầu lập chiến dịch dự phòng "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì lập tay phải hơi vuốt tóc bên nhưng đó là một động tác giả để gắng phone đeo vào tai sau đó cẩn thận phủ tóc : " Tốt lắm, bên kia thế nào "

" ZF không rục rịch, K&S chỉ mình Quân Minh Phong rời khỏi chỗ ngồi, đám người kia không xuất hiện. " Cres lướt mắt nhìn xung quanh : " Nhưng mà tớ cảm thấy họ đang theo dõi mọi người ở đây."

Lãnh Tuyết Băng cười lạnh: " lúc này tớ đã kiểm tra bên ngoài, có 8 chỗ có giấy thùng teo ở các bộ cửa sổ, và có 13 nơi có dây cực mỏng hình mạng nhện. Đây là kí hiệu điển hình của thám sát, họ đang ở một trong 4 toà nhà quanh đây, chỉ là không biết tòa nhà nào "

Cres mặt hơi biến sắc : " Dây mạng nhện? Là bọn họ sao?"

" Phải! đám người đó sẽ xuất hiện. Chỉ có điều Rsen không phải 20 người ở Neverowk bọn họ đang tính làm gì đó " Lãnh Tuyết Băng hơi nghiêng đầu đột nhiên tai phone có kết nối từ Diệp Thiên Thiên.

Diệp Thiên Thiên giọng nói không tốt lắm : " Có một chiếc xe Mercedes-Benz F125 không biết rõ chủ nhân, Thanh không nhận được thiết bị điện tử từ đó, cậu ấy đã cố gắng điều tra nhưng toàn bộ phần mềm máy tính của cậu xem chút bị dờ bở ."

Lãnh Tuyết Băng ngừng thần nhìn xung quanh sau đó nghiêng đầu qua bên phải nhìn ra ban công bên cạnh sau đó kéo nhẹ tay Cres ý bảo ra ban công một tý.

Cres thấy vậy hiểu ý, vươn tay cầm hai ly rượu đổi cho Lãnh Tuyết Băng sau đó cả hai cùng nhau ra ban công.

Vừa tới nơi cả hai cũng không hấp tấp, Lãnh Tuyết Băng nhấp một ngụm rượu nhìn xung quanh sau đó rất nhanh tìm được chiếc xe đó, mặc dù trời rất tối nhưng thị giác của Lãnh Tuyết Băng rất tốt vừa nhìn đã biết địa điểm : " Chiếc xe đó người chưa xuống, Thiên lập tức kêu Thanh tắt tất cả thiết bị, chúng ta bị nhiễm sóng rồi "

" Cái gì! chết tiệt " Nghe Lãnh Tuyết Băng nói vậy Diệp Thiên Thiên đột nhiên cảm thấy đau đầu sau đó rất nhanh lấy lại bình tĩnh nhìn màn hình máy tính trước mặt : " Rsen cũng chưa ra khỏi phòng, hẳn đang tính giờ trò gì vậy !?"

" Tạm thời khoan manh động chúng ta đòi thiết bị điều tra, còn cái xe kia...."

Cres bên cạnh cũng đảo mắt xung quanh sau đó chính một tí trang phục lập tức nhìn chăm chăm vào cái xe Mercedes-Benz F125 : " Cái xe đó rất quen mắt "

" Hà!?" Lãnh Tuyết Băng cũng nhìn chăm cái xe đó bỗng nhiên nhớ tới một người....

Cres và Lãnh Tuyết Băng cũng nhau bật thốt : " Là hắn"

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Bữa Tiệc Đắm Máu (3)

Lãnh Tuyết Băng khẽ nhếch mép, thật không ngờ lại là oan gia ngõ hẹp. Bất quá cả hắn và cô cùng chung mục tiêu vì thế cũng không cần phải tham dự làm hỏng kế hoạch của nhau, nên cô lạnh nhạt nói :

" Thiên, không cần điều tra nữa, bảo Thanh cứ tiếp tục kế hoạch của chúng ta, đừng động đến chiếc xe kia, người trên xe chúng ta không đụng vào được."

Diệp Thiên Thiên nghe vậy thì hơi nghiêng đầu sau đó lại nhìn màn hình chăm chăm : " Băng cậu nói một người giữ nguyên tư thế trong vòng 10 phút không di chuyển có vấn đề gì không ?"

" Cậu nói xem có hay không.... " Lãnh Tuyết Băng cong môi, quả thực Rsen quá là thâm trầm có thể thoát khỏi tầm mắt của Diệp Thiên Thiên cũng không quá mấy người.

Lập tức bên đầu dây bên kia gục đầu xuống bàn than thở, tại vì lần trước cô gặp hắn tại Saidi bây giờ đến Saidi lại sợ nhìn thấy hắn nên không tập chung, giờ thì tốt rồi, Rsen biến mất khỏi tầm mắt của mình lúc nào không hay.

Lãnh Tuyết Băng nhếch mép nghiêng ly rượu qua nhìn Cres hơi gật đầu sau đó lại tiếp tục nói : " Thiên, kế hoạch B "

Diệp Thiên Thiên bên kia lập tức bật dậy, mở cửa tủ quần áo lấy một váy dạ hội màu đen tuyền, một đôi giày màu cao gót màu đen lập tức chỉnh lại dung nhan của mình sau đó mở cửa khách sạn.

Vừa đến chỗ vắng người Diệp Thiên Thiên liền lách mình vào trong bóng tối bắt đầu mở một chip theo dõi bắt đầu bùng tung tích của người kia ai biết được vừa đi được mấy bước cô vấp thẳng cục đá lao vào một bờ vai vững trãi....

----- Trở lại đại sảnh -----

Cres và Lãnh Tuyết Băng ra khỏi ban công bắt đầu hòa mình vào dòng người trong đại sảnh, người bọn cô chào đa số là đối tác lâu năm hoặc một số người bọn cô nể phục.

Sau đó Lãnh Tuyết Băng cũng mượn cớ đi nhà vệ sinh mà chuẩn bị thực ra lý do là cô uống cũng khá khá, hiện tại đi giày cao gót nhỏ uống thêm thì

tỷ nữa chắc chắn cô sẽ không vững chân mà té.

Tại một chỗ không bóng người, Lãnh Tuyết Băng một tay kéo váy lên một tay trống tường khó khăn bước đi. Thật sự là không thể nào chịu nổi mà.

Ai biết đi được vài bước cô lại xuýt chút nữa cắm đầu, ngay cái lúc tưởng chừng như cô up mặt xuống với đất mẹ.

Thì một mùi hương nam tính sộc thẳng vào mũi cô, Lãnh Tuyết Băng chống tay với thành tường nghiêng người qua đó là một nam nhân yêu mị Tư Hàn.

Tư Hàn cảm thấy đau đầu, lần nào gặp cô cũng thấy một vẻ mặt khác nhau của cô. Hắn cần thân đỡ cô đứng dậy sau đó ân cần hỏi :

" Công không có việc gì chứ?"

Lãnh Tuyết Băng lắc đầu, Tư Hàn cười nhẹ dịu cô qua chiếc ghế gần đó không xa. Lãnh Tuyết Băng đang tính ngồi xuống thì giọng hoảng hốt của Diệp Thiên Thiên qua tai phone :

" Bọn họ hành động rồi"

Còn chưa kịp trả lời thì đã có một tiếng thét dài từ đại sảnh truyền đến, Lãnh Tuyết Băng không nghĩ nhiều đang định đứng dậy bắt đầu hành động thì Tư Hàn ấn vai :

" Nơi đó không hợp với cô, cô nên ở đây đi "

" Nhưng" Lãnh Tuyết Băng nóng vội trả lời ai biết vừa mở miệng Tư Hàn đã lên tiếng : " Bộ dạng cô như thế này sẽ không vấn đề đi "

Lãnh Tuyết Băng khựng lại sau đó điều chỉnh tai phone : " Thiên, bên đó thế nào rồi "

" Ai da! tớ là bị " Diệp Thiên Thiên liếc nhìn người đang ông yêu mị bên cạnh sau đó ngậm họng cứng đờ : Tớ rất muốn nói là tớ đang gặp rắc rối cậu nhanh đến cứu tớ đi nhưng mà

Lãnh Tuyết Băng nghe thấy Diệp Thiên Thiên ấp úng thì lập tức lo lắng, người bạn này của cô làm sao vậy? không phải bình thường rất nghiêm túc sao? :
" Cậu làm sao vậy "

Diệp Thiên Thiên nghĩ một hồi : " Tớ không thể quan sát tình hình được, nhưng hiện tại Cres bị thương đã được Thanh mang ra khỏi vòng vây ... cậu cũng rời khỏi đó đi. Rsen không có xuất hiện đâu "

Người đàn ông nào đó bên cạnh Diệp Thiên Thiên nghe câu nói kia thì nhin không được cong môi: Cô gái nhỏ à, em không thoát được đâu....

Kiến cho Diệp Thiên Thiên rùng mình một cái nhìn người bên cạnh nuốt nước bọt đang tính nói cái gì đó thì người đàn ông bên cạnh bá đạo tháo tai phone của cô và bóp nát như có như không nói : " Đã hết hai phút rồi, chúng ta nên làm chuyện của mình đi"

Lời nói của hắn mập mờ bàn tay ngã ngóm lược trên mặt Diệp Thiên Thiên khiến cho cô nổi cả da gà lên.

Bên kia Lãnh Tuyết Băng đã đen mặt không biết làm gì cô đứng bật dậy kiến cho Tư Hàn không kịp phản ứng rồi cô trực tiếp bước đi kiến cho Tư Hàn dờ khóc dờ cười chạy theo sau cô.

Lãnh Tuyết Băng đi rất nhanh, cô vén nhẹ tà váy lộ ra đôi chân thon dài lấy cây sừng xoay một vòng dừng nép vào cạnh tường gần đại sảnh.

Tư Hàn thấy vậy cũng thì giật giật khóe miệng cảm thấy anh hình như lo quá xa, biết vậy lúc này anh cứ ở trong xe, ai bảo thấy cô gái nhỏ này thì lại lo cho cô xảy ra chuyện gì, Tư Hàn nép vào bức tường gần đó đảm bảo khoảng cách của hắn đủ để không mất dấu cô.

Lãnh Tuyết Băng nghiêng đầu bắt đầu sát nhìn đại sảnh, bây giờ ở đó là một mảnh huyết nhục mờ hồ, sàn nhà toàn sát chết đa số người đã chạy hết hiện tại chỉ còn mấy tên chó săn, Lãnh Tuyết Băng mắng thầm : Chết tiệt.

Cô nhìn qua bức tường đối diện sau đó đột nhiên nở nụ cười quái dị, cô hơn khôm đậm lên bức tường thuận lợi bay qua cửa kính lẫn vài vòng trên đất sau đó đứng dậy phui dò.

" Đây " bỗng một cánh tay đập lên vai cô kiến cho cô giật mình té lăn ra đất....

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Bữa Tiệc Đắm Máu (5)

Lãnh Tuyết Băng đổ người phía trước, cùng lúc đó ở gần đó không xa có tiếng bước chân rất nhỏ khiến cho cô thầm mừng trong lòng : Không ổn.

Cũng may Tư Hàn nhanh chóng tiếp thân thể cô kéo cô vào bóng tối vừa kịp lúc người kia tới gần. Đó là một nữ hình cảnh FBI, trên người còn có hương thơm đặc trưng của Neverowk.

Lãnh Tuyết Băng mặt mày cũng không tốt như vậy, người của Neverowk thính giác, thị giác đều rất nhạy, nếu di chuyển mùi hương con người sẽ theo gió mà phản hồi, nếu đứng yên thì vẫn còn hơi thở con người trong không khí.

Điều quan trọng hơn là tại sao trong FBI lại có hình cảnh là người của Neverowk, những người ở Neverowk sẽ không bao giờ gia nhập hình cảnh. Khi trở về cô nhất định sẽ phải điều tra lại.

Từ nhìn chăm chăm người hình cảnh kia khoe miệng lập tức câu lên, mi mắt hấn rũ xuống không tài nào biết được hấn nghĩ gì.

Chỉ khi thấy nữ hình cảnh kia chuyển hướng qua bọn họ thì Lãnh Tuyết băng lập tức bình tĩnh thủ thế, ai biết được cô ta vừa đi được hai bước thì một loạt tiếng bước chân ở đằng trước vang lên. Nữ hình cảnh nhìn vào chỗ cô định tới sau đó thờ dài chuyển hướng đến chỗ phát ra tiếng động.

Cô ta vừa chuyển động rồi đi Tư Hàn lập tức túm tay cô chuyển hướng theo hướng cô ta di chuyển. Khoảng mười bước chân thì lập tức lách mình vào bóng tối.

Lãnh Tuyết Băng không khỏi thầm than, thân thủ của hấn rất nhanh, hấn đã được đào tạo rất nhiều trong quân đội, cả bàn tay của hấn toàn những vết trai chắc hấn đã cầm rất nhiều loại binh khí.

Người đàn ông này không đơn giản chỉ là thư kí riêng của tổng giám đốc SSS có khi hấn chính là chủ tịch sau màn.

Còn có hấn chắc chắn là rất quen thuộc Rsen bởi vì phần lớn lãnh thổ của Rsen có thiết lập một thiết bị định vị mục tiêu di chuyển mà ngay cả Tiêu Thanh Thanh bà hoàng trong giới hacker không thể lấy được.

Hấn, nhất định một là động bọn còn hai là kẻ thù, nếu là kẻ thù, một lần nữa cô phải sửa lại kế hoạch ban đầu của mình, nếu không chắc chắn sẽ chết không một chỗ chôn thân.

Dường như vậy may không bao giờ mỉm cười với cả cô và Tư Hàn, khi cả hai đến bãi đậu xe thì thấy một đám người mặt đồ đen tay cầm súng núp sau ga xe.

Lãnh Tuyết Băng lập tức bật phone : " Tiêu Thanh Thanh, bãi đậu xe khu B xảy ra chuyện gì vậy ?"

" Chuyện đó, chính là một nữ hình cảnh FBI đã hạ hết 300 thành viên hắc đạo trong vòng nửa tiếng. Bọn họ là đang đối phó cô ta. " Tiêu Thanh Thanh ngồi trước màn hình máy tính thờ dài nói.

" Đã điều tra tên họ cô ta chưa " Lãnh Tuyết Băng câu mày nhớ tới nữ hình cảnh vừa này.

Tiêu Thanh Thanh lật lật hồ sơ sau đó nói : " Tôi không biết, Cô ta tên Yến Hạ, mọi người trong FBI gọi cô ta là người trong bóng tối, năm nay tròn 22 tuổi, từng hoàng thành 8 nhiệm vụ cấp độ S, 18 nhiệm vụ cấp độ A, những nhiệm vụ dưới cấp độ A là chưa nhận qua. Khả năng của cô ta tôi chỉ biết là tất cả các loại súng, độc dược còn có một điều ta nghi ngờ cô ta là người của Neverowk năm đó bởi vì IQ của cô ta cận mức 229.12, từng được huấn luyện trong quân đội 12 năm, tiểu sử trước năm 10 tuổi bị khóa rồi, muốn giải mã nó phải mất 2 ngày "

" Dốc sức điều tra trước đó, còn có tôi chắc chắn cô ta là người của neverowk, bởi vì mùi hương trên người cô ta rất nồng. Cậu cứ theo lý thuyết những manh mối ở neverowk mà điều tra. Nếu thật sự là người của Neverowk thì phải tách cô ta ra khỏi chính phủ càng nhanh càng tốt." Lãnh Tuyết Băng đẩy mắt lạnh leo toát lên một ánh sáng nhỏ nhưng rất nhanh biến mất.

Nếu người khác không biết nghĩa của nó là gì nhưng mà cô thì lại khác, cô biết chắc chắn Lãnh Tuyết Băng sẽ không đơn giản để cho họ lợi dụng người của Neverowk : " Được rồi, à ẬU đi thẳng qua bãi đỗ xe khu A hấn có đường ra, với lại xe của Cres ở đó "

Lãnh Tuyết Băng đưa mắt nhìn Tư Hàn lại nhìn bãi đỗ xe, quyết định cuối cùng là kéo tay hấn : " Đi thôi "

Tư Hàn cũng không nói gì một mực trầm mặc, cuộc nói chuyện vừa rồi hấn nghe rất rõ, NEVEROWK thành quả nghiên cứu của người kia, người con gái này không bình thường và cô cũng rất nguy hiểm.

Cô, hấn xác định phải có rồi.

Sau khi lên xe Lãnh Tuyết Băng lập tức phóng ga hết cỡ chạy trên đường, Tư Hàn thì một mực quan sát qua gương chiếu hậu nhìn mấy cái đuôi phía sau, lại nhìn kim chỉ tốc độ 300 km/ h.

Hấn lập tức lấy một cây súng nháp để ở dưới ghế xe bắt đầu lắp ráp, bây giờ bắt đầu thực hiện cuộc chơi thôi nào.

Hấn gát súng lên bệ cửa xe bắt đầu nhắm xe. Chỉ cần một phát hấn bắn ra là một chiếc xe bị bỏ lại.

Tốc độ điều khiển đàn nhanh đến mức ngay cả cô cũng khâm phục. Lãnh Tuyết Băng tà mị nhìn gương chiếu hậu sau đó kết nối tai phone với Tiêu Thanh Thanh :

" Tiếp theo như thế nào "

Tiêu Thanh Thanh gõ bàn phím cạch cạch sau đó nói : " Cậu sẽ quẹo phải, tớ sẽ gửi bản đồ chop cậu, còn có cậu gỡ hộp đen trong xe trước khi cảnh sát tóm được."

Lãnh Tuyết Băng nhận bản đồ sau đó lập tức tháo hộp đen quảng cho Tư Hàn rồi dừng xe lại : " Tiếp theo anh tự lo đi, tôi đi trước "

Nói rồi biến hút trên đường bỏ lại mình Tư Hàn nhìn theo hướng đi sau đó rút cái điện thoại gọi cho ai đó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Yến Hạ - Phong Ba Lại Nổi

Lãnh Tuyết Băng sau khi từ Saidi về thì lập tức vui đầu vào công việc của mình, tất cả mọi người không biết cô đang nghĩ gì làm gì.

Tiêu Thanh Thanh là một người hồn nhiên trước mọi hoàn cảnh khi thấy Lãnh Tuyết Băng như vậy cũng không dám hó rằng nữa rồi.

Diệp Thiên Thiên thì biến mất từ ngày tại Saidi không rõ tung tích, Cres càng lạ hơn là khi trở về từ Saidi lập tức trở về Italy điên cuồng làm việc.

Không khí trong tập đoàn A/M từ đó có vẻ sút trầm trọng, mọi người không biết các sếp bên trên như thế nào nhưng mà mọi người biết mỗi ngày đến công ty là một cực hình.

Nhưng mà mấy việc này Lãnh Tuyết Băng không hề hay biết vì cô chỉ biết hoàn thành xong công việc trước tháng một và trở lại trường học.

Thật ra thì việc Diệp Thiên Thiên biến mất cô nghĩ là do Rsen làm nên cô cũng không bận tâm, vì không ai trên đời có 1 người ở neverowk lại có thể giết người đó nên tình mạng thì không sao cả nhưng mà đôi khi còn sống sót còn khổ hơn cả cái chết.

Với lại Lãnh Tuyết Băng cô tin chắc một điều là không ai ngược được Diệp Thiên Thiên dù là hạng người nào... và cái tin chắc của Lãnh Tuyết Băng chính xác 100% là như vậy...

----- Ta đây đây phân cách phiên toái-----

Trên con đường đầy áp người qua lại một cô gái mái tóc đỏ rực xõa ngang vai. cô mặc một chiếc váy màu xanh nhạt đi đôi dép bông. (Cô gái ấy là Diệp Thiên Thiên, cách nhận biết chính là lúc nào cũng mặt đỏ ngầu :v)

Vô hồn đi trên đường, cô không có mục tiêu rõ ràng, cô chỉ biết đi về phía trước mà đường nhưng cũng không ai để ý đến cô.

Bước chân cô lảo đảo đi không vững,

Bỗng một lúc đạo kéo mạnh cánh tay của Diệp Thiên Thiên, cô như cái xác không hồn bị kéo vào lòng ngực một người đàn ông.

Diệp Thiên Thiên cười lạnh xoay cổ tay xuất ra một cái trùy thủ kê ngay cổ người đàn ông tuyệt mỹ kia : " Tôi rất muốn biết cái cổ xinh đẹp này làm tôi rất chướng mắt"

Người đàn ông hít một hơi thật sâu, một lời xin lỗi chỉ có thể là ghen ở cổ họng, hẳn thật sự không có cố ý, chỉ là....

----- tại một nơi nào đó cùng thời điểm-----

Trong căn phòng không một ánh đèn, chỉ có ánh sáng từ những khung cửa kính hắt vào trong phòng xuyên suốt một cái bàn làm việc.

Trên chiếc bàn một thiếu nữ rũ mắt không biết trong đôi mắt chỉ biết khuôn mặt của thiếu nữ ấy tầm 20-22 tuổi, lông mi cong hình cánh quạt mũi cao môi đỏ mọng nước mái tóc đen được búi gọn gàng.

Thiếu nữ ấy chính là Yến Hạ. Yến Hạ nhìn ra cửa sổ đắm chiêu nhìn những ánh sáng kia, khoe môi không khỏi nở một nụ cười.

Nụ cười ấy không có nhiều cảm xúc gì, chỉ biết nó là một nụ cười dài một nụ cười mỗi một, một nụ cười buông xuôi, nếu như Lãnh Tuyết Băng có mặt ở

đây chắc chắn sẽ giặt mình bởi vì gương mặt của Yến Hạ rất giống với mẹ của cô.

Bỗng một tiếng vang nhẹ, một bóng đen không tiếng động xuất hiện sau lưng Yến Hạ hơi cúi người :

" Chủ nhân, tiểu chủ nhân vẫn còn ở trong công ty "

Yến Hạ nghe xong thì thở dài một hơi tay cầm một điều thuốc hít một hơi nhìn xa xăm : " Bên kia có làm gì nữa không "

" Không nhưng mà có vài người làm khó tiểu chủ nhân " người áo đen vẫn tiếp tục báo sau đó đột nhiên nhớ tới cái gì đó : " Nhưng mà quan hệ của tiểu chủ nhân với Tư Hân có hơi..."

Yến Hạ nheo mắt nguy hiểm nhìn xa xăm : " Tư Hân? là hân ư? "

" Vâng "

" Người lập tức điều tra hành động của hân, nếu hân dám động em ấy, giết không cần tha. " Yến Hạ giọng nói hàn khí ngút trời sau đó đôi mắt xoay chuyển : " Bên phía kia sao rồi "

" Ngoài Tiêu Thanh Thanh có thể phá mở mạng lưới lấy đi một vài thông tin của chủ nhân thì hầu như không có ai có khả năng lấy đi bất cứ thông tin gì " Người áo đen rõ trong giọng có vài phần kính nể : " Nhưng bên phía chính phủ có phần nghi kị chủ nhân rồi "

Yến Hạ nghe thế thì rũ mắt xuống môi vẽ lên một nụ cười nguy hiểm : " Phá vái trụ sở của bọn họ đi, đạo này bọn họ có vẻ rất rảnh rỗi. "

Người áo đen cúi đầu xuống sau đó đột nhiên nhớ tới một chuyện : " Chủ nhân Quân Minh Phong cho người điều tra lý lịch của tiểu chủ nhân "

Tay của Yến Hạ đang cầm tách trà đột nhiên dùng sức, ly trà lập tức biến thành những mảnh vụn nhỏ rơi trên sàn tạo ra những âm thanh thanh thúy mê người:

" Quân Minh Phong con trai của Quân Phong Hiên, nhà họ Quân ta chưa tìm tới hân, hân lại tìm tới ta, người chăm sóc bọn họ thật tốt "

" Vâng " người áo đen nghe vậy thì lách người tan vào trong không khí để lại Yến Hạ nhìn xa xôi.

Nét mặt của Yến Hạ vẫn mãi như một bức tranh sương mù không rõ một tí gì gọi là cảm xúc chỉ biết đột nhiên trong không khí truyền đến một tiếng nói thật khẽ :

" Lãnh Tuyết Băng.... những việc sau này phải xem em rồi. Chị sẽ chờ em báo thú cho cha mẹ "

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tôi Sẽ Bảo Vệ Cô Ấy

Lãnh Tuyết Băng nằm trong phòng bệnh nhìn trần nhà trắng tinh, xung quanh dù có cố tẩy rửa cũng thoảng thoảng một mùi thuốc sát trùng nhẹ nhàng.

Đừng hỏi cô tại sao cô lại ở trong này, ngay cả cô cũng không biết lý do mình lại nằm trong phòng bệnh này.

Mà thật ra cũng không phải là cô không nhớ chuyện gì chỉ biết lúc đó cô uống hơn nhiều rượu lại đi xe với tốc độ không được bình thường...

Hình như trong lúc mơ hồ cô tung phải một cái gì đó.... chính là thứ đó là thứ gì thì cô không nhớ, sau đó thì cả vùng trời tối đen như mực... sau đó sau đó cái gì chính là nhập viện chứ cái gì nữa mà sau đó.

(Sam * Đen mặt *)

Cô đang ngắm trần nhà xinh đẹp thì một bóng dáng xinh đẹp xuất hiện ở cửa, cô gái mái tóc đỏ rực như lửa được buộc gọn gàng, gương mặt xinh đẹp bị che khuất bởi một chiếc kính đen lớn che đi nửa khuôn mặt, cô mặc một chiếc váy màu đen ôm sát đường cong mà mị. - Người này là Diệp Thiên Thiên.

Trên tay Diệp Thiên Thiên cầm một quả trái cây, phải nha đây là lần đầu tiên trong suốt 12 năm Diệp Thiên mặc đồ nghiêm chỉnh khi ra khỏi nhà mà không liên quan đến nhiệm vụ (ý là đồ không nghiêm chỉnh bình thường chính là chiếc váy ngủ mỏng manh)

Diệp Thiên Thiên thuận tay đẩy cửa đóng lại sau đó bỏ quả trái cây lên kệ tủ gần đó, tháo kính xuống liếc nhìn Lãnh Tuyết băng trên giường, thấy vẻ mặt Lãnh Tuyết Băng không biểu cảm thì khóe miệng giật giật :

"Tớ nói này, cậu cũng không phải thất tình, tại sao lại uống nhiều như vậy, xem chút là có án mạng rồi, cũng may đối phương kịp thời chuyển hướng tay lái nếu không thì thật sẽ có án mạng"

Lãnh Tuyết Băng hơi nhìn Diệp Thiên Thiên sau đó cúi đầu xuống, mi mắt rũ xuống nhưng nếu nhìn kĩ trong mắt hiện lên chút vui vẻ cổ quái, nửa đùa nửa thật nói :

"Thiên, hôm nay cậu mặc đồ rất nghiêm chỉnh, xem ra Rsen rất biết cách quản lý"

Diệp Thiên Thiên nghe vậy mặt lập tức đầu tiên là trắng bệch sau đó là tím thẫm cuối cùng là đỏ rực, chắc chắn là nghĩ đến chuyện không đáng hoàng rồi.

Lãnh Tuyết Băng thấy vẻ mặt hết sức đặt sắc của Diệp Thiên Thiên thì trong lòng lại có phần nào yên lòng, thật ra tính cách của Diệp Thiên Thiên rất không bình thường là loại người ngoài nóng trong lạnh.

Từ nhỏ lại không được hưởng được tình yêu thương của gia đình nên trái tim của cậu ấy sớm không còn bình thường như những con người khác, mặt dù miệng lúc nào cũng nói chuyện vui vẻ nhưng thật tâm Diệp Thiên Thiên chẳng vui về tí nào.

Đằng sau nụ cười của cậu ấy chính là những mảnh vỡ không liền lại được, về phần Rsen và Diệp Thiên Thiên.

Thật ra Rsen chính là một người bạn của nhóm 4 người tại cô, anh ta không phải người của neverowk nhưng IQ của anh ta cũng vượt hẳn mức của người bình thường. Tuổi còn rất trẻ nhưng lại thành đạt một cách kiến nhiều người kiêng kị - năm nay hắn tròn 25 tuổi)

(Sam * hắc tuyến * ta nói này, người đừng có mà không biết xấu hổ như vậy, hắn 25 tuổi thành đạt như vậy, vậy người không nghĩ lại mình năm nay bao nhiêu tuổi, thật có rất nhiều người tình nguyện dùng nước miếng của mình dìm chết người)

Diệp Thiên Thiên sau một hồi biến đổi ác liệt thì về mặt cuối cùng là nở lên một nụ cười hạnh phúc, trông thực nham nhở kiến cho lãnh Tuyết Băng trong lòng mặc niệm ngàn lần của Rsen: Anh bạn à, chọn đi chọn lại lại chọn trúng mẫu sư tử....

"Hừ, hắn dám quản lý tớ, cái cổ trên của hắn còn sao ?" Diệp Thiên Thiên bày ra bộ dáng ác lang còn man rợ hơn.

Lãnh Tuyết Băng làm ra vẻ mặt "biết ngay mà" đưa tay phải lên trán vỗ vỗ sau đó lại nhìn ra người đàn ông đang dựa vào cửa thì Lãnh Tuyết Băng cong môi trong mắt lóe lên sự tính kế mà Diệp ngu ngốc vẫn luôn thuyên nói tiếp :

"Hắn còn mệnh đào hoa của hắn nữa, hừ thật đúng là mặt đẹp đi đến đâu cũng là tai họa"

"Vậy sao" Lãnh Tuyết Băng rũ mi giọng nói vẫn không đậm không nhạt thật cũng không làm người ta nghĩ gì : "Chẳng phải nhờ mặt đẹp của hắn cậu mới siêu lòng sao"

Diệp Thiên Thiên lập tức nổi bão : "Hắn chính là dùng nam nhân kế, nam nhân kế đó biết không, còn có hắn thật.... nếu có thể tớ sẽ....."thiên hắn....

"Sẽ làm gì...." một giọng nói âm trầm vang lên ...

Diệp Thiên Thiên đang nói chuyện đột nhiên cảm thấy không ổn, nhìn Lãnh Tuyết Băng thật cô đang nở nụ cười tựa có tựa không, đôi mắt hơi gian xảo, rồi đột nhiên lại nghe giọng nói âm trầm kia lưng của cô lập tức mở hôi tuông roi... thật CMN mà Lãnh Tuyết Băng cậu tình kẻ tớ...

Diệp ngu ngốc cứng ngắt xoay người nhìn người đàn ông yêu nghiệt trước cửa phòng, nuốt ực một ít nước miếng sau đó xum xuê cười nịnh nọt (sao không phải nói luôn là chân chó nhĩ)

Sau đó quay qua nhìn qua Lãnh Tuyết Băng đang "vô" số tội nhìn bóng đèn gập gập đầu : bóng đèn hôm nay sáng thật đẹp, tí nữa phải hỏi bệnh viện đây là loại nào để mua về lắp toàn bộ trong nhà một loại bóng đèn này... ư thật có lý

Lãnh Tuyết Băng càng nghĩ càng thấy có lý, còn gập đầu mình họa....

Diệp Thiên Thiên lại một lần nữa cứng ngắt nhìn yêu nghiệt trước cửa, cúi đầu xuống biểu hiện của sự chột dạ khi làm việc xấu : "em ... cái ... đó, boss à! em sai rồi với lại anh cũng lớn rồi..., chúng ta giải quyết theo cách người lớn đi"....

Lãnh Tuyết Băng đang uống nước trực tiếp phun ra, ho sặc sụa, đừng nghĩ cô đang nghĩ vậy, căn bản là Diệp Thiên Thiên nói rất vậy làm người ta nghe song cũng suy nghĩ rất vậy.

Người đàn ông kia chính là Rsen khi nghe lời của Diệp Thiên Thiên thì nở nụ cười tà mị :

"Được giải quyết theo kiểu người lớn...."

Diệp ngu ngốc bây giờ mới biết mình nói sai, triệt để sai lầm rồi, cô muốn rút lại lời nói, cô thật hận mình không thể cắn lưỡi của mình....

Lại nhìn Lãnh Tuyết Băng đang ho sặc sụa mặt Diệp Thiên Thiên hồng chín ngượng ngùng nhìn người đàn ông yêu nghiệt kia rồi phóng vọt đi để lại trong phòng Rsen và Lãnh Tuyết Băng,

Khi nghe tiếng bước chân của Diệp Thiên Thiên đi xa, Lãnh Tuyết Băng thu lại dáng vẻ chật vật nhìn người đàn ông trước mặt nghiến đầu :

" Cô ấy giao lại cho anh "

Rsen cũng xoay người bỏ đi chỉ để lại một câu : " Tôi sẽ bảo vệ cô ấy "

Lời của tác giả :

Hình như mọi người không thích truyện này lắm, tớ chắc sẽ Drop quá TT-TT * nước mắt đầm đìa *

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Bó Hoa Của Người Lạ Mặt

Sau khi hai người là Rsen và Diệp Thiên Thiên đến thăm thì Lãnh Tuyết Băng vẫn nằm nhặt ở trong bệnh viện.

Lâu lâu cô nàng vô tư vô lo là Tiêu Thanh Thanh cũng đến thăm, thật ra cũng chẳng trông mong gì ở cái người kia.

Cậu ta tự mang trái cây đến thăm tự ăn rồi lại tự khen ngon... lắm lúc Lãnh Tuyết Băng thật sự muốn nổi điên ném cả người lẫn giỏ trái cây ra khỏi phòng rồi đóng cửa nghỉ ngơi nhưng mà sáng hôm sau cậu ta lại vất sát đến làm phiền kiến cô chỉ có thể dùng ba chấm mà nói chuyện...

Thật ra có lúc cô nghĩ xem thử chỉ số IQ của Tiêu Thanh Thanh hình như bị đo nhầm thì phải, không thì do IQ quá cao cũng dẫn đến ngu ngốc....

Đây hẳn là một căn bệnh mới vẫn nên thông báo cho bác sĩ để nhanh có thuốc chữa nếu không mấy người IQ cao chắc chắn sẽ biến thành đàn độn cả.

Tỉ như Diệp Thiên Thiên ở bên cạnh Tiêu Thanh Thanh lâu ngày chỉ số IQ ngày càng giảm, làm việc gì cũng ngu ngốc không biết cô ở bên cạnh cậu ta nhiều có thành ngu ngốc luôn không, không được chắc chắn phải cách ly....

Lãnh Tuyết Băng cầm chắc quyển tài liệu nhìn ra cửa sổ phòng bệnh nghĩ vờ vẩn mà cô cũng không biết rằng mấy cái suy nghĩ của cô bây giờ cực kì không được bình thường lắm.....

" Cạch " một tiếng mở cửa tiếp theo đó là một cô gái với chiếc váy màu xanh nhạt xoe kiêu không chứa, mái tóc đen được cột cao, trên tay theo thường lệ là một giỏ trái cây. - Người này dĩ nhiên là Tiêu Thanh Thanh.

Tiêu Thanh Thanh thấy Lãnh Tuyết Băng ngăn người thì không có không vui nhưng cũng không nói gì chỉ đến cạnh bàn bỏ giỏ trái cây lên sau đó rút trong tay áo một cao dao nhỏ.

Bắt đầu ngồi gọt trái cây, bày ra đĩa sau đó để qua một bên lấy ra một tập tài liệu vừa xem vừa ăn trái cây, cứ như là ở nhà vậy.

Mặt Lãnh Tuyết Băng lập tức biến đen nhìn Tiêu Thanh Thanh từ trên xuống dưới sau khi chắc chắn rằng mình không nhìn lầm thì lập tức mở miệng:

" Tớ nói này, cậu hôm nay công ty không có việc gì sao? tại sao lại đến đây "

" Cres bận tổng kết tổng sổ cuối năm, tớ bị đuổi đến đây trông non cậu " Tiêu Thanh Thanh không ngước mắt nhìn Lãnh Tuyết Băng, vừa ăn vừa thuận miệng nói.

Khoé miệng Lãnh Tuyết Băng co giật lợi hại, cái này không phải họ tuyên án cô không được đi đến công ty sao?

" Vậy sao cậu không phụ Cres "

Tiêu Thanh Thanh nghe vậy thì chớp mắt hai cái sau đó được một câu ý vị thâm trường nói:

" cậu còn nhớ vụ Cres bị thương ở Saidi không? "

Lãnh Tuyết Băng chớp mắt không hiểu, Tiêu Thanh Thanh ăn một miếng táo sau đó đưa cho Lãnh Tuyết Băng, miệng vừa ăn vừa ba hoa chit chøe:

" Tớ hack camera theo dõi thấy cậu ta bị thương vì một cô gái. Ai nha, cô gái đó không tính là nữ, tầm tuổi tụi mình, tên Bách Lý Du, một tiểu thư thất sủng của Bách Lý gia, khi thấy cô gái đó xem chút bị thương Cres lập tức nhào ra cứu đôi lại là bị một vết thương. Sau đó Cres điên cuồng làm việc . . .

"

Lãnh Tuyết Băng kéo khóe mi cười nhẹ, đây gọi là nhất kiến chung tình đi, làm sao lại có người vừa gặp nhau lần đầu đã cứu người, Cres cũng đâu phải hạng hiền lành hay gặp nạn ra tay tương trợ gì chứ?

Cậu ta căn bản là thấy người gặp nạn còn rất vui vẻ đâm người ta một dao chứ nói gì đến cứu người, trừ phi cậu ta đã động tình rồi thôi :

" Tiêu Thanh Thanh, điều tra người con gái đó, tớ không muốn kế hoạch của chúng ta thất bại chỉ vì một cô gái đâu "

Tiêu Thanh Thanh cũng nghiêm trọng gật đầu.

Nhưng cả hai đều không biết bọn họ thật sự vì một cô gái không được sủng ái, không biết đánh nhau càng không biết tình kẻ người khác hại đến xém chút hồng mắt kế hoạch.... nhưng những việc đó là việc của sau này.

Trong không gian yên tĩnh, Lãnh Tuyết Băng rũ mi nhắm mắt ngủ còn Tiêu Thanh Thanh cầm một tập tài liệu bên cạnh là một cái laptop bắt đầu làm việc.

Nếu không phải khi thoáng có một vài tiếng lạch cạch từ bàn phím người ta thật sự nghĩ đây là một nơi không có người bởi hơi thở trong phòng rất mờ hồ.

" Cách -xoẹt " một tiếng bước chân rất nhẹ, kéo tiếp theo là một tiếng bước chân. Con người của Tiêu Thanh Thanh đột nhiên xoẹt qua một tia nghiêng ngẫm, sau đó nhìn người đang ngủ trên giường.

Lập tức bỏ tài liệu xuống bước ra cửa, vừa ra cửa có một hương thơm tạt ngang qua mũi Tiêu Thanh Thanh kiến cô cau mày, lập tức tiếp bước đuổi theo về phía đó.

Bóng người màu đen dẫn cô đi hết hành lang này sang hành lang khác, càng ngày càng vắng vẻ kiến cho tinh thần Tiêu Thanh Thanh lập tức bất an, trong tình huống này cô không mở miệng hỏi bóng đen phía trước là ai....

Đó là một kĩ năng bình ổn tinh thần một kĩ năng khi huấn luyện sát thủ cần phải học...

Đó là nếu bạn dùng một hành động ngu ngốc là lớn tiếng chất vấn người phía trước là ai, khi thấy người đó không trả lời câu hỏi của bạn thì lập tức dây thần kinh của bạn bị tác động kiến cho tinh thần không được bình thường....

Kết quả là sẽ làm mất dấu đối tượng rất nhanh, nhưng đi được vài hành lang Tiêu Thanh Thanh bắt đầu có dấu hiệu mất dấu, cô lập tức quan sát xung quanh sau đó đột nhiên nở nụ cười quái dị....

Bóng đen kia lướt rất nhanh cũng không quay đầu lại nhìn, thái độ không nóng không lạnh, đi đến một chỗ ngã cua, đang tính cua qua thì một cỗ sát khí ập đến, bóng đen lập tức tránh công kích...

Tiêu Thanh Thanh xoay người tung một cú đá thấy bóng đen dễ dàng hóa giải thì cũng không cần thẳng cô nhận ra người này là một tay boxing, môi chỉ mím lại sau đó đột nhiên tung một quyền lên đầu bóng đen, thấy bóng đen đưa tay đỡ thì Tiêu Thanh Thanh nhanh tay lấy ra một cái còng tay chốt hai tay bóng đen lại.

Sau đó không nhanh không chậm tung một cú đá kiến cho bóng đen ngã ra phía sau... Tiêu Thanh Thanh chưa kịp thả lỏng thì một tiếng động à không rất nhiều tiếng động phía sau, cô lập tức xoay người nhìn xung quanh thì không thấy ai, lúc quay lại thì bóng đen kia cũng biến mất....

Tiêu Thanh Thanh cắn răng mắng : " Chết tiệt, mất dấu rồi "

Trở lại phòng bệnh.

Tiêu Thanh Thanh khi trở lại phòng thì lấy một bó hoa bi ngạn mòng đỏ rực thật chói mắt, cô liên hệ lại những gì xảy ra.

Mặt Tiêu Thanh Thanh biến trắng nhìn cô gái trên giường (lãnh Tuyết Băng) không có dấu hiệu tỉnh dậy thì lập tức đưa tay xoa chán: Băng rất cảnh giác không thể ngủ mê như vậy trừ phi..... phải chính là người đó.... người đó đã đến đây rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Cô Gái Lạ Mặt - Nghi Ngờ Tiêu Thanh Thanh

Hôm nay trời rất nồm ướt, không nắng cũng không mưa nhưng tiết trời âm u kiến cho người ta phải run sợ.

Một bóng người đứng trên sân thượng tòa nhà cao nhất, bóng người mảnh khảnh mái tóc nâu nhạt được cắt uống tỉ mỉ, trên người cô là một bộ đồng phục quân nhân.

Ánh mắt cô trong suốt như sao sáng rọi khắp cả vùng trời nhưng nếu ai để ý kĩ thì sẽ thấy trong đáy mắt của cô gái này không có tình cảm, không có cảm xúc.

Bộ quân phục của cô rất nghiêm chỉnh chứng tỏ cô là một người đã được đào tạo một cách bài bản và khác người.

Cô nhìn xa xăm, khóe miệng khẽ nhếch, không biết đó là một nụ cười hay đó là một cái nhếch môi bình thường, chỉ biết trên người cô toát lên khí khái vương giả mà thôi.

Nếu Lãnh Tuyết Băng ở đây cùng đứng một chỗ tại nơi này thì hai người họ so về khí thế vẫn không phân cao thấp.

"Cách" một tiếng bước chân rất nhẹ đến gần, người đến là một cô gái tóc đen xõa dài, mặt một bộ quân phục, gương mặt mũi mào, khuôn mặt lạnh không phải nói là rất lạnh, nếu nhìn kĩ sẽ phát hiện cô gái này chính là Tiêu Thanh Thanh.

Tiêu Thanh Thanh toàn thân toát ra hơi thở lạnh đến người khác phải run rẩy, khí thế kia thật sự là một người vô tư trước mọi tình huống nên có sao?

Cô gái kia khi thấy Tiêu Thanh Thanh đến gần cũng không liếc mắt, chỉ là khóe môi khẽ nâng lên một điệu tựa phi tiêu nhìn chân trời:

"Thanh, rất lâu không gặp"

Tiêu Thanh Thanh vẻ mặt không biểu cảm, môi mím khẽ nhếch một nụ cười quý dị hiện lên nhưng nụ cười đó có bao nhiêu ẩn ý vẫn không biết được:

"NO.1 tốc độ của cậu vẫn nhanh như vậy, có thể vô thanh vô tức ru ngủ người đó"

"Cái đó chỉ là cậu ta đang bị thương và tác dụng của thuốc ngủ thôi" cô gái kia cười như không cười nói....

Tiêu Thanh Thanh không có ý kiến nhìn xa xôi sau đó một câu thâm ý cũng như vậy mà phát ra:

"Trò chơi của chúng ta cũng sắp bắt đầu rồi, thật sự rất trông mong về những chuyện của sau này..."

"

Cô gái kia cũng xa xôi nhìn...

Nhưng cả hai không biết trong bóng tối một con người màu hổ phách đã theo dõi nhất cử nhất động của họ.

Người kia nở nụ cười quý dị sau đó vô thanh vô tức biến mất trong không khí không còn lại hơi thở.

Bóng đen kia lướt rất nhanh, chỉ lưu lại không gian một ít tàn ảnh. Rất nhanh bóng đen dừng lại tại một phòng bệnh, mi mắt người đó khẽ rũ hiện ra một khuôn mặt của một cô gái, cô gái này không khác là Lãnh Tuyết Băng.

Tinh thần cảnh giác của cô rất cao, vội lại rất dị ứng với mùi hương lạ, từ lúc ý tá vào chất thuốc trên người cô ta có một cỗ mùi hương cộng thêm lượng thuốc trong ống tiêm dẫn đến người bị tiêm sẽ hôn mê nhưng cô đã nhận lúc dùng thuốc giải nhưng cũng không nói điều này với Tiêu Thanh Thanh,

Sau đó chừng một tiếng Lãnh Tuyết Băng nghe được tiếng bước chân thì không có mở mắt, lại thấy Tiêu Thanh Thanh do dự nhưng cuối cùng cũng đuổi theo bóng dáng kia, Lãnh Tuyết Băng muốn mở mắt thì một trận uy áp áp đến khiến cho cô nhịn xuống cảm xúc muốn đuổi theo.

Bước vào trong phòng mặt dù Lãnh Tuyết Băng không có mở mắt nhưng vẫn cảm thấy được hành động của người kia, chỉ thấy cô ta đặt một bó hoa trên bàn sau đó thật lâu nhìn Lãnh Tuyết Băng, môi mím mới hơi hé ra và nặng ra một câu:

"Chúng ta sẽ còn gặp lại...."

Rồi biến mất vô tung vô ảnh.... không lâu sau thì Tiêu Thanh Thanh bước vào phòng, thì cô đã hơi hí mắt nhìn sắc mặt biến trắng của Tiêu Thanh Thanh cô biết có chuyện gì đó rồi bám theo Tiêu Thanh Thanh lên sân thượng....

Thật không ngờ người bạn cô tin tưởng 12 năm lại có một việc giấu cô kĩ như vậy.... còn có cô gái kia là ai? trên người cô ta có hương vị của neverowk như rất mờ nhạt, nếu không để ý sẽ không phát hiện.... Chẳng lẽ cô ta chính là nhân vật đầu tiên bước vào neverowk và hoàn thành song tất cả các nghiên cứu.... Vậy cô gái kia chính là người toàn năng nhất neverowk thực lực còn hơn cả Lãnh Tuyết Băng cô.

Tiêu Thanh Thanh cô biết rất rõ, cậu ta chưa bao giờ lạnh lùng như vậy, khí chất đậm đặc kia không phải có thể giả là có thể giả được, đáy mắt không gọi sóng kia chỉ sợ là một người đã trải qua rất nhiều đau khổ....

Vậy vì sao Tiêu Thanh Thanh giấu các cô? tính cách vô tư vô lo của cậu ta thực sự tồn tại sao?

Nhớ cách đây 7 năm lúc cậu ta đồng ý đi theo cô đã dùng một đôi mắt rất trong sạch không một mảnh tạp niệm ngay cả cô cũng không thể nhận ra....

Tieu Thanh Thanh thật sự là người tâm cơ quá nặng sao?

Lại cộng thêm hành động kì lạ của Cres mấy ngày nay, có lẽ không muốn Tieu Thanh Thanh nhúng tay quá nhiều việc trong công ty nên đẩy qua chỗ cô.

Còn có một thời gian trước Tieu Thanh Thanh lại biến mất với lý do là đi du lịch cậu ta thật sự đi du lịch sao?

Tieu Thanh Thanh không phải là tôi không tin cậu nhưng nếu sự xuất hiện của cậu là phá hoại kế hoạch của tôi thì tình bạn 7 năm của chúng ta sẽ là bọt nước....

Mặt dù Lãnh Tuyết Băng nghĩ vậy nhưng trong thâm cô vẫn quyết định tin Tieu Thanh Thanh một lần, vì lúc trước mọi người từng nói với nhau, dù có chuyện gì xảy ra việc trước hết là tin vào đồng bọn....

Bạn đang đọc truyện *Vương Xìn Dừng Bước* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Nguyệt Duyên

Biển đêm...

Gió nhẹ thổi...

Sóng gợn từng đợt...

Lòng người cũng khó hiểu

Cạnh bờ biển một cô gái mái tóc nâu được cuốn cong tỉ mỉ, gương mặt trắng nõn mịn đến toàn diện, trên người cô là một bộ quần áo nhẹ với chiếc quần ôm sát đường cong, chiếc áo khoác da tất cả đều màu đen.

Mắt cô gái nhìn xa xăm như đang nghĩ đến một cái gì đó khiến cho cô hoài niệm, có thể là người thân, niềm vui, nỗi buồn và cũng có thể là một đoạn kí ức nào đó vẫn không ai biết được.

Chỉ biết gương mặt cô gái rất thanh thần nhưng đáy mắt là những con sóng gợn nên những đắm chiều, những toan tính,

Phải cô gái đó không ai khác chính là Lãnh Tuyết Băng.

Hôm nay là ngày Lãnh Tuyết Băng xuất viện, đáng lý ra cô được xuất viện từ rất sớm nhưng tại vì phải xác nhận một số chuyện nên Lãnh Tuyết Băng đã nán lại tại bệnh viện.

Ban ngày vẫn làm một bệnh nhân không nói không rằng nhưng khi màn đêm buông xuống là lúc cô đi dò thám xung quanh.

Cô không thể tìm được nữ y tá lúc trước đã tiêm thuốc cho mình, hẳn nữ y tá đó là một người dịch dung giỏi, dịch dung giỏi đến độ cô cũng không nhận ra thật giả, hoặc nói là người dịch dung cho cô ta chính là Mị phù thủy.

Còn một điều nữa là cô đã tìm ra được một ít dấu vết đánh nhau tại lối hành lang thoát hiểm hướng tây năm bước, nơi đó rất tối thường rất ít người đi lại, hơn nữa những dấu vết đó rất mờ nhạt chỉ sợ không tình tường quan sát chắc chắn cũng nhìn không ra.

Còn một điều nữa là bó hoa bỉ ngạn màu đỏ tươi trong phòng cô có một lượng thuốc an thần giúp con người dễ đi vào giấc ngủ, loại thuốc này không có hại cho con người chỉ khiến cho người hít phải chóng buồn ngủ nhiều hơn một chút và buông thả cảnh giác một chút.

Nhưng đây chính là cái đáng sợ, nếu kẻ thù giết mình mà mình không hiểu lý do gì mình bị giết đó chính là cái đáng sợ nhất trên đời này.

Đó gọi là giết người không dao, giết người không thấy máu.

Cho dù có chuyện gì xảy ra liệu tình bạn nhiều năm của cô và Tieu Thanh Thanh sẽ vững bền hay không?

Từ trước đến nay Tieu Thanh Thanh vốn là vô tư vô lo, cậu ấy rất thích cười đáy mắt lúc nào cũng tinh nghịch miệng thì lúc nào cũng châm chọc người khác nhưng năng lực làm việc của cậu ta phải nói cao hơn rất nhiều so với bọn cô, không phải vì IQ của Tieu Thanh Thanh cao hơn bọn cô mà là Tieu Thanh Thanh có một sự khổ luyện mà sợ rằng bọn cô cũng không thể làm được.

Để có những thành tựu như bây giờ, bốn người các cô ai chẳng phải hy sinh rất nhiều thứ, nhưng mà bọn cô luôn xác cánh bên nhau, luôn cùng nhau hoạn nạn có nhau, nếu ai đó nói với cô rằng CÔ ĐÃ BỊ ĐỒNG BẠN GIAO LUNG CHO NHAU PHẦN BỘI... cảm xúc chính là gì đến cô cũng

không thể hiểu nổi.

Lãnh Tuyết Băng lần thứ n thở dài, lông mi khẽ rũ đang tính xoay người bước đi thì dật mình, bên cạnh cô lúc nào thì có một người đứng bên cạnh mà cô không biết....

Cô chớp mạnh mi mắt nhìn người phía trước mặt sau đó khóe miệng co rút mạnh mẽ : là hần...

Ai có thể nói cho cô biết tại sao "yêu nghiệt" này lại ở đây không?

Thấy thái độ nửa vời đó của cô bóng đen cười khẻ đưa tay búng lên trán cô một cái, giọng mang vài phần sùng nịnh :

" như thế nào lại ngạc nhiên như vậy hả?"

Lãnh Tuyết Băng tuyệt đối hóa đá sau vài giây định thần lại, thì đầu cô lại chầy dài xuống vài vạch hắc tuyến : Hần cư nhiên búng trán cô.... người này....

Lãnh Tuyết Băng đưa tay ôm trán của mình sau đó môi mỏng cong lên, đôi mắt trong suốt đã giảm đi vài phần lạnh lùng, nhưng giọng nói vẫn không nhìn ra vui buồn :

" Anh cứ như ma vậy " sau đó cô hừ lạnh : " Còn búng trán tôi " rồi trong lòng cô còn bổ sung một câu ' còn bày cái bộ dáng yêu nghiệt vạn người mê cho ai coi, không biết liêm sỉ '

Phải, người trước mặt cô chính là Tư Hần nha, Tư Hần thấy hành động này của cô thì khóe miệng miệng khẻ cong lên đầy mắt lại tăng vài phần sùng nịnh, có trời mới biết lúc hần biết tin cô bị tai nạn hần đã nổi điên lên xem chút là giết người..

Nếu không phải Rsen nói cô không sao, hần lại còn một số việc bận tại công ty không thể lập tức bay sang thăm cô lúc đó hần đã tự nhủ: nếu mèo con có việc gì thì mấy người cũng đừng mong yên ổn...

Cách đây 4 tiếng hần xử lý xong mớ công việc lập tức bay về thành phố M đến bệnh viện thăm cô ai biết người ta nói cô đã xuất viện lúc sáng, lúc đó hần nóng vội đến phát điên, chạy lung tung tìm cô

nhưng mãi chẳng tìm được.

Đang thất vọng đi trên đường thì hần lại đi đến biển lúc nào không hay, lại bất gặp thân hình mảnh khảnh một trận gió cũng thổi bay của cô đứng nhìn xa xăm sau đó trầm tư, cả người toát lên cỗ khí sâu nào hần đã không nhìn được đến gần, rồi không nhìn được nhìn cô sùng nịnh, lại càng không nhìn được búng trán cô.... hôm nay hần đã làm rất nhiều thứ không nhìn được cũng vì cô.

" Chẳng phải em vừa xuất viện sao? tại sao lại chạy ra đây ?" Tư Hần khoác cho cô chiếc áo khoác của mình rồi từ tốn hỏi.

Lãnh Tuyết Băng mặt dù không giỏi phương diện này nhưng IQ của cô cũng không phải dùng làm cảnh, làm sao không biết được không khí này tuyệt đối có vấn đề.

Cô rũ mi mắt nhìn Tư Hần một cách đăm chiêu sau đó khóe miệng cong lên nụ cười trào phúng : " Tư tiên sinh, anh đây là"

" ..." Tư hần vẫn bày ra bộ dáng phong tình ngàn năm làm cho Lãnh Tuyết Băng muốn nói gì lại nuốt trở về.

Thấy bộ dạng này của cô anh không khỏi bật cười, hần làm sao không hiểu ẩn ý trong mắt cô chứ : " tình cờ nghe được thư kí của em nói em bị thương, với lại tôi cũng có công việc ở đây nên tiện gặp thôi nhưng không ngờ gặp em ở đây"

Ở cách đó không xa một bóng đen nghe câu này lập tức té xuống : Nghiệt duyên... nói dối không biết ngược vô sỉ, nguoi rõ ràng nghe nói người ta bị thương liền lập tức như người điên lao đầu vào làm việc rồi về đây thăm người ta, giờ còn lấy cái lý do đó... hử

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Cuộc Trò Chuyện Của Ai Đó

Bầu trời tối đen, dọc bờ biển từng đợt sóng " rào rào " nâng lên lại hạ xuống, dọc bờ biển hai bóng người một cao một thấp - 1 nam 1 nữ.

Tất nhiên hai người đó là Tư Hần và Lãnh Tuyết Băng rồi.

Tư Hần vẫn yêu nghiệt như vậy, vẫn bộ vest phẳng phiu, bên cạnh Lãnh Tuyết Băng vẫn dáng người nhỏ nhằng mảnh khảnh được khoác lên chiếc áo

nam nhân rộng rãi che đi thân hình nhỏ nhắn của cô.

Nếu như ai nhìn vào cũng nói hai người này thật rất hợp đôi nhưng nếu họ biết suy nghĩ của Lãnh Tuyết Băng lúc này chắc chắn sẽ trợn mắt sau đó rũ mi mắt cong đít chạy nếu không chỉ sợ không ai còn sống nổi.

Tư Hàn rũ mi không biết nghĩ cái gì, một lúc lâu mới mở miệng nói, giọng nói của anh rất nhẹ, rất thân thiện nhưng mang một chút cái gì đó ôn nhu :

" Nếu vừa ngắm cảnh biển vừa thưởng thức rượu chắc chắn sẽ thú vị hơn "

Sau đó anh không nhanh không chậm rút điện thoại ra nói cái gì đó sau khi tắt máy thì lập tức kéo tay Lãnh Tuyết Băng đi về phía trước.

Lần đầu tiên trong 17 năm cuộc đời Lãnh Tuyết Băng biết cái chỉ số IQ của mình không thể hiểu lời anh nói lúc này.

Nhưng rất nhanh cô liền hiểu được, bởi vì anh kéo cô đến một nơi cạnh bờ biển cách đó không xa, phong cảnh rất tốt có một bàn tiệc nhỏ, có rượu có ly rượu có trái cây còn có cả thức ăn tối.

Mặt Lãnh Tuyết Băng đột nhiên đen lại, cái này cô mặt dù cũng có rất nhiều tiền nhưng cũng không cần phải khoa trương như anh nha, chỉ cần một cuộc điện thoại thì lập tức..... tại sao cô cảm thấy vô lực nha.

Mà Lãnh Tuyết Băng không biết rằng tay mình đang bị ai đó ăn đậu hũ

(Sam : * Thở dài thường thục * Tại sao hình tượng nữ chính của mình là lạnh tanh như khúc gỗ bây giờ lại có chút hơi ngờ ngẩn vậy, haizz chắc chắn là bạn tác giả bị ngổ rồi)

Tư Hàn kéo tay Lãnh Tuyết băng sau đó cực kì " ga lăng " kéo ghế cho cô sau đó ấn cô xuống ghế, rồi mình trở lại ghế của mình.

Thành thực mở trai rượu rót rượu ra ly rồi đưa ly rượu đến trước mặt Lãnh Tuyết Băng, lúc này Lãnh Tuyết Băng thoát khỏi trạng thái hóa đá, mắt chớp hai cái sau đó cũng nhận ly rượu nhấp thử một ngụm.

Cảm giác khoang khoái trong khoang miệng cùng mùi hương không quá nồng thu hút vị giác của cô, bất giác cô nhấp thêm một ngụm rồi gật đầu:

" Alsace trắng vùng Alsace nước pháp. Dậm hương vị của thảo mộc, quả hạch, khôi và mùi thơm của cây cỏ. Hương vị rượu lại không quá nồng nhưng vẫn mang cho người uống một cảm giác rất đặc biệt "

Tư Hàn không khỏi thầm khen kiến thức về rượu của cô, mặc dù cô chỉ mới 17-18 tuổi nhưng lại có một bụng kiến thức kiến người khác nhìn không được mà tìm hiểu, anh cũng rất thắc mắc môi trường như thế nào lại tạo nên một cô người như cô.:

" Phải là rượu vang trắng alsace. Xem ra cô rất am hiểu về rượu "

Lãnh Tuyết Băng nghe vậy thì khuôn mặt không biểu hiện gì cũng xuất hiện vết nứt, cô đương nhiên hiểu về rượu bởi mẹ cô rất yêu thích những thức rượu này

----- Ta đây phần cách tuyển hồi ức-----

" Cách " một bóng dáng màu trắng xuất hiện tại một cửa phòng, đó là một nữ nhân tầm 30 tuổi, cả người tỏa ra hơi thở trong sạch, mắt long lanh ánh nước, miệng đầy ý cười.

Trên tay nữ nhân kia là một ly rượu màu hồng óng ánh, tỏa ra hương thơm của thảo mộc và hương vị trái cây hắc trong không khí nhưng lại không nồng khiến người ta yêu thích.

" Mamy " một tiếng nói non nớt vang lên, nữ nhân kia quay đầu lại thì đập vào mắt là một nhóc con tóc nâu uông cong tí mỉ, đó là một cô bé tầm 5-6 tuổi, cô bé mặt một chiếc đầm công chúa thật đáng yêu..

Làn da của cô bé không một chút khuyết điểm cô bé cười đáng yêu đưa một trai rượu rồi cô bé đang cầm trên tay cho mẹ rồi nghiêng miệng cười : " Dady đã uống mất của mẹ rồi ... "

Nữ nhân kia nghe vậy thì đen mặt nhìn trai rượu con gái mình đang cầm, cô nhận ra đó là trai rượu cô mới chế ra, nghĩ đến người kia uống mất nó cô nghiêng răng nghiêng lợi, hình tượng thực nữ vỡ tang tành, nữ nhân kia cười ' Hiên ' nhìn con gái mình :

" Dady đâu rồi con ? "

Cô bé kia chớp đôi mắt ngay thơ sau đó chỉ ra ngoài vườn : " Dady đang đọc sách ngoài đó ạ "

Nữ nhân kia nghe vậy thì hài lòng gật đầu nhìn con gái ngoan của mình, sau đó xoa đầu cô : " Con đợi mamy một chút, tối nay mamy làm bánh con ăn nhé nào ? "

" Vâng " cô bé kia cười thật tươi...

Nữ nhân kia nghe được câu trả lời thì gật đầu sau đó hùng hực khí thế xông ra vườn, rất nhanh sau đó truyền đến một giọng nam mạnh mẽ kiến cho tòa biệt thự xém nổ tung : " CÁI CON NHÓC CHẾT TIỆT KIA! TA VỚI NGƯỜI KHÔNG ĐỘI TRỜI CHUNG" sau đó là tiếng la thất thanh : " Vợ à, anh sai rồi"

Nữ nhân kia bẻ tay cái rộp cười nhét : " Ông xã , anh vừa nói ai không đội trời chung hả?"

Nam nhân nuốt nước miếng cái "lực" : " Cái đó anh nói đùa thôi... bà xã em đừng để ý "

" Bốp " một tiếng đánh rõ to vang cả vườn hoa....

Nam nhân khóc thầm trong lòng: con gái ba cũng không có làm gì con ... aaaaa

----- Kết thúc hồi tưởng -----

Tư Hàn thấy nét mặt cô trầm tư sau đó cười khỏ đôi mắt như hồi tưởng, khí tức trên người cô từ hạnh phúc biến thành cô tịch đến đáng sợ kiến anh không thoải mái, anh không nhanh không chậm nói : " Rượu cũng là một tác phẩm nghệ thuật, những người yêu rượu cũng là một người tạo nên nghệ thuật "

Lãnh Tuyết Băng giật mình nhìn chăm chăm người nam nhân trước mặt, mẹ cô cũng từng nói như vậy, mẹ cô cũng từng có biểu hiện như thế về rượu. Hấn tại sao lại...??????????

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dùng Bước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Tiêu Thanh Thanh Trùng Sinh

Tiêu Thanh Thanh một thân đồ đen đứng trong bóng đêm nhìn hai người ở bờ biển kia

.

Lúc này cô không có nụ cười vô tư vô lo cũng không lạnh lùng chỉ đơn giản là thân nhiên nhìn ngắm một cái gì đó.

Đáy mắt không phải tính kế bên môi là một nụ cười rất nhạt.

Tư Hàn đang cầm ly rượu khoe mắt thân nhiên lướt qua chỗ trong bóng đêm nơi mà Tiêu Thanh Thanh đang đứng chân mày nhướng lên ý tứ xem trộm là không nên

Mặt dù Tiêu Thanh Thanh ở rất xa nhưng thị lực lại rất tốt thấy ý tứ kia thì khoe mắt cùng khoe miệng co giắt liên hồi sau đó xoa chán lấy điện thoại ra nhắn một tin: ' Tư Hàn, anh không nên quá phận như vậy '

Vừa gửi xong Tiêu Thanh Thanh nhìn qua Lãnh Tuyết Băng nở nụ cười nhẹ : Lãnh Tuyết Băng cậu tự cầu phúc đi. Không phải tớ không giúp mà là hấn đáng sợ hơn cậu nhiều cũng đừng uống nhiều rượu quá.... Không thì

Tiêu Thanh Thanh cười khẻ xoay người, gió nhẹ làm lảng tóc cô tung bay trong gió...

Thật ra cô nếu là khi xưa thì cô có thể vô tư vô lo nhưng mà người đã trải qua một kiếp sống như cô, trải qua một kiếp máu tanh cô liệu có thể còn nụ cười vô tư vô lo không?

Phải cô vốn sống một kiếp rồi, kiếp trước cô vô tư vô lo, không biết bị " hấn " lợi dụng, cô cứ nghĩ " hấn " tốt với cô thì ra " hấn " dùng cô lợi dụng phá hủy kế hoạch của Lãnh Tuyết Băng.

Cũng vì thế mà kế hoạch rắc tâm gây dựng 12 năm tan thành bọt sóng, kiến cho Lãnh Tuyết Băng xem chút mất mạng, lúc đó Tư Hàn lại xuất hiện cứu Lãnh Tuyết Băng khi đó hai người mới biết nhau.

Tư Hàn sủng Lãnh Tuyết Băng lên tận trời xanh, nhờ có Tư Hàn mà kế hoạch của bọn cô mới được lập lại một lần nữa, nhưng mà " hấn " lại xuất hiện một lần nữa, " hấn " nói hấn yêu cô....

----- Hồi tưởng -----

Một người đàn ông nằm thoi thóp yếu ớt ôm người con gái đang thẳng lưng đầy mắt của cô gái không một chút tình cảm nhìn người đàn ông kia nở nụ cười trào phúng :

" Anh là diễn cho ai xem vậy ? "

" Anh ... Thật rất ... Yêu em mà " người nam nhân kia vẫn yếu ớt nói, mi mắt hắn rũ xuống không biết che giấu những gì có lẽ mình hắn biết được mà thôi.

Cô gái kia khi nghe người đàn ông nói " yêu " mình thì hoàn toàn cứng ngắt như tượng gỗ vài giây sau đó đáy mắt xoẹt qua tia yêu thương nhưng nhớ nhưng rất nhanh liền khôi phục đáy mắt lãnh phúng (lãnh tình + trào phúng) nhìn người nam nhân rồi nhìn qua vết thương trên vai hắn : " ha ha ha anh nghĩ chỉ một vết thương này mà làm tôi động lòng sao "

Sau đó cô gái lạnh lùng đẩy nam nhân kia ra xoay người nước mắt cũng theo khoé mắt cô gái rơi xuống... Anh đã phản bội cô một lần thì đứng mơ sẽ có lần thứ hai... Tình yêu của cô cũng không rẽ tiền như vậy.

Người nam nhân kia nhìn theo bóng cô, đáy mắt gần loét lên tia ác độc, khoé môi cong lên nụ cười gằn : cô sẽ hối hận...

Rất lâu sau đó trong một căn cứ

Tiếng chuông báo động đỏ vang lên liên hồi, Tiêu Thanh Thanh cắn răng hacker nhưng màn hình máy tính hiện lên dòng chữ " vui lòng thử lại "

Tiêu Thanh Thanh nóng giận quăng ly nước ra xa miệng rủa chửi tiệt bồng một tiếng điện thoại vang lên.

Cô khó khăn nghe máy : " Alo???"

Bên kia truyền đến tiếng kêu thảm thiết : " Thanh, mau chạy đi "

Tiêu Thanh Thanh chưa kịp phản ứng điện thoại mất sóng khiến cho lòng bất an cô dân cao đang tính đứng lên ra khỏi phòng thì đột nhiên trên màn hình máy tính lớn xuất hiện một nam một nữ đang thân mật hưởng màn hình máy tính khiêu khích.

Khoé mắt Tiêu Thanh Thanh co rút nhìn hai người trên màn hình, lòng cô như chết lặng : lại là hắn, lại là hắn Haha ha ha ha cô thật ngu ngốc cho rằng hắn yêu cô nên sẽ buông tay, đứng trước quyền lợi nào ai nhượng bộ, chỉ là cô ngu muội nhận không ra điều đó thôi....

Tiêu Thanh Thanh nắm chặt bàn tay kiến tay xém chút bật máu cô hít một hơi nhắm mắt lại sau đó rất nhanh mở mắt, ánh mắt Tiêu Thanh Thanh nhìn màn hình máy tính không do dự lấy ra một khẩu súng bắn nát màn hình nát tính rồi xoay người bỏ đi CÁC NGƯỜI sẽ sống không bằng chết vì dám tính kế ta... Kiếp này không trả được vậy thì kiếp sau đầu kiếp sau nữa ta sẽ trả đủ

----- kết thúc hồi tường -----

Tiêu Thanh Thanh lang thang trên đường, cô trùng sinh lại năm 8 tuổi lần đầu gặp Lãnh Tuyết Băng cô đã không nghi kị mà đi theo tận lực giúp người bạn này.

Thời gian trôi qua rất nhanh cô vận dụng kiến thức kiếp trước trở một hacker nổi tiếng, cô còn học võ đạo, mặt dù thời gian học võ đạo là một tháng thì cô phải 3 tháng mới hoàn thành song, tốc độ cô chậm hơn người bình thường nhưng cô phải cố gắng mạnh mẽ.

Thật ra cô và Tư Hàn gặp nhau vào thời gian 4 năm trước ngay cả Rsen nữa, bọn cô làm bạn hồ của nhau cũng 4 năm rồi, lúc đầu cô bị thương cũng không muốn đi du lịch ai biết được cái tên Tư hàn kia có mục đích kí hợp đồng với A/M cô vì muốn thay đổi kịch tình vì thế đã tìm mọi cách cho Lãnh Tuyết Băng gặp được Tư Hàn sớm hơn.

Ai biết lần đầu tiên hai người gặp nhau lại là hắn đang ôm hôn một nữ nhân khác, thật là ong bướm... bất quá sau này họ vẫn là một cặp mà... Quân Minh Phong thì quảng qua một bên đi... hừ

Bạn đang đọc truyện *Vương Xin Dừng Bước* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.